ပုံပြင်မကြောအားသော မိဘများနှင့် ပုံပြင်ဖတ်ချင်သော ကလေးငယ်များအတွက်

ဆုပြည့်ဖုံထွန်းစာပေ

ပုံပြင်ကဒ်

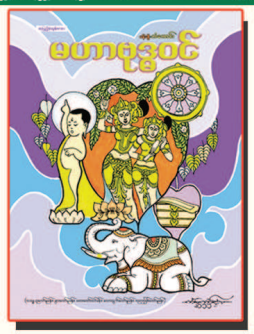
ကလေးရုပ်စုံစာစောင်

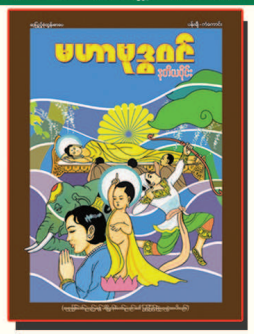

cartoon
WIN MYINT AUNG

သားသားမီးမီးတို့အတွက် ဗုဒ္ဓဘာသာဆိုင်ရာ သိမှတ်မှုမြင်ရာ ရုပ်ပြစာအုပ်များ

နောက်ဘဝရှိလား...၊ငရဲဆိုတာရှိသလား...၊ဝဋ်လိုက်တယ်ဆိုတာတကယ်လား...၊
ကောင်းတာလုပ်ရင်ဘာဖြစ်မလဲ...၊မကောင်းတာလုပ်ရင်ဘာဖြစ်သလဲ... စတဲ့မေးခွန်းများကို
သိဖို့အတွက် ရုပ်ပြအဖြစ် စီစဉ်ထုတ်ဝေထားပါသည်။

ထုတ်ဝေပြီး စာအုပ်များ

- တန်ခိုးထက်မြက်အစွမ်းထက်သည့် ရဟန္တာကိုရင်ငယ်များ
- ရွှေပလွင်ပျဲရရှိသူနတ်သမီးနှင့်ဝိမာနဝတ္ထုလာ ဇာတ်လမ်းများ
- စကားကြီးဆယ်မျိုး
- မာယလုလင် (သိကြားမင်းကြီး ဦးမာယ၏အကြောင်း)
- ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် ပတ္တမြားဒေဝီစောမဲကျီ
- ရတနာသုံးပါးဂုဏ်ကျေးဇူးနှင့် မိဖုရားစောလုံ
- လောင်စာသိမ်းချိုးမြင်းသောမီးနှင့်မီးတောက်သစ္စာ
- မြန်မာ့ရာဇဝင်ထဲက သူရဲကောင်းများ
- ရာဇဝင်ထဲက မောင်ပေါက်ကျိုင်း(ရှင်မွေ့နွန်း+ မင်းနန္ဒာနှင့်ပျူစောထီး ဇာတ်လမ်းများပါဝင်သည်။)
- စစ်သူကြီး အဘယ
- ပြိတ္တာတို့၏ဘဝများနှင့် နောက်ခံဇာတ်လမ်းများ
- ငရဲကြီးဇောက်ထိုးကျသူမုဆိုးနှင့် ဒုက္ခစုံစုံငရဲဘုံဇာတ်လမ်းများ
- မုသားပြောသူမင်း နှင့် ငါးရာငါးဆယ်ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- စစ်သူကြီးမဟာဗန္ဓုလ
- ပုံပြင်ကမ္ဘာမှ တရုတ်ရိုးရာ စကားပုံ ပုံပြင်များ
- ပုံပြင်ကမ္ဘာမှ ဒဿန ပုံပြင်များ
- ၃၈ ဖြာမင်္ဂလာ
- ကောသလမင်းအိပ်မက် (၁၆)ချက်
- အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန်
- ဝိပါတ်တော်ဆယ့်နှစ်ပါး
- ငရဲကြီးရှစ်ထပ်
- ဆဒ္ဒန်ဆင်မင်း နှင့် ပုံပြင်ကမ္ဘာ ပုံပြင်များ
- ငါးပါးပဉ္စသီ
- ရဟန္တာအရှင် ရှင်ဥပဂုတ္တ
- ပညာရှိအဘိုးအိုနှင့် ပုံပြင်ကမ္ဘာပုံပြင်များ
- မင်းကုသနှင့် ပဘာဝတီ ပါဝင်သော ငါးရာငါးဆယ်ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- ပါးစပ်ဟတဲ့မိကျောင်းနှင့် ငါးရာငါးဆယ်ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- ရွှေကုန်သည်နှင့် ငါးရာငါးဆယ်ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- မင်းသားနှင့် ဘီလူးများ အပါအဝင် ငါးရာငါးဆယ် ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- ကာမေသုမိစ္ဆာစာရကံကျူးလွန်ကြသူများနှင့်ငါးရာငါးဆယ်ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- မင်းကောင်းမင်းမြတ်နှစ်ပါးနှင့် ငါးရာငါးဆယ် ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- ငါးပါးသီလပြည့်စုံသူများ အပါအဝင် ငါးရာငါးဆယ် ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- ဆိုးသွမ်းသော ဝိဇ္ဇာဓိရ် နှင့် ငါးရာငါးဆယ် ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- သင်္ဃာဆရာတော်ပုံပြင်များ
- ခွေးနက်စားခံရသော ဗိမာန်ရှင်နှင့် ပြိတ္တာဇာတ်လမ်းများ
- သားသတ်မုဆိုးပြိတ္တာနှင့် ပေတဝတ္ထု ဇာတ်လမ်းများ
- တစ္ဆေဘဝနှင့်သံသရာကြွေးဆပ်သူ အပါအဝင် ဒုက္ခစုံစုံတစ္ဆေဘုံဇာတ်လမ်းများ
- တစ္ဆေတို့ရွာ အပါအဝင် ဒုက္ခစုံစုံတစ္ဆေဘုံဇာတ်လမ်းများ
- ကောသလမင်းကြီးနှင့် ဒု-သ-န-သော
- သေရွာပြန် ရုပ်ပြဇာတ်လမ်းများ
- ရဲဝံ့စွန့်စား အောင်ဆန်းသူရိယများ
- ရာဇကုမာရနှင့်ပုံပြင်ကမ္ဘာ ပုံပြင်များ
- ဒွေးမယ်နော် ပုံပြင်ကမ္ဘာ ပုံပြင်များ
- နတ်သားဖြစ်မည့် ဖားကလေးနှင့်ဝိမာနဝိတ္ထုလာဇာတ်လမ်းများ
- ပညာရှိအမတ်ကြီး ဦးပေါ်ဦး၏လျှောက်ထုံး ဟာသဇာတ်လမ်းများ
- သီလ၏အစွမ်းနှင့်ငါးရာငါးဆယ် ရုပ်စုံဇာတ်လမ်းများ
- တပင်ရွှေထီးနှင့်ဘုရင့်နောင်ကျော်ထင်နေ်ရထာ
- ဖခင်မေတ္တာ
- အဂုံလိမာလနှင့် ပုံပြင်ကမ္ဘာ ပုံပြင်များ
- အတုလရှင်ရသေ့ဖြတ်ထုံးများနှင့် ပုံပြင်ကမ္ဘာပုံပြင်များ
- နောင်တော်ကြီးမင်းနှင့်မင်္ဂလာပုံပြင်များ

ဆုပြည့်စုံထွန်းစာပေ
အမှတ်-၅၀၈/၅၁၂(၂-ခ)(ပထမထပ်)၊ ကုန်သည်လမ်း (ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်) သရဖီကွန်ဒို၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း-၁၀၁၆၆၄၊ ၁၀၆၀၃၁။

မြေးကမ်း

ကလေးရုပ်စုံစာစောင်

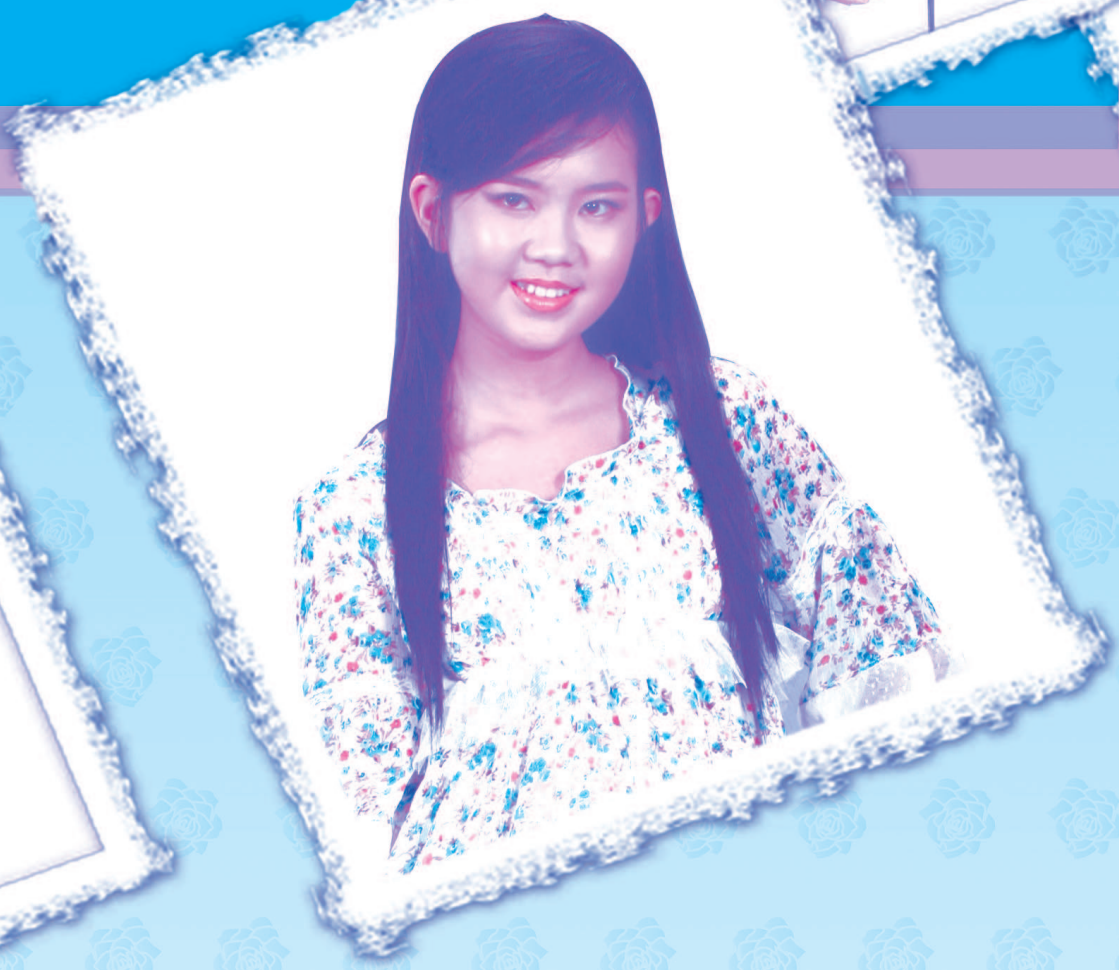
_____ ၏ စာအုပ် ဖြစ်ပါသည်။

_____ က ဝယ်ပေးပါသည်။

ဆုပြည့်စုံထွန်းစာပေ

အမှတ် - ၅၀၈/၅၁၂ (ခ) ပထမထပ်၊ သရဖီကွန်ဒို
ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်၊
ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
ဖုန်း - ၃၈၃၆၆၄၊ ၃၈၆၈၃၃

အယ်ဒီတာချုပ်

ကိုမြင့်ထွန်း (Quality)

တာဝန်ခံအယ်ဒီတာ

မျိုးဇော်ထက်

အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ

ခင်မာရွှေ

အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ

လင်းသက်ခိုင်

အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဉာဏ်လင်းထက်

ရုံးအဖွဲ့

ကိုစိုးသိန်း၊ ရွှင်းကိုကိုခိုင်၊ ဇင်နိုင်ထွန်း၊ ထွန်းထွန်းလွင်၊ ကျော်ဇင်ထက်၊

ဝင်းဝင်းမော်၊ သဠာဝေ၊ နှင်းသက်ဝေ၊

Cover **သရုပ်ဖော်**

ဝင်းမြင့်အောင်

Computer

မင်းထွဋ်၊ နေဇင်လတ်၊ မျိုးစုမာ၊ ပိုပိုဇင်၊ မီမီဇင်၊

Film - Eagle

layout - Quality

ပုံနှိပ်သူ - ဦးကျော်ယဉ်(ဇမ္ဗူမော်)

အမှတ်(၂၈၄)၊ ၃၉လမ်း၊ ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့

စာအုပ်ချုပ် - တင်မေထွန်း

ကြော်ငြာတာဝန်ခံ

ခင်မာရွှေ

ဖြူဖြူသင်း

ဖုန်း - ၃၈၃၆၄၊ ၃၈၆၈၃၃၊ ၀၉-၅၁-၂၂၅၃၁၀။

ထုတ်ဝေသူ- ဒေါ်ခင်မာရွှေ

ဆုပြည့်စုံထွန်းစာပေ၊ (၁၇၇၁)ယာယီ

အုပ်ရေ - ၅၀၀

တန်ဖိုး - ၁၂၀၀ ကျပ်

စာတည်းအဖွဲ့နှင့် ဖြန့်ချိရေးရုံးခန်း

အမှတ် -၅၀၈/၅၁၂၂၊(၂၃)ပထမထပ်၊ သရဖီကွန်ဒို

(ကုန်သည်လမ်းနှင့် ဆိပ်ကမ်းသာလမ်းထောင့်)

ကျောက်တံတားမြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း - ၃၈၃၆၄၊ ၃၈၆၈၃၃ (ရုံးချိန်အတွင်းသာ ဆက်သွယ်ပါရန်)

http:/Quality.myanmaronlinesales.com

တွင် တိုက်မှ ထုတ်ဝေသောစာအုပ်များကို ကြည့်ရှု ဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

အထက်မြန်မာပြည်ဖြန့်ချိရေး

နဂါးစာပေ ထွန်းဦးစာပေ

ဖုန်း -၀၂-၃၉၈၆၉ ဖုန်း -၀၂-၃၉၈၀၁

ရှမ်းပြည်နယ်ဖြန့်ချိရေး

မီလျံနာစာပေ ဂင်္ဂါနဒီစာပေ

တောင်ကြီးတွင် လပေးယူလိုသူများအတွက်

STUDENTS' CHOICE

မြို့နယ်ကျန်းမာရေးရုံးမျက်နှာချင်းဆိုင်၊ အရှေ့မြို့ပတ်လမ်း၊

ဒီဇင်ဘာဟိုတယ်၊ မြေညီထပ်၊ တောင်ကြီးမြို့။

ဖုန်း - ၀၈၁-၂၀၁၄၇၃

မော်လမြိုင်တွင် လပေးမှာယူလိုသူများအတွက်

ကျော်ကျော်စာပေ (အမှတ် ၁၁၊ သထုံတံတားလမ်း၊ မော်လမြိုင်မြို့)

လပေးမှာယူလိုသူများ ဆက်သွယ်ဝယ်ယူနိုင်ပါသည်။

ပြည်ကြီး

ကလေးရုပ်စုံစာစောင်

အမှတ် (၃၆) ၊ ဖွန်လ ၊ ၂၀၁၃ ခုနှစ်။

အလှူဒါန	✿	ကာတွန်းဝင်းမြင့်အောင်	၅
ဆန္ဒသုံးခု	✿	အရုပ်ဖော်မောင်ရဲသူ	၁၇
မြတ်သီလ၏တန်ခိုးတော်	✿	နန္ဒာမိုးကြယ်	၂၇
ပညာရှိအဘိုးအို	✿	ကာတွန်းအောင်စိုးမျိုင့်	၃၁
မင်း၏စည်းစိမ်	✿	လင်းသက်ခိုင်	၄၆
လောက်စံနှင့်စော်ဘွား	✿	ကာတွန်းမြတ်နိုး	၄၈
သတ္တိကောင်းတဲ့မြည်းကလေး	✿	မောင်နှစ်သိမ့်(တောင်ကုတ်)	၆၆
ကြွက်ကယ်၍မယားရသူ	✿	ကာတွန်းကြည်နူး	၆၈
မိုင်းတွင်းပိုင်ရှင်နှင့်အလုပ်သမားအသစ်	✿	ခင်ဖြူဖြူလင်း (YUFL)	၇၂
သတ္တိရှင်တော်လှန်ရေးသမားလေး	✿	ကာတွန်းပေါ်ကာ	၇၇
ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိသော	✿	ပီတု	၈၇
စိတ်ကောင်းတစ်ခုအကျိုးပြု	✿	ဆန်းထွန်း	၈၉
ပီနိုချိုယို	✿	နိုင်ငံတကာပုံပြင်	၉၇
ရွာဆော်	✿	ကာတွန်းတာရာ	၁၀၃

အယ်ဒီတာ့စကား

ကလေးတို့ရေ

တစ်ခါတုန်းက အညာကျေးလက်ရွာတစ်ရွာမှာ ကျေးရွာသုံးစက်တွင်းတစ်တွင်းရှိတယ်။ တစ်နေ့မှာ အဘိုးအို တစ်ယောက်က ရေကန်ဘေးနားက ခုံတန်းတစ်ခုမှာ ထိုင်ပြီး အမောအပန်းဖြေနေတုန်း၊ အသက်လေးဆယ်ကျော်အရွယ်အမျိုးသမီးကြီးသုံးယောက်ရေလာခပ်ကြတယ်။အဲဒီမှာရေမခပ်ခင်သူတို့သုံးယောက် ပြောနေတဲ့ စကားသံတွေကို အဘိုးအိုက ကြားနေရတယ်။ ပထမ အမျိုးသမီးက ပြောတယ်။ သူ့သားဟာ သိပ်တော်တာပဲတဲ့။ တီဗီမှာ လာသမျှ သီချင်းတွေအားလုံးကို ရတယ်တဲ့။ ဒုတိယအမျိုးသမီးကလည်း အားကျမခံ ပြောပြန်တယ်။ သူ့သားဟာ သူတို့ရဲ့လက်ကိုင်ဖုန်းထဲမှာ ထည့်ထားတဲ့ကစားနည်းတွေ အားလုံးကို ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် ကစားတတ်တဲ့အကြောင်း ဖုန်းငွေဖြည့်ကတ်ကို တစ်လတစ်သောင်းမက ဝယ်ဖြည့်ရတတ်တဲ့ အကြောင်း ပြောပြတယ်။ တတိယအမျိုးသမီးကတော့ ဘာစကားမှ မပြောဘဲ အေးအေးချမ်းချမ်းထိုင်နေပါတယ်။

ဒီအချိန်မှာ ရွာဘက်ကနေ ရေကန်ဆီကို ကောင်လေးသုံးယောက် လျှောက်လာကြတယ်။ အနားရောက်လာချိန်မှာ ကောင်လေးတစ်ယောက်က သီချင်းအော်ဆိုလာတာ ကြားရတယ်။ တစ်ယောက်က လက်ထဲမှာ ဟန်းဆက်တစ်ခု ကိုင်ပြီး မနားတမ်းဆော့နေတာတွေ့ရပါတယ်။ နောက်ဆုံးကောင်လေးတစ်ယောက်ကတော့ ဘာစကားမှ မပြောဘဲထိုင်နေတဲ့အမျိုးသမီးဆီသွားပြီး သူ့ရေအိုးထဲကို ရေကန်ထဲကရေဖြည့်ပေးတယ်။ အိုးကို သူ့အမေနားမှာ ချထားပြီးတဲ့နောက် အဘိုးအိုထိုင်နေတဲ့ ခုံတန်းနားလာပြီး အဘိုးကို ရေသောက်ဦးမလားမေးပါတယ်။ အဘိုးက မလိုအပ်ကြောင်းပြောတော့မှ ရိုရိုသေသေနှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ထွက်သွားတယ်။ သီချင်းသမားနဲ့ ဂိမ်းသမားလေးတွေလည်း သူနဲ့ အတူလိုက်သွားကြတယ်။

ကလေးတွေဝေးသွားချိန်မှာသူတို့အမေတွေကအဘိုးအိုကိုလှမ်းမေးကြတယ်။ 'အဘိုးကျွန်မသားသီချင်းဆိုသွားတာကြားလိုက်တယ် မဟုတ်လား'။ 'အဘိုး ကျွန်မသား ဂိမ်းကစား ကျွမ်းကျင်တာတွေ့လိုက်တယ် မဟုတ် လား'လို့ အမေနှစ်ယောက်က မေးကြပေမယ့် နောက်ဆုံးတစ်ယောက်ကတော့ ဘာမှ မပြောပါဘူး။

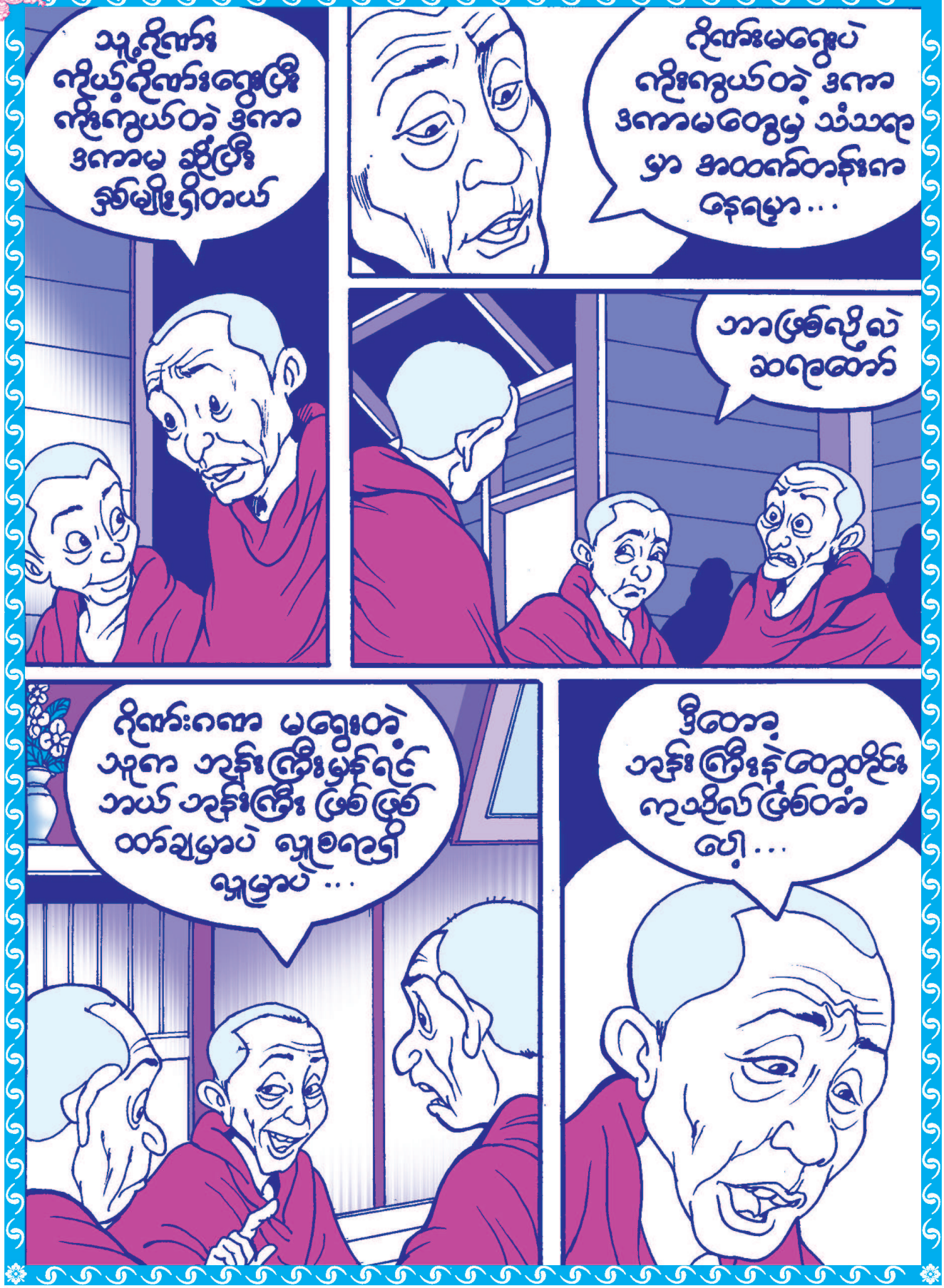
ဒီအခါမှာ အဘိုးအိုက ပြန်ပြောလိုက်တယ်။ ' မိန်းကလေးတို့ရေ အဘိုးကတော့ သားတစ်ယောက်သာ မြင်ပါတယ် ' လို့ ပြန်ဖြေလိုက်သတဲ့။

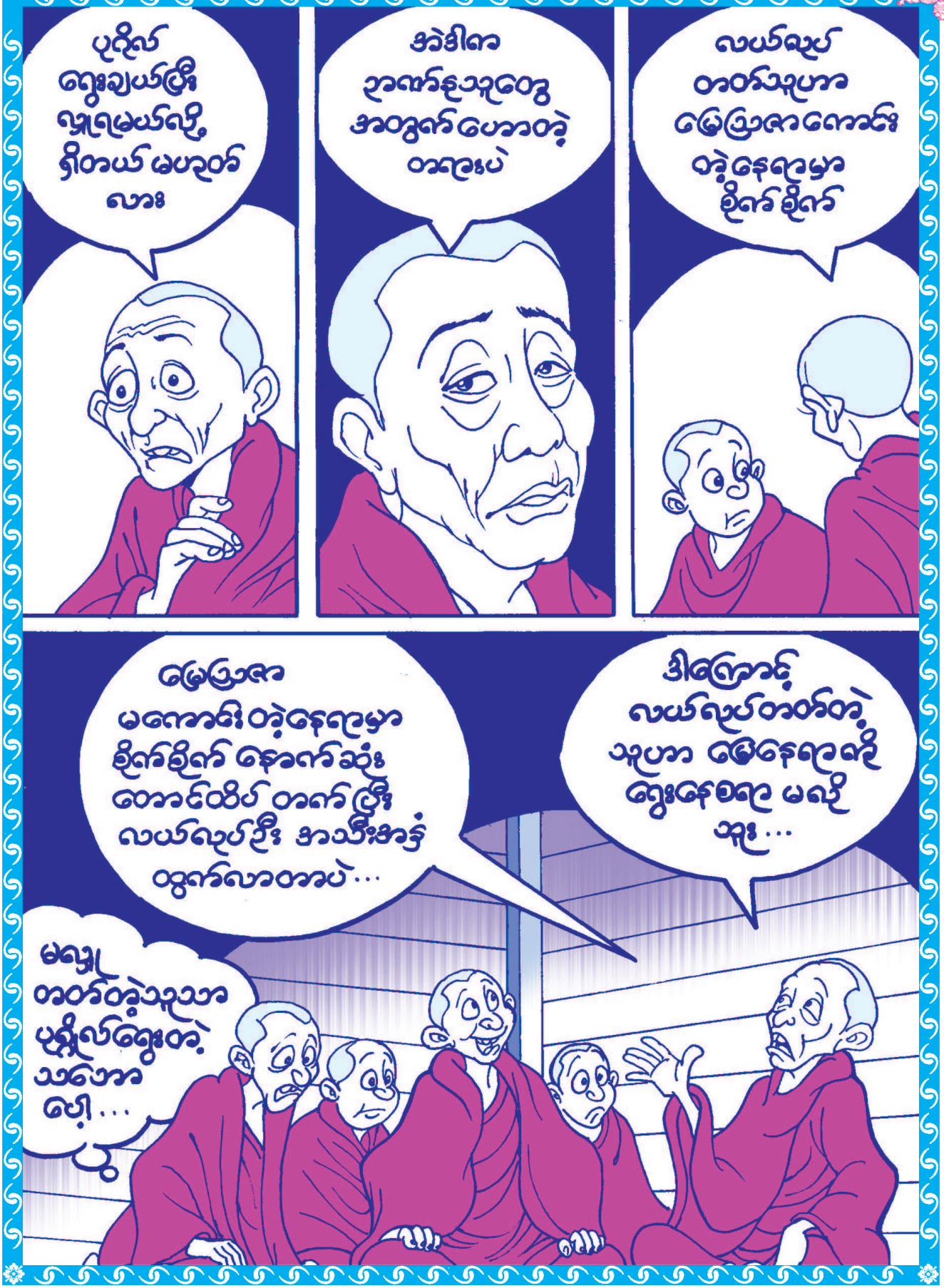
အဘိုးမြင်တဲ့ သားတစ်ယောက်က ဘယ်သူလဲဆိုတာ ကလေးတို့ စဉ်းစားကြည့်နော်။

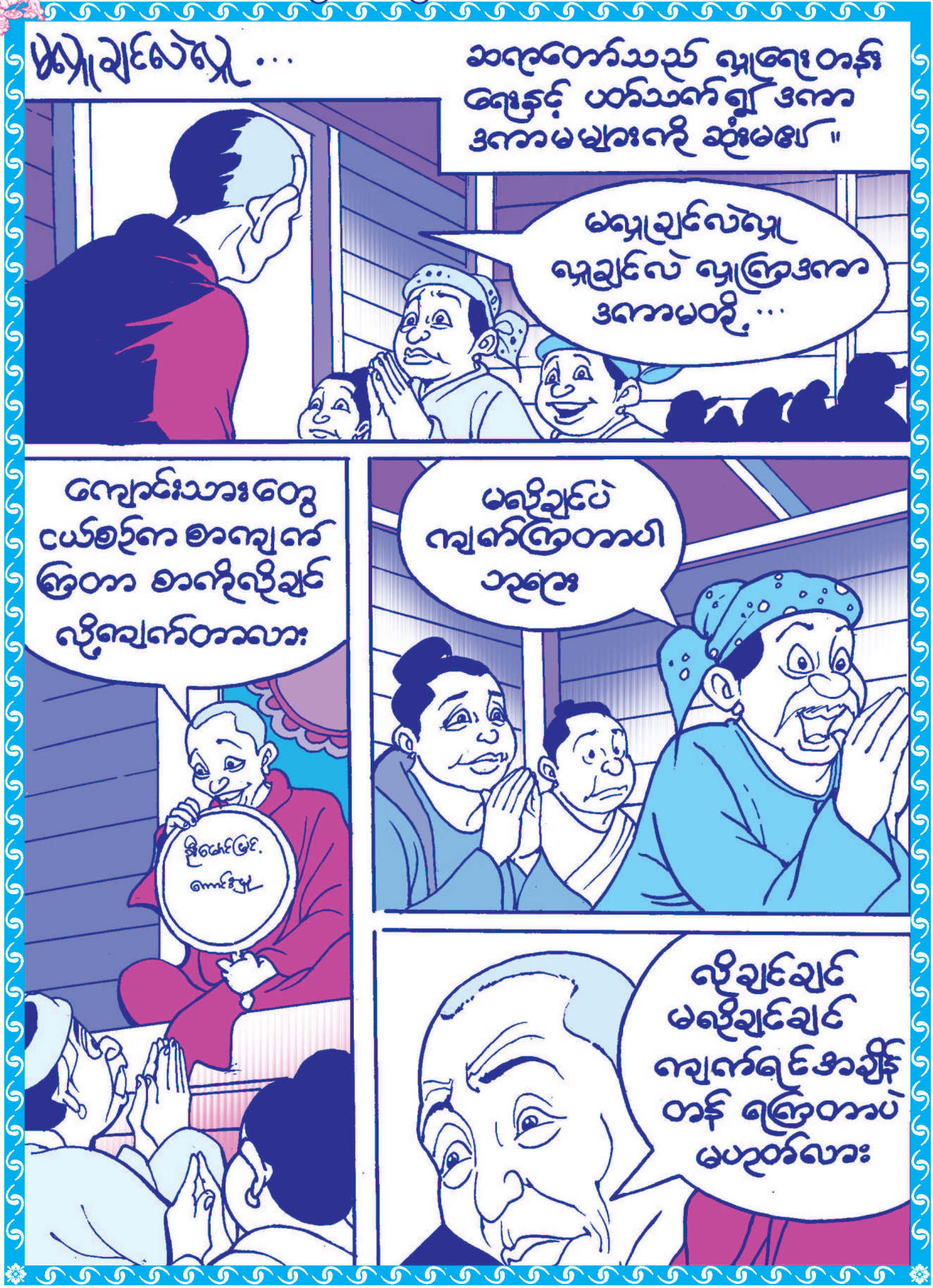
လေးစားစွာဖြင့်

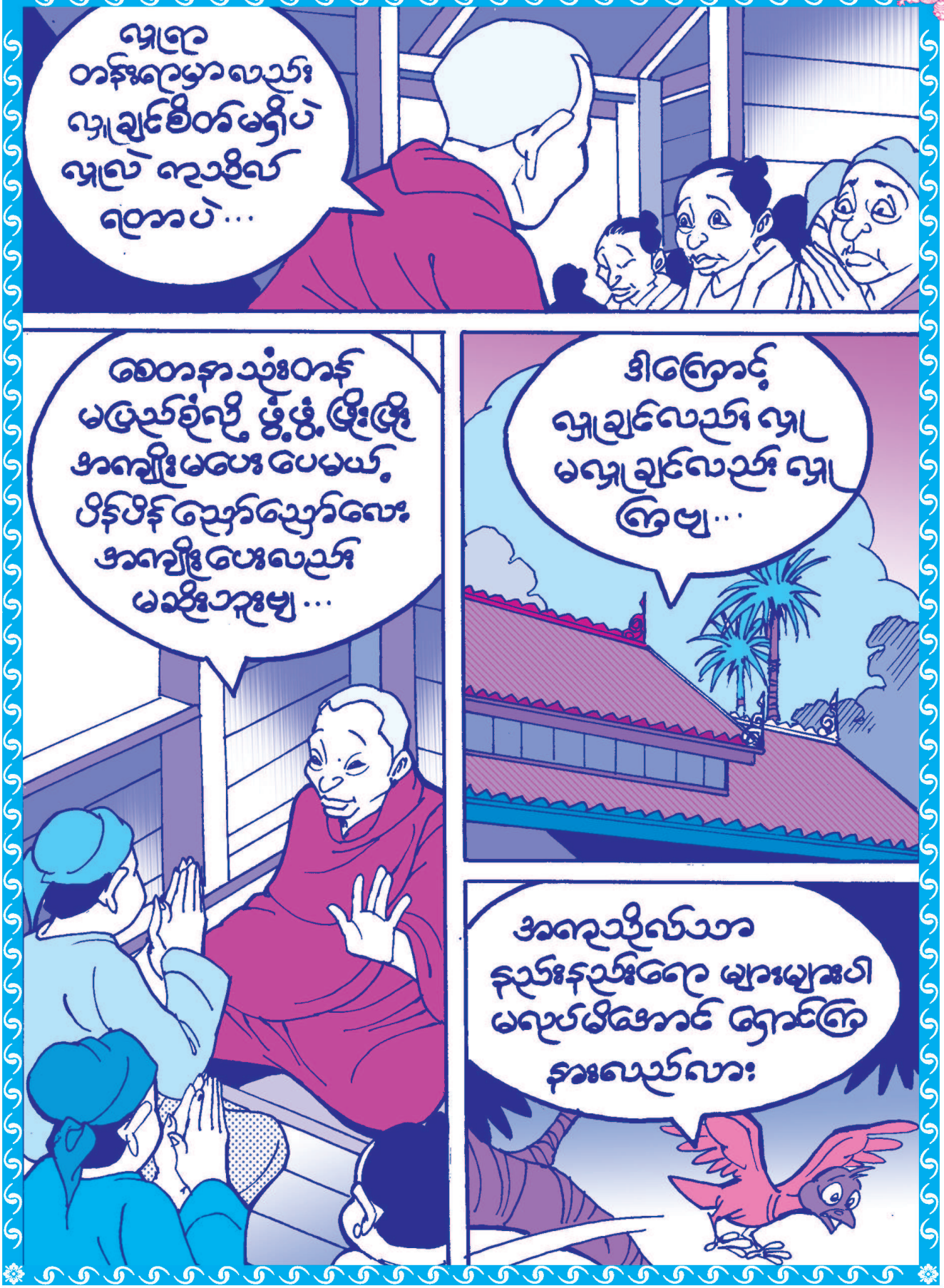
အယ်ဒီတာအဖွဲ့

ဘဏ္ဍာဒါန
ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ ဆရာတော်ကြီး
ကာလသုန်း
ဦးပြောသောအား
ရေးသွဲ့ ဟုရေးသည်။
ကယ်မိလျှင်ပြုရန် ကိုက်မမြုန်း
ဝယ်သူတော်ဝင်တို့
ဖြန်မာပြည်သမ္မာ ဘဏ်းကြီး
ကိုးရွယ်တာ ဒကာ
ဒကာမ ဒုစ်မျိုး
တွေ့ရတယ်
ဝမ်မျိုးရာ
သံဃာ ဖွဲ့သာဖျ
ကိုးရွယ်တဲ့ ဒကာ
ဒကာမနဲ့

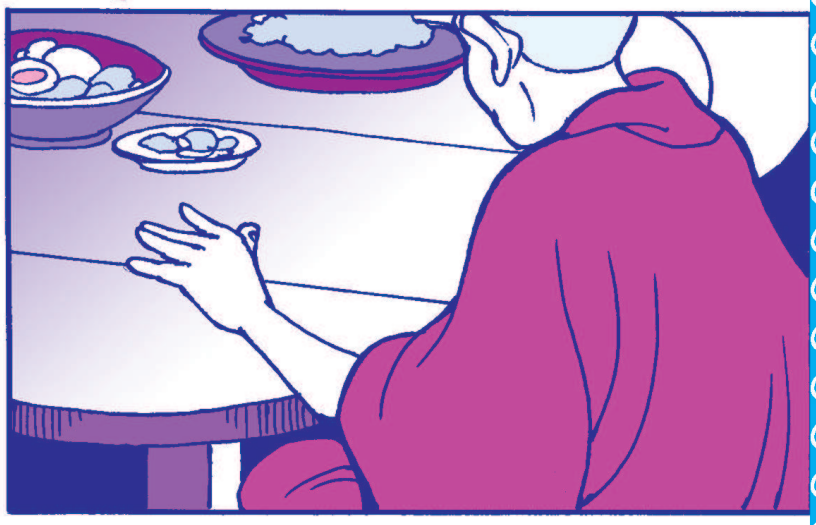

ဘုရားကြီး ကိုယ့်ဘုရားရွေးပြီး ကိုးကွယ်တဲ့ ဒကာ ဒကာမ ဆိုပြီး ခွဲခြားနိုင်ပါသလား
ဘုရားမရွေးပဲ ကိုးကွယ်တဲ့ ဒကာ ဒကာမတွေမှ သံသရာမှာ အဝဏ်ဝင်နေရမှာ...
ဘာဖြစ်လို့လဲ သခင်ဘုရား
ဘုရားကြီးနဲ့ တွေ့ဆိုခွင့် ရသလို ဖြစ်ပါတာ ပေါ့...
ဘုရားရေ မရွေးတဲ့ သူက ဘုန်းကြီးမှန်ရင် ဘယ် ဘုန်းကြီး ဖြစ် ဖြစ် ထက်ချမှာပဲ လျှောက်ပြီ လျှောက်မှာပဲ...

ပုဂိုလ်
ကျေးဇူးယစ်ကြီး
ရှာရမယ်လို့
ဂိုတယ် မဟုတ်
လား
ဒီဒါက
ဘာကောင်သူတွေ
အတွက် ပေးတဲ့
တရားပဲ
လယ်ယာပြ
တတ်သူဟာ
မြေကြီးက ကောင်း
တဲ့နေရာမှာ
စိုက် စိုက်
မြေကြီးက
မကောင်းတဲ့နေရာမှာ
စိုက်စိုက် နောက်ဆုံး
အောင်မိပ် တက် ကြီး
လယ်ယာဂီး အသီးအနှံ
ထွက်လာတာပဲ...
ဒါကြောင့်
လယ်ယာပြတတ်တဲ့
သူဟာ မြေနေရာရဲ့
ကျေးဇူးစရာ မလို
ဘူး...
မလွှဲ
တတ်တဲ့သူသာ
ပုဂ္ဂိုလ်ကျေးတဲ့
သဘော
ပဲ!...

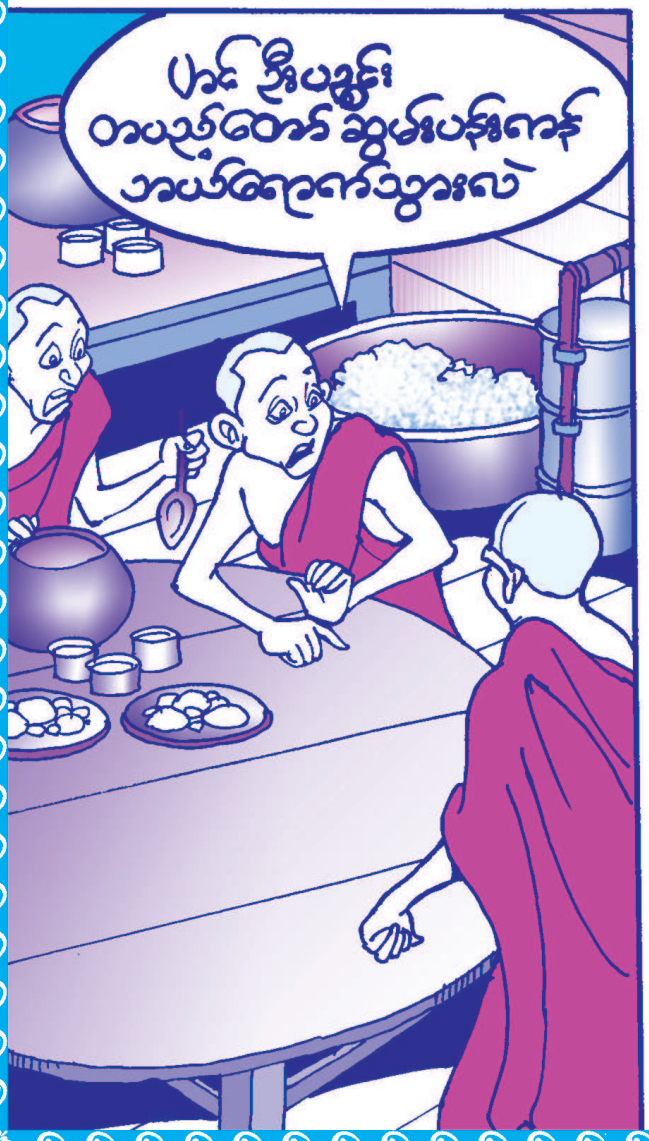

အဲလိုလျှင်လဲလို့ ...
သင်္ကေတသည် လျာရှေးတန်း ရှေ့နှင့် ပတ်သက်၍ ဒကာ ဒကာမများကို ဆုံးမပေး "
မလျှောလျှင်လဲလို့ လျာလျှင်လဲ လျာကြောဒကာ ဒကာမတို့ ...
ကျောင်းသားတွေ ငယ်စဉ်က စာချက်ကြတာ စာကိုပိုချင် လို့ချက်တာလား
ဒီရောက်မှငင်. ကောင်ဖွဲ့
မပိုချင်ပဲ ချက်ကြတာပါ ဘုရား
လိုချင်ချင် မပိုချင်ချင် ချက်ရင်အာခိုင် တင် ကြောတာပဲ မယုတ်လား

ဘုရား
တန်းလျောမှာ လည်း
ဘုရားစိတ်မရှိပဲ
ဘုရဲ့ ကျေးဇူး
ရတာပဲ...
ဒါကြောင့်
ဘုရားလည်း ဘုရား
မဟုတ်လည်း ဘုရား
ကြမျှ...
စေတနာသုံးဝက်
မပြည့်ခဲ့လို့ ဖွံ့ဖွံ့ဖြိုးဖြိုး
အရှိုးမပေး ပေမယ့်
ပိန်ပိန်ချွေးချွေးလေး
အရှိုးပေးလည်း
မဆိုးဘူးမျှ...
အရေသိုလဲသာ
နွားနွားရော များများပါ
မလေးမိအောင် ကျောင်းကြ
နားလေသလား

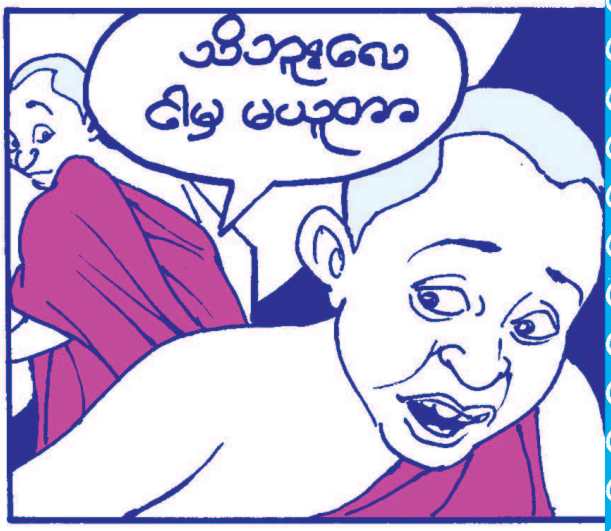
ရဟန်းကိုပင် ပါရာဇိကဖောက်လိုပါ ....

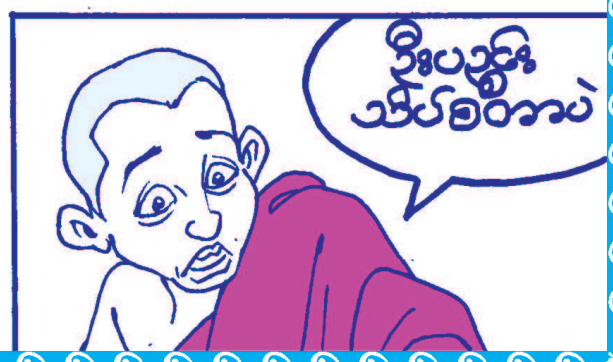

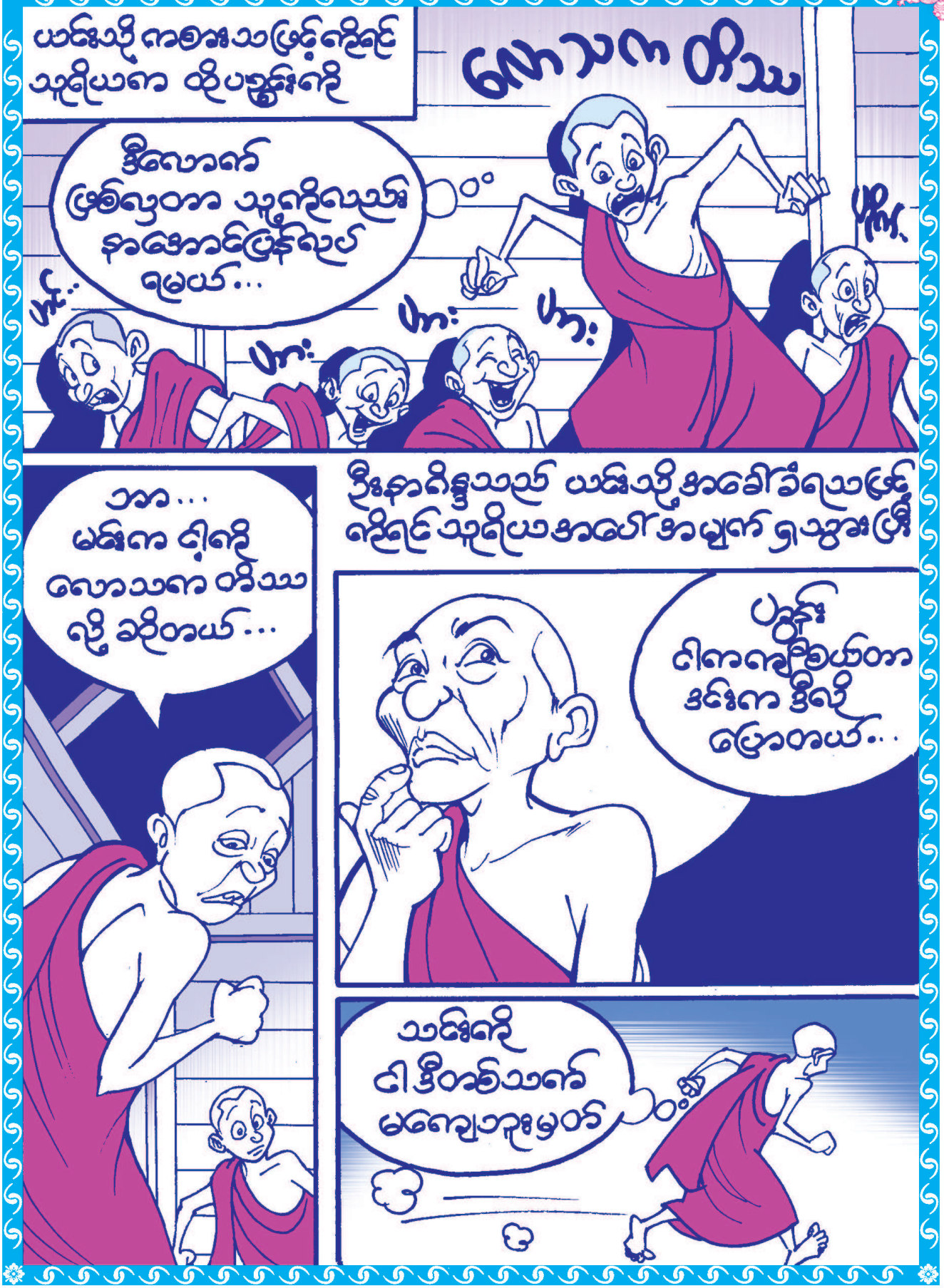
သရဏတော်သုံးပါး
သဒ္ဓါတရားတန်းတေးနှင့်
ပဝါရဏာကထေပြောင်
မိမိဝတ်ရွက် အမြဲတမ်း
မလိုမုန်းဝတ်းဖြစ်ခဲ့ရာ
သူကိုပင် ဝမ်းမြောက်
စွာ သုတ်ခြင်းဖြင့်။

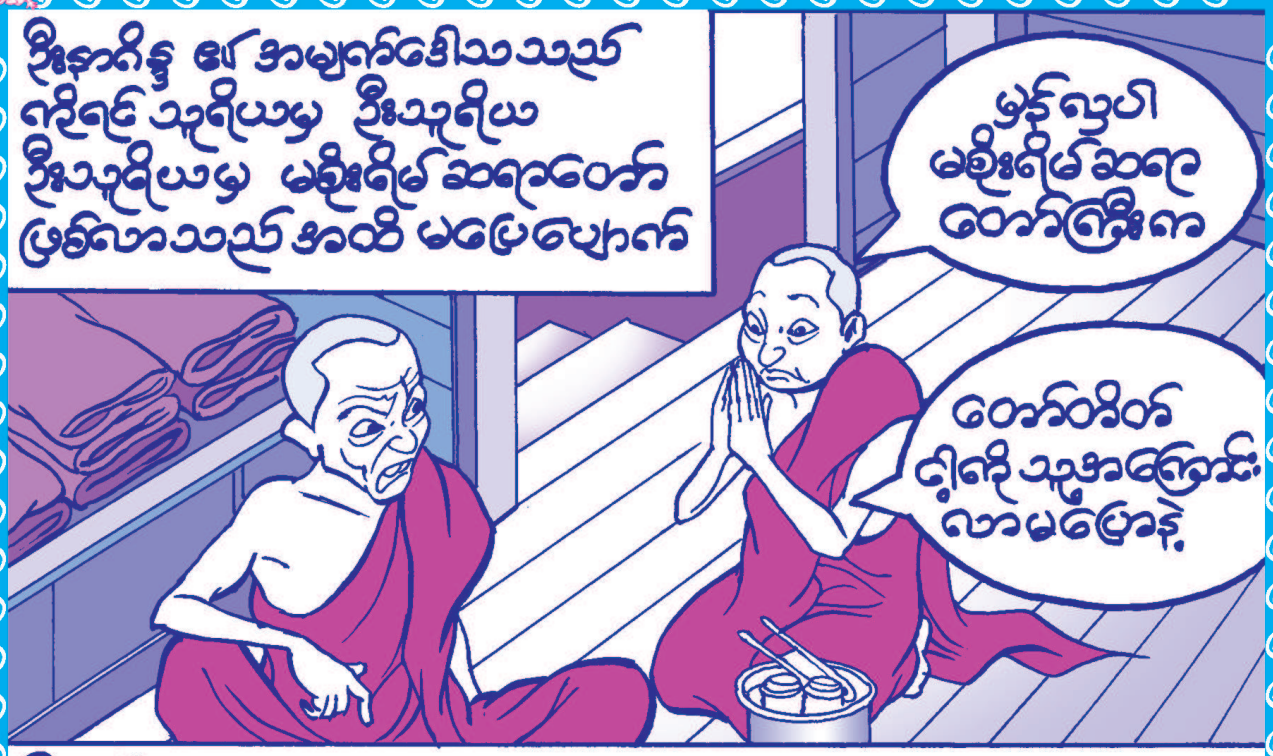

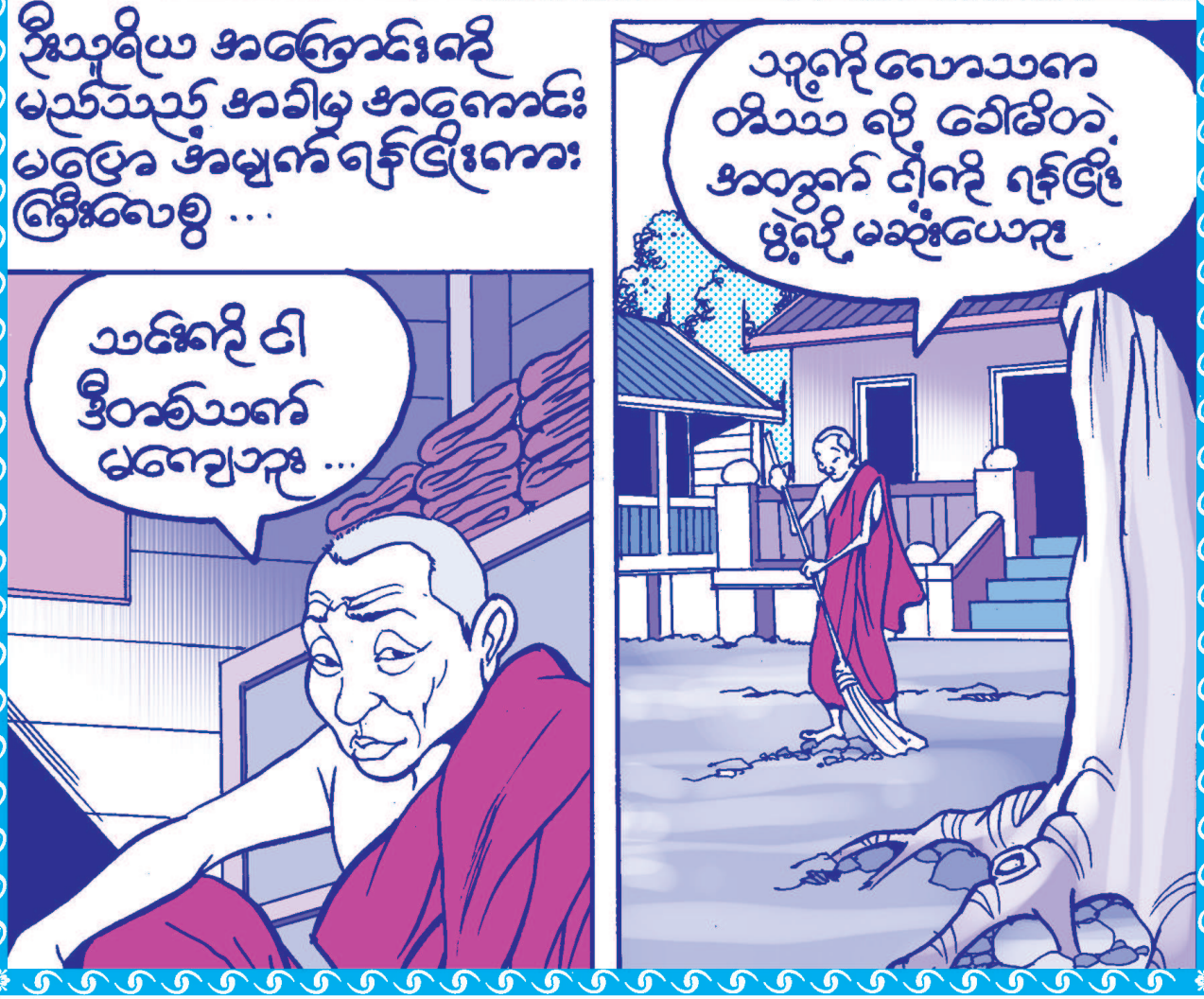
သရဏတော် ကိုရင် ဘဝက
သမင်ဖြူဘဝမှ ဒီးပဲဆွမ်း
ဒီးနာဂိန္ဒ နှင့် မှီးဆောင်း
ကျောင်းဝင်ကပ်ခဲ့ရာ ဒုက္ခရောက်

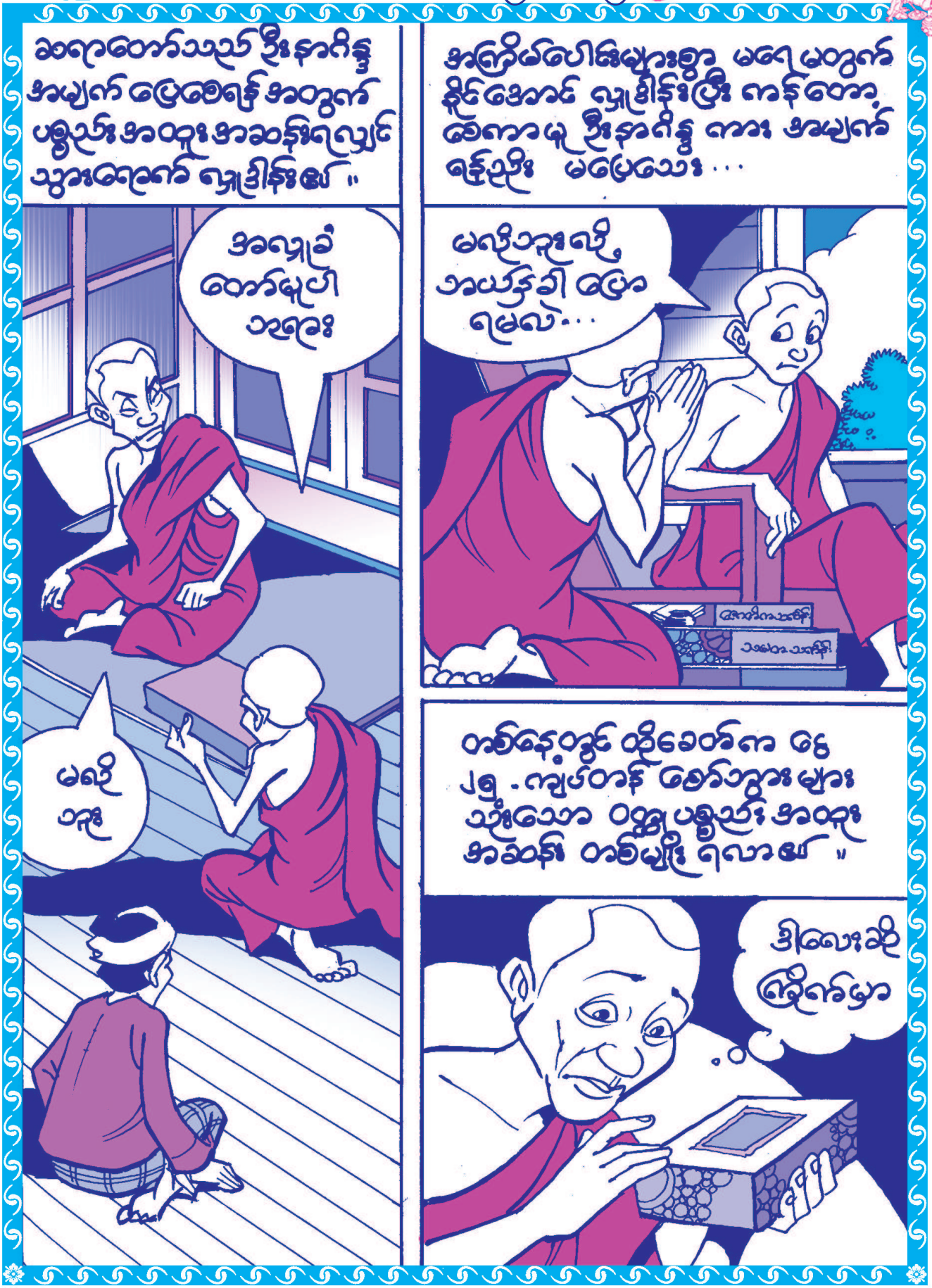

ယခင်းသို့ ကစား သဖြင့် ကြေင်း သူဌေးသား ထိုပဉ္စင်းကို
လောသက တိသ
ဒီလောက် ဖြစ်လျှင်တော့ သူဌေးသမီး နာအောင်ပြန်လျှပ် မယ်...
ဟင်...
ဟား
ဟား
ဟား
ဒီနေ့ဘဏ်ဆွမ်းခံ ကြွလာသည့် ယခင်းသို့ အခေါ်ခံရသော ကြေင်း သူဌေးအလောင်းအမျက် ဂါထာအား ဖြင့်
ဟာ... မဖြစ်ရ ဘုရား လောသက တိသ ဟု ဆိုတယ်...
ဟင့်အင်း ငါ့ရောဂါကိုတော့ ဒင်းက ဒီလို ပြောတယ်...
ယခင်းရဲ့ ငါဒီဝတ်သား မရဘူးမှတ်
ဝူး

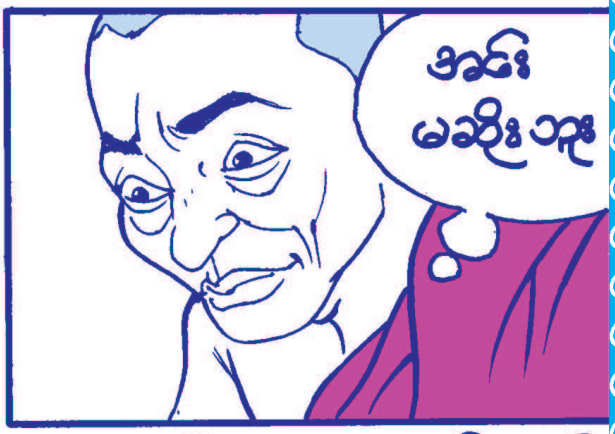

ဦးနာဂိန္ဒ ရေ အမျက်ဒေါသသည်
ရဲရင့် သူရိယမှ ဦးသူရိယ
ဦးသူရိယမှ မစိုးရိမ် ဆရာတော်
ဖြစ်လာသည် အထိ မပြေပျောက်
မင်္ဂလာပါ
မစိုးရိမ်ဆရာ
တော်ကြီးဘုရား
တော်တိတ်
ငါ့ရဲ့ သူ့အာရောင်း
လာမလုပ်နဲ့

ဦးသူရိယ အရောင်းခံရဲ
မသိသည့် အခါမှ အရောင်း
မပြေ အမျက် ရှေ့ပြီးကား
ကြိမ်လေးခု ...
သူ့ရဲ့ လောဘ
ကိုသာ ငါ ခေါင်တဲ့
အတွက် ငါ့ရဲ့ ရှေ့ပြီး
ပွဲလို့ မဆုံးပေဘူး
သင်္ဃရဲ့ ငါ
ဒိုဝစ်သာ
မရေပျောက်ဘူး ...

အကြိမ်ပေါင်းများစွာ မရေမတွက်နိုင်အောင် လှူဒါန်းပြီး ကန်တော့ထောပမာ ဦးနာဂိန္ဒ ကား အမျှတော် ရင့်သီး မပြေသေး . . .
မရိုဘူးလို့ ဘယ်နှခါ ပြော ရမလဲ . . .
ဓာတ်ကသစ်ပြား
သမ္မာသတ်ပြား
တစ်နေ့တွင် တိုခေတ်က ရဟန္တာ ကျော်တန် တော်ဘွားများ သုံးသော ဝတ္ထု ပစ္စည်း အဝတ်အခံ တစ်ပျိုး ရလာ ၏ "
ဒါလေးဆို ရိုင်ရမှာ
အလျှော်တော်ရုပါ ဘုရား
မရို ဘူး

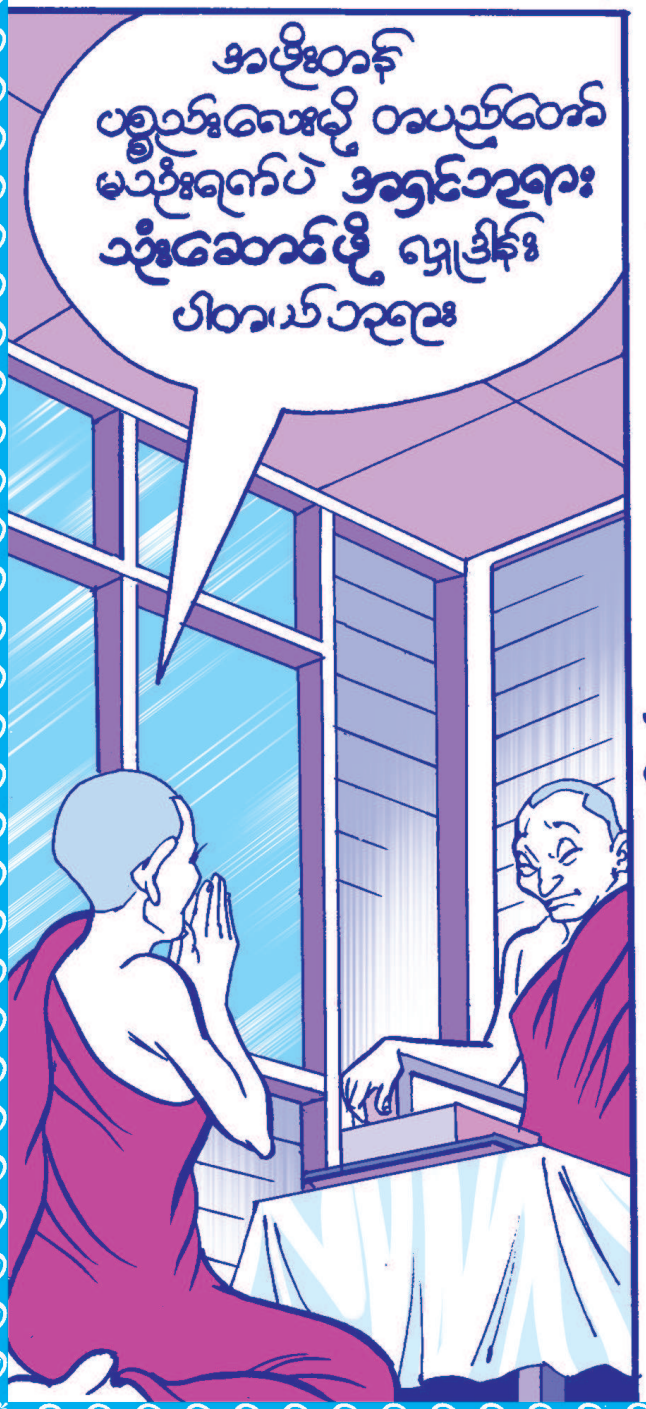

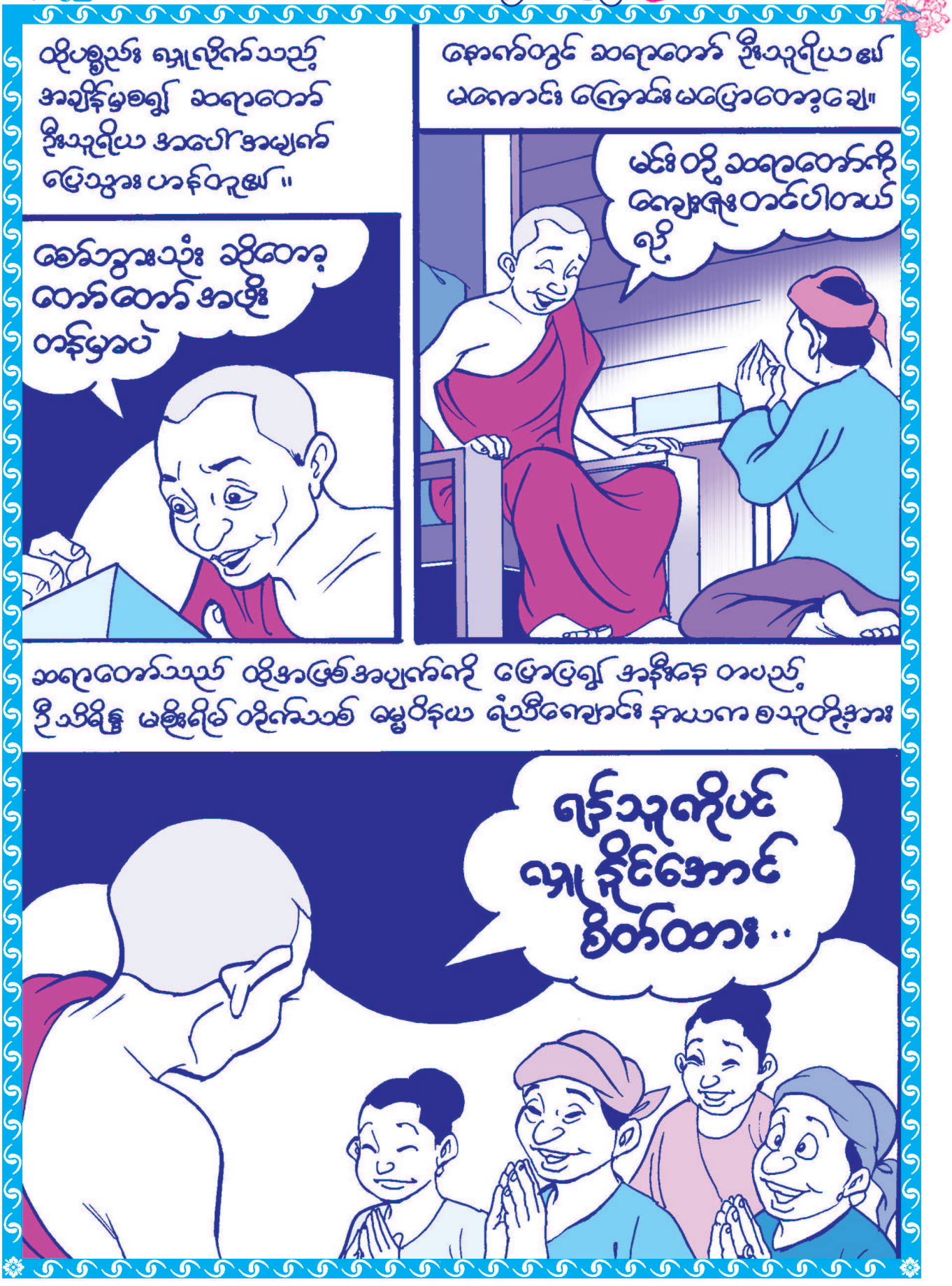
ဦးနာဂိန္ဒသည် စော်ဘွားသုံးပစ္စည်းကို အတော်သဘောကျသွားသည်။

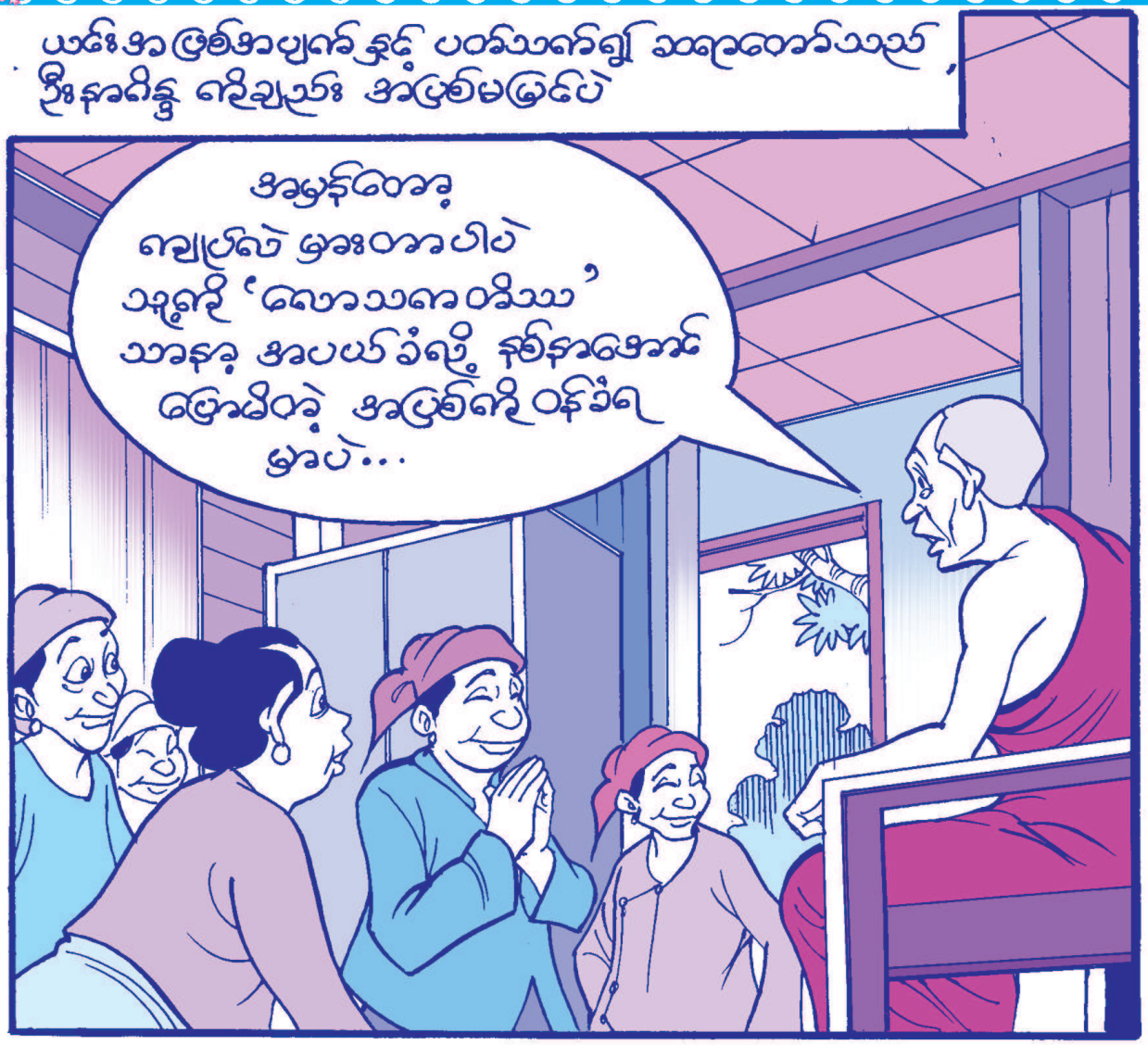
သံဃာ့ပရိသတ် ရဟုပရိသတ်ကြွေ

ဒီလိုမျိုးသူကြီးသည် အချိန်မှန်မှန် သရော်တော် ဦးသုဂိယာ အလောင်းအမျှတ် ပြောသွားပါတော့သည်။
ဆောက်တွင် သရော်တော် ဦးသုဂိယာဟေ မကောင်း ကြောင်းမကြာတော့ချေ။
မင်းတို့ သရော်တော်ကို ကျွေးရေးတင်ပါတယ် ဟို
စောသွားသည်း ဆိုတော့ တော်တော် အဖိုး တန်မှာပဲ
သရော်တော်သည် ထိုအဖြစ်အပျက်ကို ဖြေပြရှင် အနိမ့်နေ တပည့် ဒီသင်ခန်း မစ်ရင်မြ တိုက်သစ် မွေ့ဝိနယ ရဲသိုက်ကြောင်း နာယက စသူတို့အား
ငါ့သူကိုပင် သားဦးအောင် စိတ်တား..

ယင်းအလှူအတန်းနှင့် ပတ်သက်၍ သဘောတော်သည်
ဦးနာဒိန္ဒ ရေချည်းအလှူမဖြင့်ပါ

သူတော်ကောင်းတို့မှ ကြိုးသား
သည် ဖျားစွ အဝေးဟု ဖွတ်သား
လောက်ပေ၏ ။

-ပြီး-

ဆန္ဒသုံးခု
ဖောက်ပြန်သူ
ရှန်ကွန်းတက္ကသိုလ်
တစ်ခါကဘုရားသခင်ရဲ့တဲ့
သစ်ခွတ်သမားတစ်ယောက်ဟာ
သူ့ဇနီးနဲ့အတူ သစ်ခွတ်ရင်း
တောအုပ်ထဲမှာ နေကြတယ်..
တစ်နေ့မှာ သစ်ခွတ်သမားဟာ
သစ်ပင်ကြီးတစ်ပင်ကို ခွတ်မယ့်
လုပ်နေတုန်းအသံသေးသေးလေး
တစ်ယောက်ကြားလိုက်ရတဲ့..
ကျွန်တော်
သစ်ပင်ကြီးကို
မခွတ်ပါနဲ့ဗျာ
ချမ်းသာပေးပါ

သစ်ခွတ်သမားဟာ သိပ်ကို
အံ့သြသွားတယ်...ဒါကြောင့်
ပေါက်ဆိုးနှင်ကို ချပြီးလှမ်းကြည့်
လိုက်တော့ ဘာမှမတွေ့ရဘူး...
ဒါနဲ့ ပေါက်ဆိုးနှင်ကိုပြန်ယူပြီး သစ်ပင်ကို
ခွတ်ဖို့လွှဲလိုက်တော့စောစောကာ အသံ
ပေးပေးလေးကိုပြန်ကြားလိုက်ရပြန်တယ်
ကျွန်တော်သစ်ပင်ကို မခွတ်
ပါနဲ့ သစ်ခွတ်သမားခင်ဗျား
သစ်ခွတ်သမားဟာ သစ်ပင်
ခွတ်တာကို ရပ်လိုက်ပြီးအသံ
လာရာဘက်ကို ပေးပေးသေချာချာ
ရှာတဲ့ယ်...ဒါပေမဲ့ ဘယ်သူ့
ကိုမှ မတွေ့ရပြန်ဘူး...

ဒါကြောင့် ပေါက်ဆိုးကို
ယှဉ်ပြိုင်သစ်ပင်ကိုခုတ်ဖို့
ပြင်တဲ့အချိန်မှာယုံရွာကို
လှုပ်လေး တစ်ယောက်ကို
ရောက်လာတယ်..
မခုတ်ပါနဲ့ ဆင်ဗျာ ကျွန်တော်
တောင်းပန်ပါတယ် ဒါဟာ
ကျွန်တော်နေတဲ့ အိမ်ပါ..
ဒီသစ်ပင်ကိုခုတ်လိုက်ရင်
ကျွန်တော်နေစရာမရှိတော့ဘူး
ကြည့်နေသူအားတတ်တဲ့ သစ်ခုတ်
သမားဟာလှုပ်လေးရဲ့သစ်ပင်ကို
မခုတ်ဖို့ကတိပေးလိုက်တယ်..
သိပ်ကို ကျေးဇူးတင်
ပါတယ်ဗျာ ဒါကြောင့်
ဆင်ဗျားတို့ လိုချင်တဲ့
ဆန္ဒသံးခုကိုပြည့်လေးမယ်
အဲဒါကို ဆင်ဗျားဝှိုင်လင်မယား
ကြိုက်တာတောင်းကြပေါ့..

ဆင်းရဲသား သစ်ခုတ်သမားလည်း
သူ့မယားကို ကျေးဇူးတင်ကြောင်း
ပြောပြီး သူ့မိန်းမကို သတင်းကောင်း
ပြောဖို့ အိမ်ကို အပြေးပြန်လာတယ်
အိမ်ရောက်တော့ သူ့မိန်းမကို
အကြောင်းခုံရင်းပြလိုက်တယ်..
ငါတို့ဆန္ဒပြုဖို့ဆုကို ယေယေချာချာ
ဝဲဒီးစား ကြုံရအောင် ငါတို့အတွက်
နေ့စဉ်ရောအိမ်ရယ် နို့စား နွားမကြီး
တစ်ကောင်ရယ် ကြက်တစ်အုပ်ရယ်
သူတောင်းရင်ဘယ်လိုယောကျ်ားလဲ
ရှင်တော်တော် အတာပဲ
ကျွန်မတို့လိုချင်တာကအဆို
ရုပ်ပါတယ် ဆိုမှ ဒီလောက်နဲ့
ဘယ်ဖြစ်မလဲ ကျွန်မက
ဘုရင်မဖြစ်နိုင်ယလို့ရှင်လဲ
ဘုရင်ဖြစ် နိုင်တာပဲ အဲဒီတွေ
တောင်းလို့ ရှိနိုင်တာပဲလေ

အဲဒေမဲ့ သူ့ခွေးတော်ယမားကတော့
လူပပယ်ပုရပ်တဲ့သစ်ယားအိမ်လေး
ကိုပဲ သိခင်နေတယ်... သူမှာ
တကယ်လို့နှုန်းတော်ကြီးတစ်ခေတ်
ရမယ်ဆိုရင်တောင်ရွှေနန်းဆောက်ထားတဲ့
နန်းတော် ဖြစ်စရာ မလိုပါဘူး..
ဦးတော လင်မယားနှစ်ယောက်
ဘာကိုဆန္ဒပြုရမလဲ ဆိုတာ
သွေးခွန်းရင်း ရှုံးပြစ်ကြတာ
မနက်ကတည်းသဘောပဲပေါ့..

သူတို့ မီးလင်းဖို့က မီးတွေ
ငြိမ်းသွားတဲ့အထိ နှစ်ယောက်
စလုံး စားဖို့သောက်ဖို့
မေ့နေကြတယ်.. ..
သနားဖွယ်လောက်ကျတော့မှ သစ်ခွတ်
သမားဟာ သူတစ်နေ့လုံး ဘာမှ
မစားရသေးတာ သတိရလာတယ်..
ဆာလိုက်တာကွာ
ဝက်အူချောင်းစားရင်
သိပ်ကောင်းမှာပဲ
သူ့စကားဆုံးတာနဲ့
သူ့ရှေ့ကစားပွဲပေါ်မှာ
ဝက်အူချောင်းပန်းကန်
ရောက်လာပြီး အနံ့တွေက
မွှေးကြိုင်နေလို့ စားချင်
စိတ်ပြည့်နေတယ်..

ရှင်ဟာ တော်ဝင်တော်ကို
အသုံးမကျတာပဲ ရှင့်ရဲ့
ပထမသားကိုအသုံးစား
လုပ်လိုက်ပြီ ဘာမှဟုတ်တဲ့
ဒီဝဂ်ီအရွယ်ကိုမျှားတော်
ဒီအသက် သစ်ခွတ်သမားဟာ
အရာမိးစိတ်ဆိုးသွားပြီး
ဒေါသလှည်းထွက်သွားတယ်
ဒီအသက် ဝဂ်ီအရွယ်ဟာ သူ့မိန်းမရဲ့
နာရေခြင်းထိပါမှာသွားကပ်ဝန်ယပဲ့
အဆိုရင် ဒီဝဂ်ီအရွယ်ဟာ
မင်း ရဲ့ နာရေခြင်းထိပါမှာ
တပ်ဝန်းပါစေကွာ

သစ်ခွတ်သမားရဲ့ ရန်းဟာ
ဒေါသတွေကြီးစိတ်လည်းဆိုးပြီး
မျက်ရည်တွေ စီးကျလာတယ်
တောက် ငွေဟာ ဒုတိယ
သခွန်ကိုလည်းမျက်ခံးပစ်ပြုန်ပြီ
သစ်ခွတ်သမားဟာ သူ့ရန်းရဲ့အာခေါင်းမှာ
ဝက်အူချောင်းကြီးကပ်နေတာကြည့်ပြီး
ယိပ်ကို တုန်လှုပ်သွားတယ်။ ..
ငါးမှာ တောင်းစရာ
သခွန်တစ်ခုကျန်ခဲ့းတယ်
မဟုတ်လား ဒို့တော့
ဒို့တော့ ငါးလိုချင်တဲ့
နန်းတော်ကြီးတောင်းလိုက်ပေါ့!

ဒီအခါ ယုမိန်းမက
အသံကုန် ဟစ်ပြီး
အော်လိုက်လေတဲ့ ..
ရှင် ဒီဆွဲကိုတောင်းရဲ့တောင်းကြွေစိမ်း
ဟယ်လောက်ကြီးကျယ်တဲ့နှုန်းတော်
ကြီးပဲ ပိုင်ပိုင် ဒီလို နှာခေါင်းမှာ
ဝက်အူချောင်းကြီးနဲ့ ဘယ်လိုနေရမှာလဲ
ရှင် ကျွန်မနှာခေါင်းက
ဝက်အူချောင်းကိုယာ
ပြုတ်အောင်လုပ်ပေး
ဒါကြောင့် သစ်ခွတ်သမားဟာ
စွဲးစားပြီးဆွတောင်းလိုက်တာယ

ကျွန်တော် ရန်းရဲ့
နှာခေါင်းထိပ်ကဝက်အရေခွောင်း
ပျောက်သွားပါစေ ဆင်ပျာ..
ဒီအခါ ချက်ချင်းပဲသူ့ရန်းရဲ့ နှာခေါင်း
ထိပ်ကဝက်အရေခွောင်းပျောက်သွားပြီး
သစ်ခွတ်သမားနဲ့သူ့ရန်းဟာဆိတ်ပုက်
လက်ပုက် ထိုင်ဖန်ကြတော့သတဲ့..
သူတို့ရဲ့ ဆန္ဒပြဲခက်
သူတို့ပွဲလှုံကုန်ပွားပြီ
မဟုတ်လား .. ..

ဖြတ်သီလ၏တန်ခိုးတော်

နန္ဒာမိုးကြယ်

လွန်လေပြီးသော ရှေးကာလတစ်ခုဌ သီဟိုဠ် (သီရီလင်္ကာ) ကျွန်းနိုင်ငံတွင် တရားစောင့်သော တိသမင်းကြီးသည် မင်းကျင့်တရားနှင့်အညီ စိုးစံအုပ်ချုပ်၏။

တိသမင်းကြီးဌ နားပြည်ယိုဝေဒနာ ခံစားနေရလေရာ ခါင်္ဂသားကို စားသောက်လိုသော ချဉ်ခြင်းဖြစ်ပေါ်လာခဲ့၏။ မင်းကြီးအဖို့ခါင်္ဂသားကို စားလိုလှသော်လည်း မိမိအတွက်ကြောင့် သတ္တဝါတို့ သေ

ကျေ ပျက်စီးရမည်ကို လိုလားခြင်း မရှိလေရကား-

"တကယ်လို့ ငါဟာ ခါင့်သားကို စားသောက်လိုတဲ့အကြောင်း မိန့်ကြားလိုက်မယ်ဆိုရင် ငှက်ခတ်သမားတွေရဲ့ လက်ချက်နဲ့ တစ်ယူဇနာအတွင်းမှာ ရှိကြတဲ့ ခါင့်တွေအဖို့ ညှဉ်းဆဲသတ်ဖြတ်ခံကြရမှာ အမှန်ပဲ" ဟူ၍ တွေးတောမိလေ၏။

သည်လိုနှင့်ပင် မင်းကြီးခမျာ ခါင့်သားစားသောက်လိုစိတ်အား ချိုးနှိမ် အောင့်အည်းထားရသည်မှာ အချိန်ကာလအားဖြင့် သုံးနှစ်ခန့် ကြာမြင့်သွားခဲ့ပြီဖြစ်လေ၏။ မင်းကြီး ခံစားနေရသော နားပြည်ယိုဝေဒနာမှာလည်း သက်သာပျောက်ကင်းမှု မရှိသေး။

တစ်နေ့သဘင်မင်းကြီးလည်းမင်းမှူထမ်းတို့ကိုခေါ်ယူကာ မေးမြန်းလေ၏။

"အမောင်တို့ ငှဲ့အတွက် သီလကို လုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းတဲ့ အလုပ်အကျွေးများ မရှိပေဘူးလား"

"အရှင်မင်းကြီး... အရှင်မင်းကြီးအတွက် သီလကိုလုံခြုံစွာ စောင့်ထိန်းတဲ့ အလုပ်အကျွေး တစ်ယောက်ရှိပါတယ်"

"အမောင်တို့... ဘယ်သူများပါလိမ့်"

"အရှင်မင်းကြီး... အဲသည့်သူငယ်ဟာ အမတ်ကြီးတစ်ဦးရဲ့ သားပါပဲ။ သူဟာ သီလကို မပေါက်၊ မကျိုးအောင် အမြဲပဲထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်ပါတယ်"

"အမောင်တို့... သည်လိုဆိုရင်ဖြင့် အဲသည့်သူငယ်ကို ငါကိုယ်တော်မြတ်ရဲ့ရှေ့တော် မှောက်ကို သွင်းစေ"

"မှန်လှပါ... မင်းကြီး"

သို့ဖြင့်ပင် အမတ်ကြီးသားဖြစ်သူ မောင်သီလလည်းမင်းကြီး၏ရှေ့တော်မှောက်သို့ အခစားရောက်ခဲ့ရလေ၏။ ဤတွင် မင်းကြီးလည်း မင်းချင်းတစ်ယောက်အားကြက်အရှင်တစ်ကောင်ကို ယူတော်မူစေလျက်...

"ကိုင်း...မောင်သီလ။ အဲသည့်ကြက်ကို ချက်ပြီး ငှဲ့ကို အလုပ်အကျွေးပြုပေတော့။ အဲသည့်ကြက်ကို ချက်ပြုတ်တဲ့အခါ အကင်တစ်မျိုး၊ အဖုတ်တစ်ဖုံ၊ အကြော်တစ်နည်း သုံးမျိုးဖြစ်အောင် ချက်ပြီး ငှဲ့ကို ပွဲတော်ဆက်ကပ်ပေလော့ ..."

မင်းကြီးလည်း မိန့်ဆိုစရာ မိန့်ဆိုပြီးသည်နှင့် အပါးမှ ထွက်ကြွသွားလေ၏။ မောင်သီလလည်း မင်းချင်းထံမှ ကြက်အရှင်ကို ကြည့်ရင်း ဦးခေါင်းကို ခါရမ်းကာ...

"သည်ကြက်ဟာ ပုံသကူသားမှ မဟုတ်ဘဲ...။ သည်တော့ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ မင်းကြီးအတွက် ပွဲတော်စာအဖြစ် ချက်ပြုတ်မပေးနိုင်ပါဘူး" ဟု ဆိုလိုက်၏။ ဤတွင် မင်းချင်းလည်း အမေးရှိလေ၏။

"ဘာ့ကြောင့်များ ငြင်းဆိုရတာပါလိမ့်မောင်သီလ"

"ဘာ့ကြောင့်ဆို အဲသည့်ကြက်ကို သတ်လိုက်မိရင် ပါဏာတိပါတဆိုတဲ့ သူတစ်ပါးအသက်ကို သတ်ဖြတ်ခြင်းကံကို ကျူးလွန်ရာ ကျပါလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့ စောင့်ထိန်းတဲ့သီလကို အပျက်ခံလို့ မဖြစ်ပါဘူး"

ထိုအခါ မင်းချင်းလည်း ထိုအကြောင်းကိစ္စကို မင်းကြီးထံသွားရောက်လျှောက်ထားလေ၏။ မင်းကြီးလည်း သူ့အဓိပ္ပာယ်နှင့်သူ ဦးခေါင်းတော်ကို တဆတ်ဆတ်ညိတ်လျက်။

"အမောင်... မောင်သီလထံ ပြန်သွားပြီး အဲသည့်ကြက်အရှင်ကိုပဲ သတ်ဖြတ် ချက်ခိုင်းလိုက်ပါဦး" ဟု ခိုင်းစေတော်မူပြန်လေ၏။ မင်းချင်းလည်း မင်းကြီး စေခိုင်းသည့်အတိုင်း မောင်သီလထံပြန်သွားပြီး...

"အို...မောင်သီလရယ်။ ဘုရင့်ထံပါး ခစားရတယ်၊ အလုပ်အကျွေးပြုတယ်ဆိုတာဟာ လွယ်တဲ့ကိစ္စမဟုတ်ပေဘူး။ မောင်သီလအနေနဲ့ သူတစ်ပါး အသက်ကို တစ်ခါတရံသတ်မိပေမဲ့ကိစ္စမရှိလောက်ပါဘူးကွယ်။ တစ်ကြိမ်ကလေးလောက်ပဲ သီလကျိုးပျက်တဲ့ဥစ္စာ။ ဒါကြောင့် မျက်စိစုံမှိတ်ပြီး သည်ကြက်ကို သတ်ပြီး ချက်သာချက်လိုက်နော် ..."

ဟူ၍ ဖျောင်းဖျပြောဆိုလေ၏။

"အို...မင်းချင်း။ လူ့ဘဝဆိုတာ တစ်ဘဝမှာ တစ်ကြိမ်တော့သေရစမြဲပါ။ ကျွန်တော့်အနေနဲ့သူတစ်ပါး အသက်ကို သတ်ဖြတ်ရတဲ့အလုပ်၊ သီလကျိုးပေါက်မယ့်အလုပ်ကိုတော့ မလုပ်နိုင်ပါဘူး ခင်ဗျာ"

"အင်း. . . ခက်တော့တာပဲကွယ့်။ ရှင်ဘုရင်တို့ မျက်စောင်းအကြောင်းသုံးပါး မရွေးဘူးတဲ့... မောင်သီလ""ကျွန်တော်ပြောတဲ့အတိုင်းသာလျှောက်တင်လိုက်ပါ . . . မင်းချင်း"

မင်းချင်းလည်း မင်းကြီးထံ ပြန်သွားရလေ၏။ မင်းကြီးကလည်း ယခင်အတိုင်းပင် စေလွှတ်ပြန်၏။ သို့နှင့်ပင် သုံးကြိမ် သုံးခါတိုင် သွား၏။ မောင်သီလ၏ ဆုံးဖြတ်ချက်ကား လုံးဝ အရာမယွင်း။

"ဘာ... ဘယ်လိုသင်းကငါဘုရင်အမိန့်ပေးတာကို သုံးကြိမ်သုံးခါတိုင် ငြင်းပယ်ရဲတယ် . . . ဟုတ်စ။ ကိုင်း . . . သည်တော့ အမိန့်တော် မှတ်မယ်။ မောင်သီလရဲ့ ဦးခေါင်းကို စဉ်းတီတုံးပေါ်တင်ပြီး ဖြတ်ကြလော့..."

သည်သို့ သူသတ်ယောက်ျားတို့အား အမိန့်ပေးပြီးလေသော် မင်းချင်းတို့အား . . .

"အမောင်တို့...သင်တို့ဟာမောင်သီလကြောက်အောင် ခြိမ်းခြောက်ကြ။ သူ့ရဲ့ဦးခေါင်းကို စဉ်းတီတုံးပေါ် တင်ထားသလို သူ့ရဲ့လက်ထဲကိုလည်း ကြက်အရှင် ထည့်ပေးထားပြီး ကြက်ကို သတ်ရင် အပြစ်ကလွတ်မယ်လို့ပြော. . . ဟုတ်ပြီလား"

မင်းချင်းတို့လည်း မင်းကြီး မိန့်မှာသည့်အတိုင်းပင် ဆောင်ရွက်ကြလေ၏။

"မောင်သီလ...ခေါင်းဖြတ်ခံရမှာ မကြောက်ဘူးလား။ သည်တော့ကွယ် . . . ဘာမဟုတ်တဲ့ ကြက်ကလေးတစ်ကောင်ကို သတ်ပစ်ရမှာ ဘာများ ခဲယဉ်းတာမှတ်လို့...။ ကြက်ကို သတ်လိုက်ရင် မင်းပြစ်မင်းဒဏ်ကလွတ်မှာကွယ့် ..."

မည်သို့ပင် ဆိုစေကာမူ မောင်သီလအဖို့ သန္ဒိဋ္ဌာန်ချပြီးသား ဖြစ်လေ၏။ မိမိ၏အသက်သာသေလိုက သေပါစေတော့။ သူတစ်ပါး၏အသက်ကိုမူ မသတ်ဖြတ်ဟူ၍ ဆုံးဖြတ်ချက် ပိုင်ပိုင်ချထားပြီး ပွေ့ပိုက်ထားသော ကြက်ကလေးအား-

"အို. . . ကြက်ကလေးရယ်။ ငါ့အနေနဲ့ မင်းရဲ့အသက်ကို ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ မသတ်ရက်ပါဘူးကွယ်။ ငါ့အသက် သေမယ်ဆိုရင်လည်း သေပါစေတော့။ ငါဟာ မင်းကလေးရဲ့အသက်ကို ဘေးမဲ့ပေးပါတယ်။ မင်းအနေနဲ့ ဘေးအန္တရာယ်ကို ကင်းရှင်းရာအရပ်ကို သွားပါတော့နော် ..."

ဟူ၍ ပြောဆိုကာ လွှတ်လိုက်လေ၏။ ကြက်ကလေးလည်း အတောင်တို့ကို တဖျန်းဖျန်းရိုက်ခတ်ကာ ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်လေ၏။ ထို့နောက် ညောင်ကိုင်းတစ်ကိုင်းပေါ်၌ ပေါ့ပါးစွာ နားလိုက်လေ၏။

မလှမ်းမကမ်း တစ်နေရာ၌ အကဲခတ် စောင့်ကြည့်နေသော မင်းကြီးလည်း အကြောင်းစုံကို မြင်တွေ့ကြားသိပြီးဖြစ်ရကား သူသတ်တို့လက်ထဲမှ မောင်သီလကို ပြန်လည်ခေါ်ယူခဲ့လေ၏။ ထို့နောက် ဝတ်ကောင်းစားလှများကို ဆင်ယင်ပေးပြီး ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာစွာ အမိန့်ရှိလေ၏။

"အမောင်...မောင်သီလ။ ငါဟာ အမောင့်ရဲ့သီလ

စင်ကြယ်မှု ရှိ၊ မရိုကို သိလိုတဲ့အတွက် ခုလိုမျိုး စုံစမ်းခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ငါဟာ ခါၚက်သားကို စားသောက်လိုတဲ့ ချဉ်ခြင်းဖြစ်ပေါ်ခဲ့တာ သုံးနှစ်သုံးမိုးကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။

အမောင်. . . မောင်သီလ။ အမောင့်အနေနဲ့ မြင်ခြင်းသံသယ၊ ကြားခြင်းသံသယ၊ ယုံမှားခြင်းသံသယ ဆိုတဲ့အစွန်သုံးပါးက လွတ်တဲ့ ခါၚက်သားကို ရှာဖွေဆက်သနိုင်ပါ့မလားကွယ်”

“အရှင်မင်းကြီး. . . သည့်အတွက် စိတ်မပူပါနဲ့ အဆင်ပြေအောင် ဆောင်ရွက်ပေးပါ့မယ်”

အဲသည်အခိုက်မှာပင် တောတွင်းသား မုဆိုးတစ်ယောက်သည် ခါၚက်အသေ သုံးကောင်ကို လာရောက် ရောင်းချသည်နှင့် ကြုံပါလေ၏။ သည်တွင် မောင်သီလလည်း ခါၚက်အသေ သုံးကောင်ကို အခကြေးငွေပေးပြီး ဝယ်ယူလိုက်လေ၏။

ထို့နောက် စားဖိုဆောင်သို့သွား၍ ခါၚက်သုံးကောင်တို့အား အမွှေးအရေ နုတ်၊ ရင်ခွဲကိုင်တွယ်ပြီး သည်နောက် ဇီယာ၊ ကရဝေး၊ ဆီ၊ ဆား၊ နနွင်းတို့ဖြင့် အချိုးမျှတစွာ ပြုပြင်လျက် မီးကျီးခဲရဲရဲ၌ တစ်ကောင်ကို ကင်၏။ တစ်ကောင်ကို ဖုတ်၏။ တစ်ကောင်ကို ကြော်၏။ အလုံးစုံပြီးစီးသည်ရှိသော ပွဲတော်အုပ်တွင် ထည့်လျက် မင်းကြီးထံ ဆက်ကပ်လိုက်လေ၏။ မင်းကြီးလည်း ခါသားအနည်းငယ်ကို အာခံတွင်းသို့ ထည့်လိုက်စဉ်မှာပင် အကြောပေါင်းတစ်ထောင် စိမ့်၍ အရသာထူးကဲလှကြောင်း သိရှိလိုက်လေ၏။

ထိုတဒင်္ဂမှာပင် မင်းကြီးလည်း ဖျတ်ခနဲ သတိရလိုက်လေ၏။

“ငါဟာရဟန်းသံဃာတွေကိုမလှူဘဲဘာဖြစ်လို့ စားရမှာလဲ . . .”

ထိုသို့ အတွေးဝင်နေစဉ်မှာပင် ကွန္ဒေသိကွာပြည့်ဝလှစွာသော မထေရ်ကြီးတစ်ပါးသည် နောက်လိုက်သာမဏေတစ်ပါးနှင့်အတူ ဆွမ်းခံထွက် ကြွလာသည်ကို တွေ့မြင်လိုက်ရလေရာ မင်းကြီးလည်း မင်းချင်းတို့အား မထေရ်ကြီးနှင့် သာမဏေကို နန်းတော်တွင်း ကြွရောက်ပါရန် ပင့်ဖိတ်လိုက်လေ၏။

မင်းကြီးလည်း ခါသားဟင်းလျာအလုံးစုံတို့ကို မထေရ်ကြီး၏ သပိတ်တွင်းသို့ လောင်းလှူလေ၏။ ဤတွင် မထေရ်ကြီးသည် မိမိ၏ သပိတ်တွင်းသို့ ရောက်လာသည့် ခါသားသုံးကောင်အနက်မှ တစ်ကောင်အား သာမဏော၏ သပိတ်တွင်းသို့ ထည့်၏။ ထို့နောက် ခါသားတစ်ကောင်ကို ထုတ်ကာ-

“ဒကာတော်မင်းကြီး. . . ဤခါသားအား မင်းကြီးကိုစွန့်ပါ၏။ ဤသို့ လောင်းလှူရသည့်အတွက် လိုလားသောဆု၊ တောင်းသောဆုတို့ တစ်လုံးတစ်ဝတည်းပြည့်စုံပါစေသတည်း”

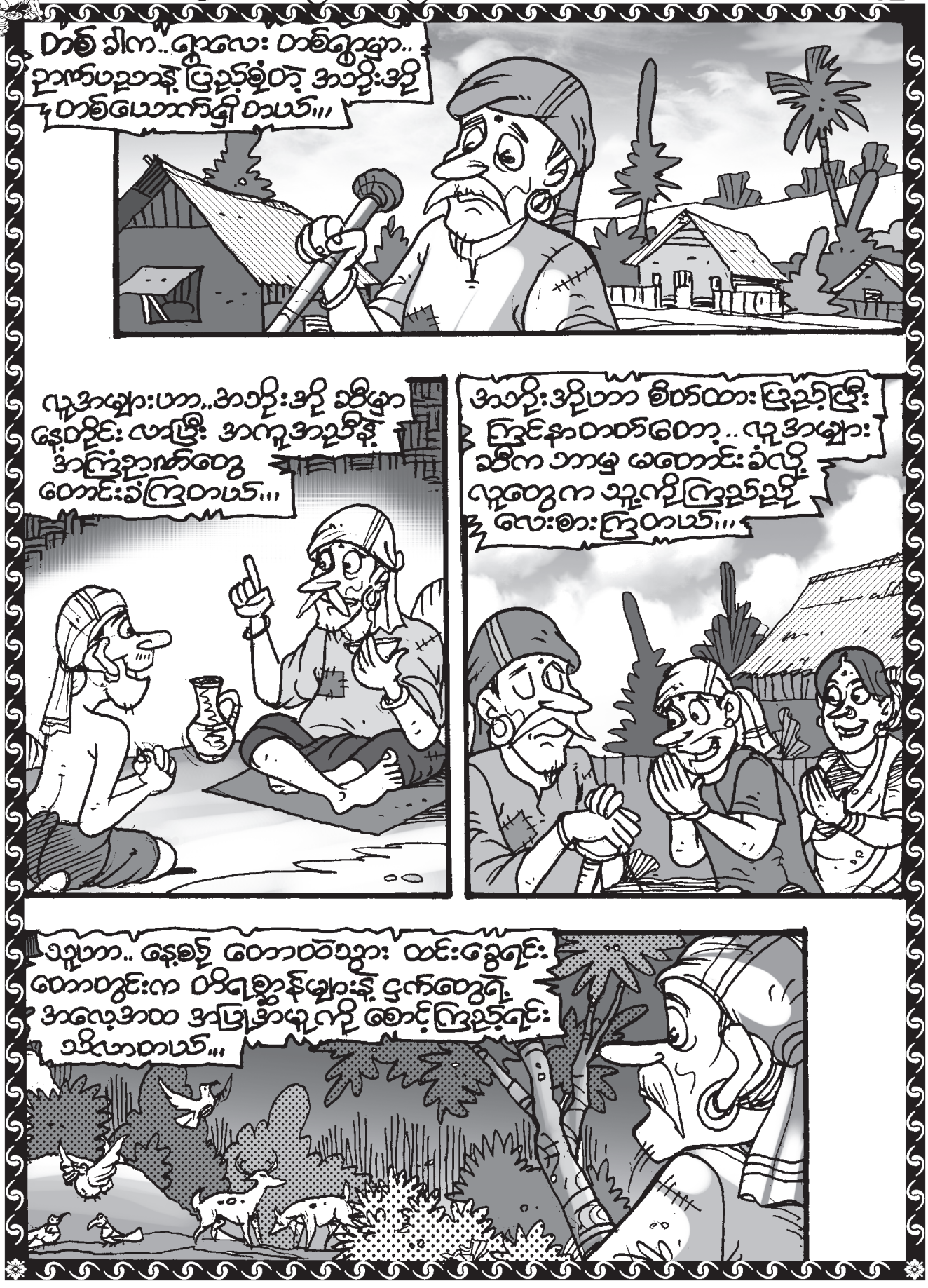
ဟူ၍ ဆုတောင်း၏။ ထို့နောက် နန်းတော်အပြင် ဘက်ရောက်သည်ရှိသော် မထေရ်ကြီးရော၊ သံဃာတော်ပါ ကောင်းကင်ခရီးမှ ပျံကြွသွားသည်ကို ထူးဆန်းအံ့သြစွာ တွေ့မြင်လိုက်ကြရလေသည်။

မင်းကြီးလည်း ရဟန္တာအရှင်မြတ်တို့အား မွန်မြတ်သော ဆွမ်းခဲဖွယ်ကိုလောင်းလှူ လိုက်ရသည့် အတွက်များစွာပီတိဖြစ်မိလေ၏။ အရှင်သူမြတ်ကြီး စွန့်ခဲ့သောခါၚက်သားကို စားသောက်ပြီးလေသည် ရှိသော် အနှစ်နှစ် အလလ ခံစားနေရသော နားပြည်ယိုခြင်းဝေဒနာသည် လုံးဝကို ပျောက်ကင်းသွားလေတော့၏။

သည့်အတွက် မင်းကြီးလည်း သီလရှိသော အလှူခံတို့နှင့် တွေ့ကြုံရသည်သာမက သီလပြည့်ဝသည့် အလုပ်အကျွေးကိုပါ ရရှိလိုက်သည့်အတွက် မောင်သီလအား ချီးမြှင့်မြောက်စား လေတော့ သတည်း။

နန္ဒာမိုးကြယ်

သရုပ်ဖော်..
CARTOONIST.
အိန္ဒိယ ပုံပြင်..
ပညာရှိအတိုင်းအို

ဒါဆို ခါဂ..ရောလေး ဒါဆိုရောပေါ့.. ဥာဏ်ပညာနဲ့ ပြဿနာဖြေခဲ့တဲ့ အာဠိုးဒဠိ ဒါဆိုပေါ့ဗျာ။။။
ဟုတ်ပါပြီ..အာဠိုးဒဠိ သစ်ပြော နေ့တိုင်း လာပြီး အဂ္ဂအာညာနဲ့ အကြံဉာဏ်တွေ တောင်းခံကြတယ်။။။
အာဠိုးဒဠိဟာ စိတ်ထားပြည့်ဝပြီး ကြင်နာတတ်တော့.. ဟုတ်ပါပြီ သစ်က ဘာမှ မတောင်းခံပဲ ဟုတ်တွေက သူ့ကို ကြည့်ညှဉ်ပြီး လေးစားကြတယ်။။။
သူဟာ.. နေ့စဉ် တောထဲသွား ထင်းခွေရင်း တောတိရစ္ဆာန်များနဲ့ ဌက်တွေရဲ့ အလေ့အထ အပြုအမူကို စောင့်ကြည့်ရင်း သိပ္ပံဟာတယ်။။။

အသဲ့အသဲ့ကြေ့ ထွေနဲ့ အဝတန်ငယ်သံဆေးတဲ့
ဖြိုတော်မှာ.. ဘုရင် မြင်းဖြူတပ်စစ်ပါး
နန်းစံတယ်.. ရေရှည်ပြီး စစ်ပွဲများကို
အောင်နိုင်ခဲ့သူ ပေါ့ကွယ်...

သူမှာ.. တိုက်ပွဲဝင် ကူလား အုတ်
တစ်ကောင်ရှိတယ်.. စစ်ပွဲဝင်ဦး
မီး နင်းတိုက်ပွဲ
ဝင်ခဲ့တာပေါ့..

အခုအခါမှာတော့ ကူလား အုတ်ကြီးဟာ
အသက်အရွယ် ဒဲ့မင်း လို့ စစ်ပွဲမှာ အသုံး
မပြုနိုင်တေ့တယ်.. သူ့ သခင် ဘုရင်က
ချစ်ခင်လို့ ဆင်လက်ဖွေးမြူးထားပြီး
သွားလိုရာ သွားနိုင်ဖို့
ခွင့်ပြုထားသတဲ့။။

တစ်နေ့.. ကူလား အုတ်ကြီးဟာ
တောနက်ထဲ လှည့်လည်သွားရင်း
လမ်းပျောက် သွားရောတဲ့။။

ဒီနေ့တော့ အဝတ် ကူလား အုတ်ကြီး
ပြန်မလာလို့.. ကူလား အုပ်ထိန်းတဲ့
လူဟာ.. စိတ်ပူပြီး.. တောထဲဝင်
တစ်ဉာလုံး လိုက်ရှာတယ်။။

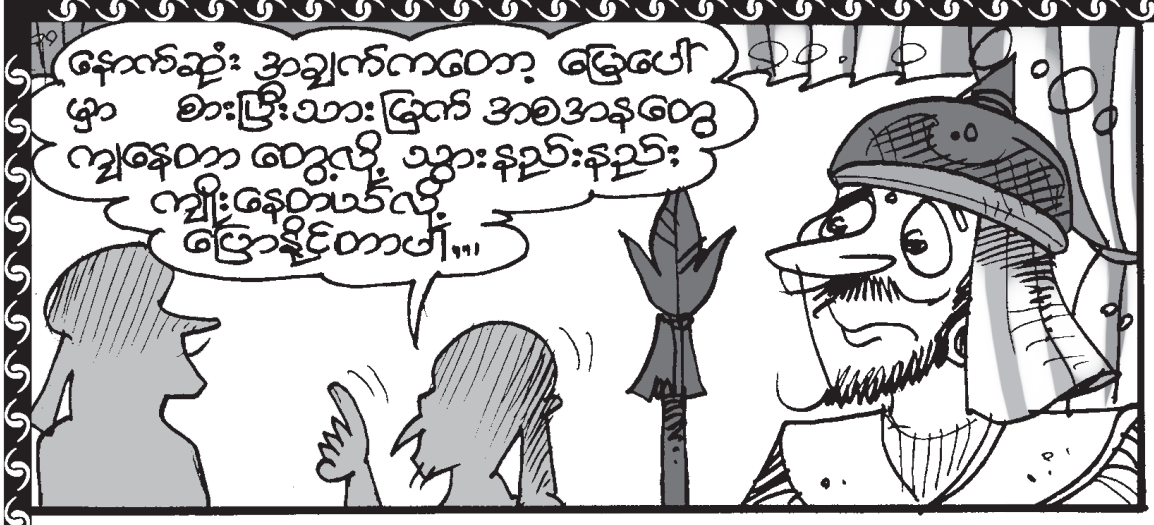

ဟူရေ့ပါဘာ..စိတ်ဝင်စိတ်ကြီး.. ကလေး အဘိုးကို တွေ့အောင်ရှာပေးရင် ငါ့ ဖြေစင် ဝက်ထောင် ချီးမြှင့်မယ်"လို့ လှည့်လှည့် ကြေညာခဲ့ပါသတဲ့..
တုံ... ဒိန်း...
မိုးလင်းတဲ့အထိ.. မတွေ့တော့ ကလေးအဘိုးတိန်းဟာ နန်းတော် ပြန်ပြီး.. ကလေးအဘိုးလျှောက် ဆုံးကြောင်း ဘူရင်ကို လျှောက်ထားတော့။။။
ဒီ ဘဝင်းကြောင့် ဂျူတွေဟာ တောနင်းပြီး.. ကလေးအဘိုးကြီးကို အရှာထွက် ကြတယ်.. ဒါပေမယ့် မတွေ့ကြဘူး တဲ့။။။
နောက်ဆုံး... ဘူရင့် မင်းခွင်းတွေဟာ တောတွင်း ထင်ပြီး ကလေးအဘိုးကို ရှာတော့။။ အိပ်နေတဲ့ ပဉ္စာဒ္ဂါ အသိုးအဝိုကို တွေ့ကြတယ်။။။

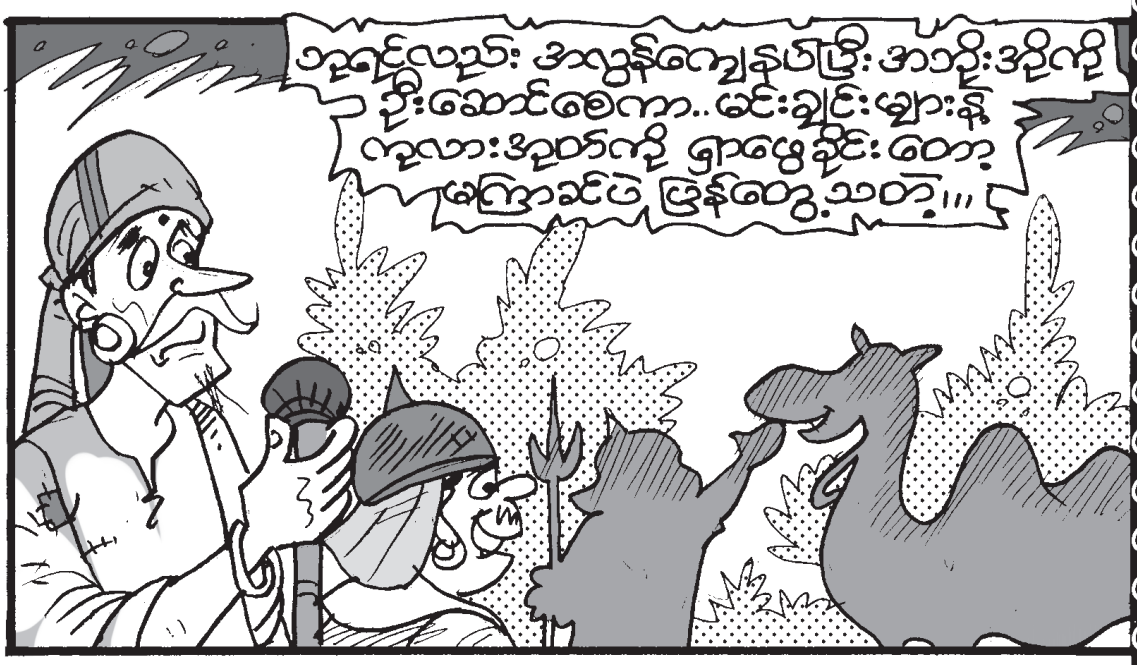

ဒါဘဲ။။။ ကူလား အဥတ် ဒီဥ
တစ်ကောင်ကို ဒီအနီး ပတ်ဝန်း
ကျင်မှာ တွေ့မိပါသလား။!!
ယတွေ့ပါဘူး။။
ကူကလေးတို့ ပြော..
ဒါပေမဲ့... အမောင်တို့ရဲ့
ကူလား အဥတ်ဟာ.. ယုက်စီ
တစ်ပက်ကန်းပြီး။။။
ဒြေတစ်ပက်က ဆတ နေတယ်..
အဲ့။။။ သွားလည်း နည်းနည်း
ကျိုးနေတယ်
မဟုတ်လား။။။
ဒါဘဲ ဒီဥရဲ့ ပြောစကားဟာ
မှန်နေတဲ့ အတွက်။။ ဖင်းချင်းတွေက
ဒါဘဲ ဒီဥကို ကူလား အဥတ်ဟုခေါ်
ခဲ့ပြီး စွပ်စွဲကြတယ်။။။

အာဘိုး-အဘိုကလည်း...သူ့ မခို့းကြောင်း ပြောင်းဆို့ပေမယ့်.. မင်းချင်းတွေဟာ ဘုရင့် ဆီ ခေါ်သွားပြီး...
အခွီး-အကြောင်း ဖျောက်တာင် ကြသတဲ့...
အခွအာဘိုင်းဆို.. ကုလား အဉာဏ်ကို ခို့းသူဟာ.. မောင်မင်း လို့ ထင် စရော.. ဒါပေမဲ့... ကျွန်တော်ကတော့ သင်.. လိမ်မယ်မထင်ပါဘူး..
ဒါကြောင့်.. ကုလား အဉာဏ်ကို.. မတွေ့.ဖူး ဘဲနဲ့.. ကုလား အဉာဏ်ရဲ့. ပုံသဏ္ဌာန်ကို ဘယ်လို့ကြောင့် ပြောပြနိုင် သလဲ မောင်မင်း...

ဖြန်လှပါ.. အဖြောင်မင်းပြတယ်။
ကျွန်တော်မျိုးဟာ တောဘုဉ်နှားဖြာနေပြီး
တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ သဘာဝ အလေ့အထကို
အဖြဲ့ လေ့လာခဲ့သူ ဖြစ်ပါတယ်။။
ဒါကြောင့် တိရစ္ဆာန် တစ်ကောင်စီရဲ့
အပြုအမူ.. အလေ့အထကို
သိနေတာပါ အဖြောင်။။
ကောင်းပြီ.. မောင်မင်းကို
ကြည့်ရတာ ပညာတွေ ပုံရတယ်
ဒါကြောင့်။။
ဟယ် အသက်တွေကို ကြည့်ပြီး
ကလေးအုပ် အကြောင်းကို
ပြောနိုင်တယ် ဆိုတာ..
ဂျင်းပြပါ။။

ဖွန်လျှပါ .. ပထမ အချက်ကတော့
ခြေပေါ်မှာ ထင်ကျန်ခဲ့တဲ့ ခြေရာတွေပါ..
ဒီခြေရာတွေကို ကြည့်ပြီး
ကုလားအုတ်ရဲ့ခြေရာဖွန်း
သိရပါတယ်။။။
ကုလားအုတ်ရဲ့ ခြေရာဟာ
ဟခြား တိရစ္ဆာန်တွေရဲ့ခြေရာနဲ့
မတူပါဘူး။။။
ဒုတိယ အချက်ကတော့.. ခြေရာ
ဟာ.. တစ်ဖက်တိမ်းပြီး..
တစ်ဖက်က နင်းနေတဲ့အပေါက်
ခြေတစ်ဖက် ဆာနေကြောင်း
သိနိုင်ပါတယ် အရှင်။။။
တတိယ အချက်ကတော့.. လက်ဝဲဘက်မှာရှိတဲ့
ဖြူက်ကိုစားပြီး.. လက်ျာဘက်မှာရှိတဲ့
ဖြူက်ကို မစားတဲ့ အပေါက်..
ဦးဖက် မျက်စိ ကန်းနေတယ်လို့
ကြောရေခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။။။

နောက်ဆုံး အချက်ကတော့ ဖြေပေါ်မှာ စားပြိုးသားဖြစ်ကို အစအနတွေ ကျန်နေတာ တွေ့လို့ သွားနည်းနည်း ကျိုးနေတယ်လို့ ပြောနိုင်တာပေါ့။။။

ဘုရင်လည်း အလွန်ကျေနပ်ပြီး အဘိုးအိုကို ဦးဆောင်စေကာ.. မင်းချင်းမျှားနဲ့ ကူလားအုပ်ကို ရှာဖွေခိုင်းတော့ ဖမ်းခေါ်ခဲ့ပြန်တော့သတဲ့။။။

ဘုရင်လည်း ဝမ်းသာလွန်းလို့ အဘိုးအိုကို ဆွေစင်တစ်ထောင် ဆု ချီးမြှင့်.. သူ့အနီးမှာ အကြံပေး ပညာရှိ အဖြစ် ခန့်ထား လိုက်တော့တာပေါ့။။။

ဂါစြဲမိရဲ့.. ဘုရင်က.. သူ့ဆေးကြောင်ကို သေးရင်းက လက်ကို မတော်တဆ ထိခိုက်မိတယ်။။။
ဒဏ်ရာကလေးပြင်းထန်လို့ အနာက မကျက်နိုင်ဘဲ။။။
နောက်ဆုံးတော့.. လက်ညှိုးတစ်ချောင်း ပြုတ်လို့ကျသွားတဲ့။။။
ဘုရင်ဟာ.. အသွန်အဖောင်း စိတ်ထိခိုက်ရင်း.. ပညာရှိ အာဠာဒီကို.. အာခလို့ဘာကြောင့် ဖြစ်သွားလဲလို့ မေးမြန်းမိတယ်။။။
အာခ လို့ဖြစ်ရတာ.. အရှင့် အတွက် ကောင်းချင်လို့ ဖြစ်တာပါ။။။
ဒီအကြောင်းကြားတော့.. ဘုရင်ဟာ အသွန်စိတ်ဆိုးသွားပြီး.. အာဠာဒီကို ထောင်သွင်း အကျဉ်းချခိုင်းလိုက်တယ်။

ဒီကိုပြန်ပြီး.. ကြေအာနယ်းငယ်ကြောတော့
ဘူရင်ဟာ.. တစ်ယပါးတာဘီး တောတွင်းကို
အဖဲ့ဝိုက်ထွက်ခဲ့တာယ်..

ဒီအချိန်မှာပဲ.. ခြင်္သေ့တစ်ကောင်
ဘုရင်ကားနောက်ကို လိုက်လာတယ်..

တောတွင်းကြောက်တော့ ဘုရင့်
ဖြင်းဟာ.. ကြောက်လန့်တကြားနဲ့
ခွန်အိုက်တာ.. ဘုရင်လည်း
ဖြင်းပေါ်ကနေ ပြုတ်ကျ
သွားတာယ်..
ဟိုး..!!
ပီး..ပီး!!

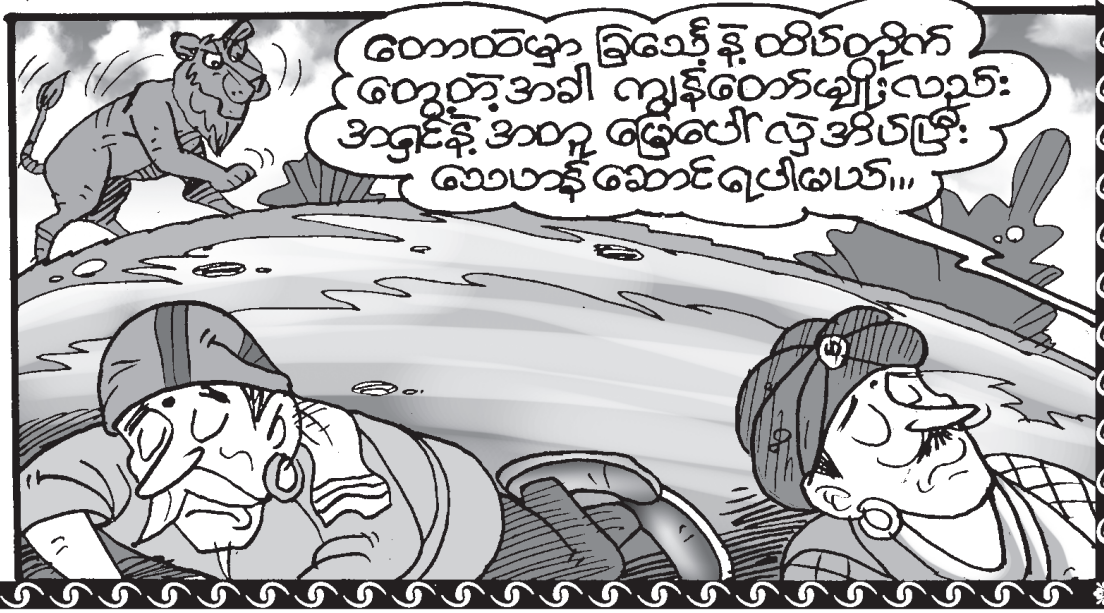

ခြင်္သေ့တွေဟာ.. ဟူ
အသေကောင်ကို လုံးဝ
ဖစားဘူးတဲ့.. ဖလှုပ်ဖယှက်
သေချင်ပါနဲ့ ဆောင်းနေဖြ..
ဖြတ်ကနဲ ဘူဟာ.. တစ်စုံ
တစ်ခုကို သတိရသွားတာယ်..

ဒီလူ့ဖျော.. လက်တစ်ချောင်းလည်း ပြုတ်နေတယ်.. အသေကောင် ကြီးပဲ.. ဇုံစရာ ကောင်းလိုက်တာ...
ခြင်္သေ့ဟာ.. ဘဲရဲ့အနား ရောက်တော့ သေချာကြည့်တယ်..
ခြင်္သေ့ဟာ.. ဘဲရဲ့ကို လှည့သေကောင်လို့ ထင်ပြီး.. တစ်စုံတစ်ရာ ရှိန်ယဖူဘဲ အဆေးကို ဝင်ကိုက်သွားရောတဲ့...
ဘဲရဲ့ဟာ.. နန်းတော်ကို ညမိုး ချုပ်မှ ပြန်ရောက်လာတယ်.. ဘေးမသို့ ရှိန်မခ ပြန်လာလို့ ဘား လုံးက ဝမ်းသာနေကြတယ်...

ဒီ လက်ပြတ်ကြောင့် ခြင်္သေ့ ရှေ့ကာ လွတ်ခဲ့တာပဲ.. သူ့ကြောတာ မှန်နေပြီ။။
ဘုရင်ဟာ.. ချက်ချင်း သတိရသွားတယ်။။။
အင်း။ အာဘိုးအဦက။ ငါ့လက်ဦးပြတ်တာ ကောင်းတယ်လို့ ပြောခဲ့တယ်။။။
ဒါနဲ့ အာဘိုးအဦကို အာချုပ်ကာ ယူတော်ခေါ်ဖို့.. သူ့ဆီ အာခံစား ထင်စေတယ်။။
အာဘိုး။ ကျွန်ုပ်ရဲ့ လက်ချောင်း ပြတ်သွားတာဟာ ကောင်းဖို့ ဖြစ်တာပဲလို့ ပြောခဲ့တာ အလွဲနိုင်ဖွယ် ပါတယ်.. မကြာခင်ကပဲ.. လက်တွေ့ ကြုံခဲ့ပါပြီ။။

ကျွန်တော်မျိုးကိုယ်သည်း
ထောင်သွင်း အကျဉ်းချထားတာ
ကောင်းချင်လို့ ပါပဲ အရှင်။။။
ဟင်! ကျွန်ုပ်
အာဠိုးဖြောတာ နားမ
ယှဉ်းလို့ ရှင်းပြပါဦး။။။

မှန်လှပါ အရှင်။ ကျွန်တော်မျိုးသာ
အာဠုပ်မခံချေဘူး ဆင်ခြေ။ အရှင်နဲ့
အာဠာ အဖဲလိုက် ထွက်ရှာပါ
အရှင်။။။

တောထဲမှာ ခြင်္သေ့နဲ့ ထိပ်ဝဲခိုက်
တွေ့ခဲ့အခါ ကျွန်တော်မျိုးလည်း
အရှင်နဲ့ အာဠာ ဖြေပေါ်လွဲအိပ်ပြီး
သေဟန် ဆောင်ပေါ့ဗျာ။။

ဒီအာချိန်မှာ..ခြင်္သေ့ဟာ..
အနီးကပ်လေ့လာရင်း
ကျွန်တော်မျိုးရဲ့လက်က
ပြုတ်မနေတဲ့အတွက်။။။
ဒါကြောင့် အခုထိအာချုပ်ခံရ
တာဟာ ကျွန်တော်မျိုးအတွက်
အသက်ရှင်ဖို့ ပြုစုတာဖို့ ပိုပြီး
ကောင်းပါတယ် အရှင်။။။
ဂျာလောကောင်မဟာတက်မှုန်း
သိပြီး..ကိုက်သတ်စားခြင်း
ခံရပေါ်လိမ့်မယ်။။။
ဘုရင်လည်း အာဠီးအဠိရဲ့
စကားကြားရတော့ အလွန်
နှစ်သက်သွားတာပေါ့။။။
သင်ဟာ..အလွန်ပညာရှိပါတယ်..
အခုကစပြီး..ကျွန်ုပ်အနီးမှာ
အဖြဲနေပါ..အကြံဉာဏ်တွေ
ပေးပါတော့ အာဠီး။။။

မင်းရဲ့စည်းစိမ်

လင်းသက်ခိုင်

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းက ကပိလပြည့်တွင် ဗြဟ္မဒတ် ဘုရင်မင်းမြတ်အုပ်စိုး တော်မူသတဲ့။ အဲဒီမင်းဟာ တည်ကြည်ဖြောင့်မတ်စွာအုပ်ချုပ်သော်လည်း ၎င်း၏ အုပ်ချုပ်ရေးစနစ်များမှာ လွန်စွာ ပြင်းထန်သော ကြောင့် တိုင်းသူပြည်သားတို့က မုန်းတီးကြသတဲ့ ကွယ်။ တိုင်းသူပြည်သားတွေက မုန်းပေမဲ့ ဘုရင့် အနားမှာနေတဲ့ မှူးမတ်တွေကတော့ ဘုရင်ကြီးကို နေ့စဉ် ချီးကျူးမြောက်ပင့် နေတာပေါ့။ အဲဒီအထဲမှာ အမတ်ကြီး ဘုန်းစည်သူဟာ ဘုရင်ကို ပိုမိုမြောက် ပင့်တတ်သတဲ့ကွယ်။ သူဟာနေ့စဉ် ဘုရင်ကြီးရှေ့ မှောက်အခစားဝင်ပြီးတိုင်းမှာ “ သက်တော်ရာကျော် ရှည်ပါစေဘုရား ” လောကမှာ အထူးမြတ်ဆုံးအရာ သည် ရှင်ဘုရင်ပါခင်ဗျာ။ ဘုန်းတန်ခိုးအရှိဆုံးက တော့ ကပိလကို အုပ်ချုပ်သော ဗြဟ္မဒတ်အရှင်ပါပဲ ဗျာ ” ဟု လျှောက်တင်သတဲ့ကွယ်။

တစ်ခါတလေကျတော့လည်း အရှင်ဖုရားဟာ

ဉာဏ်ပညာထူးကဲပါပေတယ်။ သမာသမတ် အုပ်ချုပ်ပေတယ် တန်ခိုးအာဏာနှင့် ပြည့်စုံပြီး စိတ်ချမ်းသာကိုယ်ချမ်းသာနှင့် ကြွယ်ဝသော အရှင်ကဲ့သို့သော ရှင်ဘုရင် ဤလောကဌ မရှိတော့ပါဘုရား " ဟု လျှောက်တင်လေ့ရှိသတဲ့။

ဒီလိုနှင့် ဘုရင်ကြီးဟာ အဲဒီအမတ်ကြီး ဘုန်းစည်သူရဲ့ လျှောက်တင်တဲ့ စကားကိုကြားရတိုင်း စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်လာတာမို့ တစ်ကိုယ်တည်းတွေးရင်း " အင်း. . . ဒီအမတ်ကိုတော့ တစ်နေ့အကြောင်းပြရဦးမယ် " ဟု စိတ်ကူးသတဲ့ကွယ်။

ဒါနဲ့ နောက်နေ့ညီလာခံမဝင်မီမှာ ဘုရင်ကြီးက အမတ်ကြီး ဘုန်းစည်သူကို ခေါ်ပြီး. . . အမတ်ကြီး ပြောပြောနေတဲ့တိုင်းပြည်မှာဘုရင်လုပ်နေရတာအရမ်း မွန်မြတ်တာပဲလို့ ပြောနေရင် အသင် ခဏလောက် ကျွန်ုပ်နဲ့ နေရာချင်း လဲပါလား။ နောက်နေ့ မနက်ကစပြီး အသင်ဘုရင်ဖြစ်သွားပြီ။ ဒီတော့ မနက်ဖြန်မှာ မင်းညီမင်းသားတွေကို ဧည့်ခံပွဲလုပ်ရန် ရှိတယ်။ ကျွန်ုပ်၏မင်းဝတ်မင်းစားကို ဝတ်၍ ကျွန်ုပ်၏ ပလ္လင်ထက်တွင် ကျွန်ုပ်ကိုယ်စားထိုင်ကာ ဧည့်ခံပေတော့ဟု မိန့်ကြားလေတယ်။ ဒီအခါမှာ အမတ်ကြီးလည်း ဝမ်းသာအားရနှင့်။

" အရှင်၏ ဘုန်းတန်ခိုးကြောင့် ကျွန်တော်မျိုး လုပ်ပါ့မယ်၊ ကျေးဇူးလဲတင်ရှိကြောင်းပါ ဘုရား " ဟု အားရဝမ်းသာ ဆိုသတဲ့ကွယ်။

နောက်နေ့မှာတော့ အမတ်ကြီးဘုန်းစည်သူဟာ မင်းမြောက်တန်ဆာများကို ဝတ်လျက် ဘုရင်မင်းမြတ်ရဲ့ ပလ္လင်တော်ထက်တွင် ထိုင်နေသတဲ့။ ကြွရောက်လာတဲ့ မင်းညီမင်းသားနှင့်တကွ မှူးမတ်တွေက ဦးညွှတ်အရိုအသေပေးကြတဲ့အခါ အမတ်ကြီးဟာ ပိုပြီး ဘဝင်မြင့်သွားတာပေါ့။ စိတ်ထဲမှာလည်း တင်းပြည်ကျပ်ပြည့် အဓိပတိရှင်ဘုရင် ဖြစ်သကဲ့သို့ တွေးနေမိတယ်။ ရှင်ဘုရင်ဘဝဟာ အလွန်မွန်မြတ်တယ်။ ကောင်းပေ့ဆိုတဲ့ အဝတ်ဝတ်ရတယ်။ အရသာကောင်းတွေကိုလည်း စားရတယ်။ သူများရဲ့ အထွတ်အထိပ်မှာ နေရတယ်။ စိတ်ချမ်းသာလှချည်းလားဟု တွေးရင်းကနေ ဦးခေါင်းပေါ်ကို မော့ကြည့်မိသတဲ့ကွယ်။

ဒီအခါမှာတော့ အမတ်ကြီးရဲ့မျက်နှာဟာ ပျက်သွားပြီး အသက်ရှူတောင်ရပ်မလောက် ဖြစ်သွားသတဲ့။ ဘာလို့လဲဆိုတော့ သူ့ခေါင်းတည့်တည့်မှာ အလွန်ထက်မြက်တဲ့ သံလျက်တော်များကို ဆံချည်မျှင်နဲ့ ချိတ်ဆွဲထားလို့ပေါ့ကွယ်။ ဆံချည်မျှင်ဆိုတာ အချိန်မရွေးပြတ်ကျနိုင်တာမို့၊ အမတ်ကြီးဟာ သူ့ခေါင်းပေါ်က သံလျက်ကို မြင်ပြီးကတည်းက မားပြုတ်ကျမှာကိုစိုးပြီး ခေါင်းတမော့မော့ ဖြစ်နေတာပေါ့ကွယ်။

အဲဒီသံလျက်များကို တွေ့ရတဲ့အချိန်မှ စ၍ပျော်ရွှင်မှုတွေ ပျောက်သွားပြီး အမတ်ကြီးဟာ သူ့နေရာမှ မလှုပ်ရဲသဖြင့် ဧည့်ခံပွဲက အစားအစာများကို မစားနိုင်ရှာတော့ပေ။ မျက်နှာမှာလည်း ချွေးသီးများစီးကျကာ ဧည့်ခံပွဲပြီးမယ့် အချိန်ကိုသာ မျှော်နေမိတယ်။ ဧည့်ခံပွဲပြီးတာနဲ့ အမတ်ကြီးဟာ ဗြုန်းဆို ဝန်ထုတ်ဝန်ပိုး လျှော့သွားသလို ပလ္လင်ပေါ်မှ ပြေးဆင်းလာတယ်ကွဲ့ ပြီးတော့ သူမျက်နှာမှာ အသိဉာဏ်ပိုမိုရတဲ့ အသွင်ကို ဆောင်နေတယ်။

ဒီအခါမှာ ဗြဟ္မဒတ်မင်းကြီးဟာ အမတ်ကြီးနားကြွလာကာ . . . " အသင်မင်းကြီး ရှင်ဘုရင်လုပ်တာ ကောင်းပါလေးစ " ဟု မေးရာ။

" အမတ်ကြီးက ဘုန်းတော်ကြောင့် မကောင်းပါဘုရား။ ကျွန်တော်မျိုးတွေ့ခဲ့ရသလို သံလျက်တော်များ ခေါင်းမှာမိုးလျက် စံတော်မူရလျှင် အသည်းထိတ်လှပါသည့်ဘုရား " ဟု လျှောက်တင်တာပေါ့။

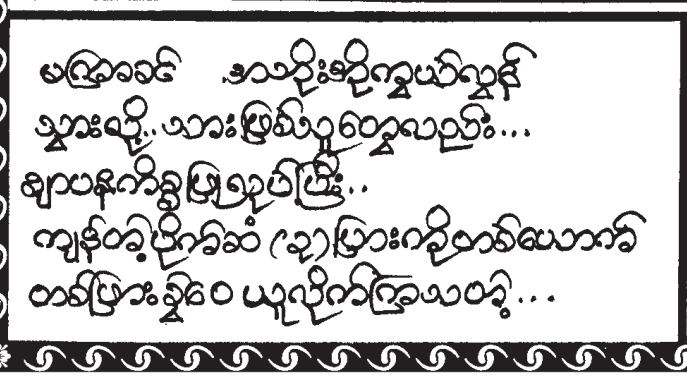
ဒီအခါမှာတော့ ဘုရင်မင်းမြတ်ဟာ အမတ်ကြီးကိုကြည့်ပြီး " အမတ်ကြီးခုအတိုင်းဆိုရင်၊ ရှင်ဘုရင်တစ်ယောက်ရဲ့စည်းစိမ်ကို ချီးကျူးတော့မှာ မဟုတ်ဘူးပေါ့။ ဘုရင်လုပ်ရတဲ့ အကျိုးဟာ အမြဲအသက်ဘေးနဲ့နီးလွန်းတယ် အမှားလည်းမခံ မှားရင်လည်း အသက် မြန်မြန်တိုရမှာပဲ ဒါဟာ ရှင်ဘုရင်ရဲ့စည်းစိမ်တွေအနက် တစ်ခုအပါအဝင်ပေါ့၊ အမတ်ကြီးလဲ မှတ်ထားပေတော့ " ဟု မြွက်ကြားကာ အမတ်ကြီး ဘုန်းစည်သူအား အိမ်ပြန်လွှတ်လိုက်လေတော့ သတဲ့ကွယ်။

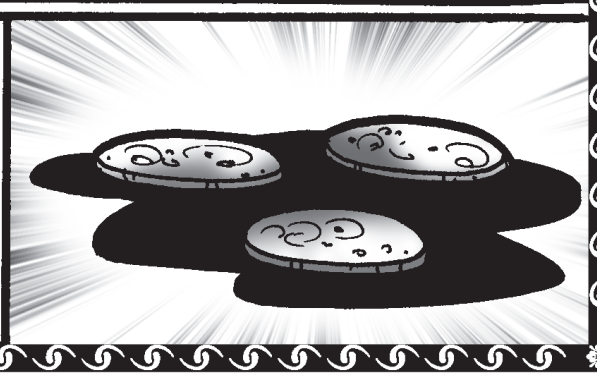
လင်းသက်ခိုင်

လောက်စံနှင့်စော်ဘွား

ကာတွန်း မြတ်နိုး

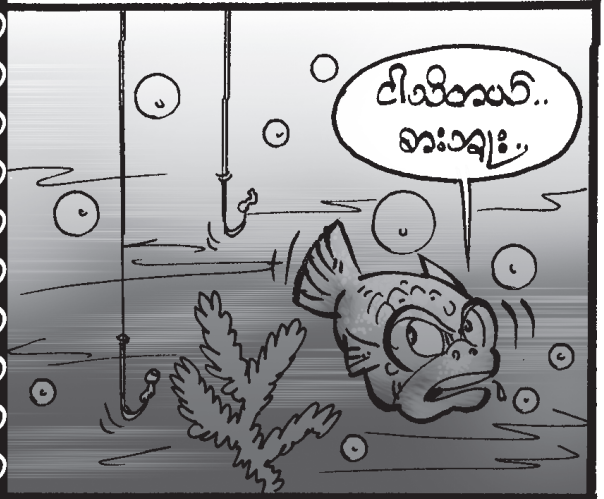

သားအကြီးဖြစ်သူ "လောကဓိတ" ဟာသာယာပညာဗဟုသုတများသော်လည်း ဘဝ၊ ဘာမှလုပ်ကိုင်စားသောက်ခြင်းမရှိသဖြင့် အိမ်ထောင်ပြုနိုင်ရန်ပြဿနာတွေ့
ဟမ်း..
အာဟာ.. ငါ့ခြံမှာတော့ ဘာရှိမှန်းမသိ..
ဒီနှစ် အစမ်းတော့.. ပြီးခဲ့တဲ့အကြိမ်ကလို မဖြစ်အောင် ရေသေဝပ်ဖြစ်ပြီး၊ သေကုန်သလား...
ဒီကောင်ကအရိုးသားပါပဲ.. ပါ..ပဲနိုး..
သားလတ် "လောကဓိဇော" ကတော့.. နှစ်ပါးသွေး ရေးပညာကိုသင်ယူပြီး၊ အစမ်းတွင်.. ပြီးခဲ့တဲ့အကြိမ်ကနှင်းခဲဖြစ်ခဲ့တာ... ကျွဲယက်ပြင်ယာခင်းတွေနဲ့.. ဖြစ်သွားတာပေါ့...
ဝိုးနိုးမယားရဲ့.. ဖြည်းဖြည်း ဟိုး...
အငယ်ဆုံးသားလေး လောကဓံ.. ကတော့၊ အသက်ငယ်သူနဲ့.. သူ့အစ်ကိုတွေလိုမျိုး ဗဟုသုတ မရှာသေးဘူး။
ငါ့အသက် အရွယ်ကိုနဲ့ ဘာလုပ်ကိုင်စားရပါ့..
ဟင်း

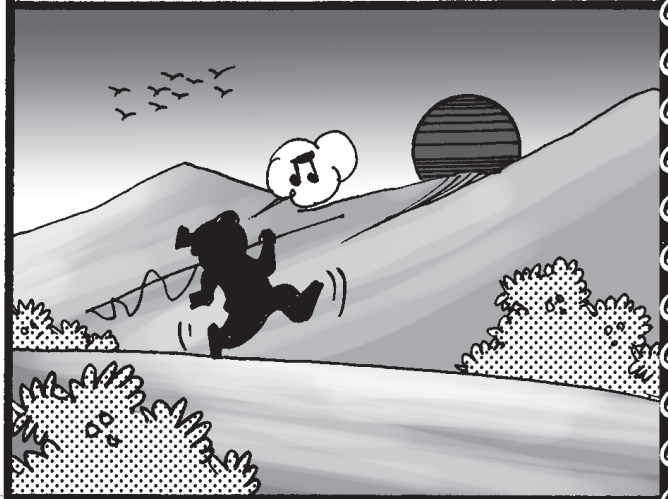
တစ်နေ့တော့ လောကဲစ်လည်းမြစ်ကမ်းနားကတံငါသည်တွေကို ဆော့ပြီး..
ဓိတ်ဝင်စားတာနဲ့ ငါးဖမ်းပညာကို သင်ယူချင်တဲ့။

ငါးဖမ်းပညာတတ်သွားတော့..
အမွေတွေ့ပို့ကံဆံတစ်ပြားနဲ့..
ငါးမျှားချိတ်(၂)ချောင်းဝယ်ပြီး
မြစ်ကမ်းမှာနေ့တိုင်းငါးမျှားသတဲ့။

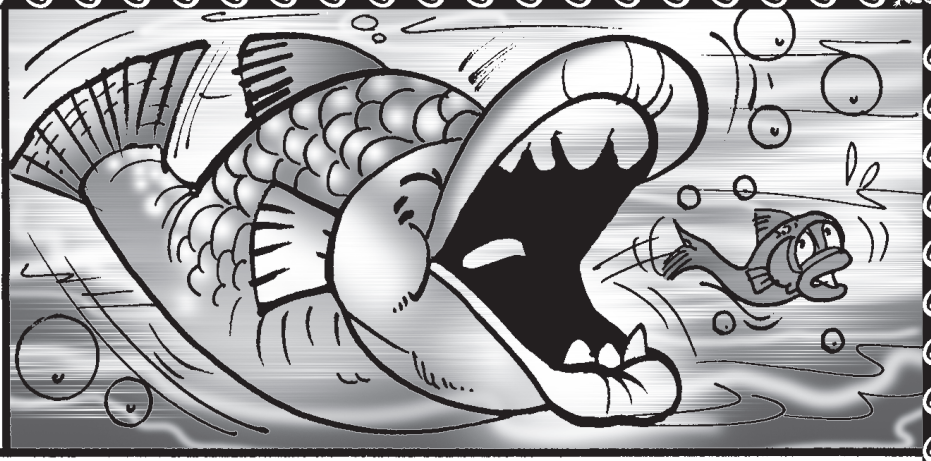
ဒီနေ့ ဘာဆားနဲ့ငံသောဟင်းနဲ့ငံရမလဲ..
ငါးဖမ်းကြိုးပမ်းတွေ့ကြုံတောင်ဝယ်သုံးနိုင်ပြီ
တဲ့..တံငါသည်တစ်ယောက်ဖြစ်သွားသတဲ့။

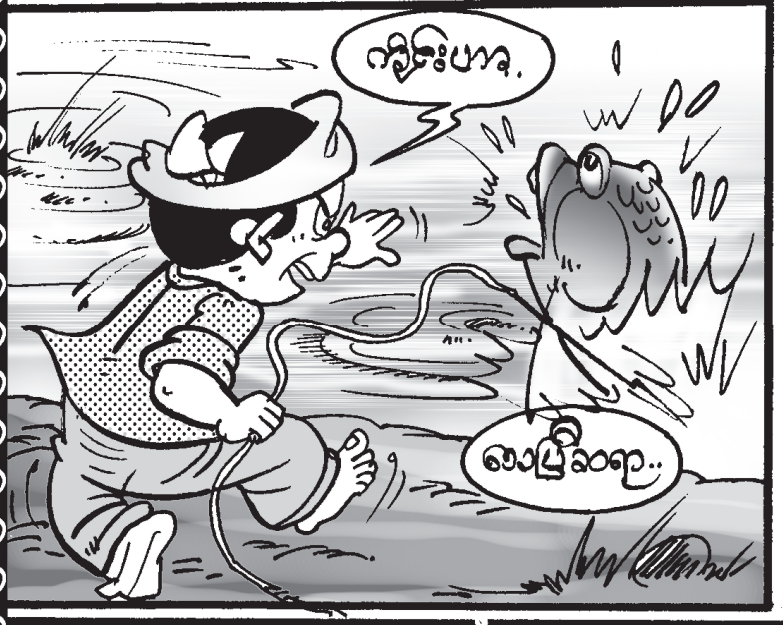
တစ်နေ့တော့..လောကဲစ်ဟာ မြစ်တကမ်းတစ်နေရာမှာ..ငါးမျှားနေပုံကိုကြတာ..
ရုတ်တရက်ပဲ..တစ်ကောင်ပဲမမျှဘူးတဲ့ ...

ဒါနဲ့ ရေတွင်းကို ဃ
ဃရုတ်ချာ ကြာညှာတော့
ငါးကြီးတစ်ကောင်က
လာသမျှ ငါးတွေကို
ဖမ်းစားနေတာ သွားး
တွေ့တော့...

လောကဓိဝံက ငါးကြီးကို ဖြိုနှိုးနှိုးဝိုးဖမ်းပြောဝါတယ်.

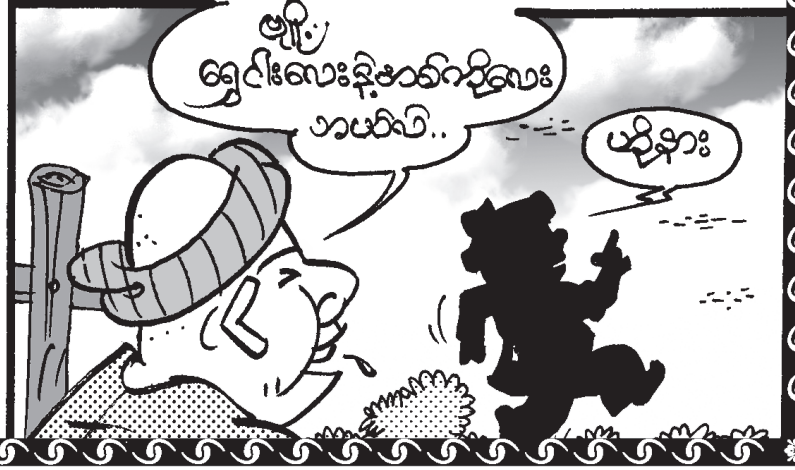
အိမ်ကျောက်ဝေတော့..သူကဓားမယ်ဆိုပြီး.. ဖိုဂဝ်ဒွဲကြောဝေတော့ မယဲ့ဃဲးတဲ့. ဖြေငါးသည်ဂ်း လေးတစ်ကောင်ကိုတွေ့ရ ဃတဲ့..

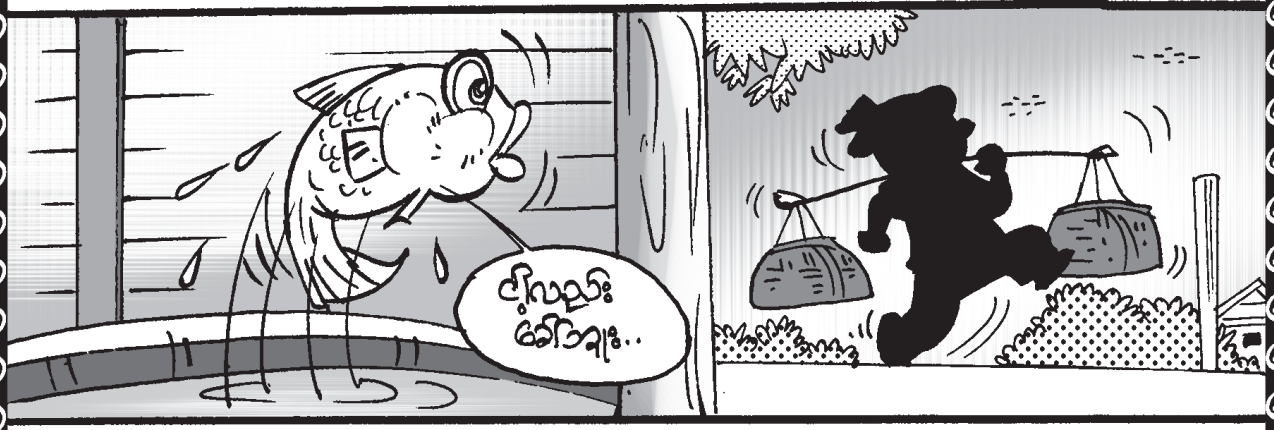
လောကဓိဝံလည်း ဃနားတာနဲ့ ကြေးရုပ်ထဲ ထည့်ပြီး... မွေးထားပြောဝါတယ်...

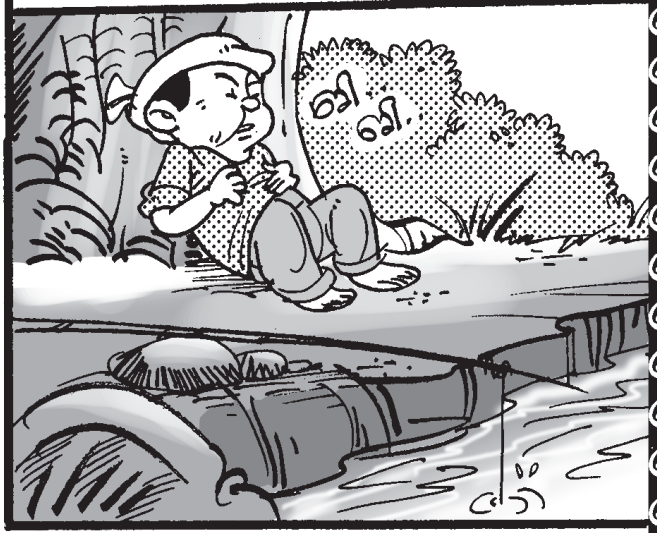
ငါးလေးဟာ.သူ့ကြောကောင်းလှတာမို့... လောကဓိဝံက.ဟယ်သွားသွား ဟုသွားလေဂ့ါတယ်.

တစ်နေ့မှာတော့..လောကဘီမာခ..ငါးရောင်းဖို့သွားတာ..ငါးလေးကခြေမြေပြီး ထား.ခဲ့သတဲ့

ငါးလေးမရှိတော့လို့ဂွင်ကွင်ပျူပျူမရှိတော့
တဲ့လောကဘီမာခ..တစ်နေ့ ငါးဖျားရင်း
အိပ်ပျော်သွားသတဲ့..

လောကဘီ..ငါးရောင်းပြန်လာမှ ငါးလေးကို
သတိရပြီး ကြည့်မိတော့..ငါးလေးက
မရှိတော့ဘူးလေ..

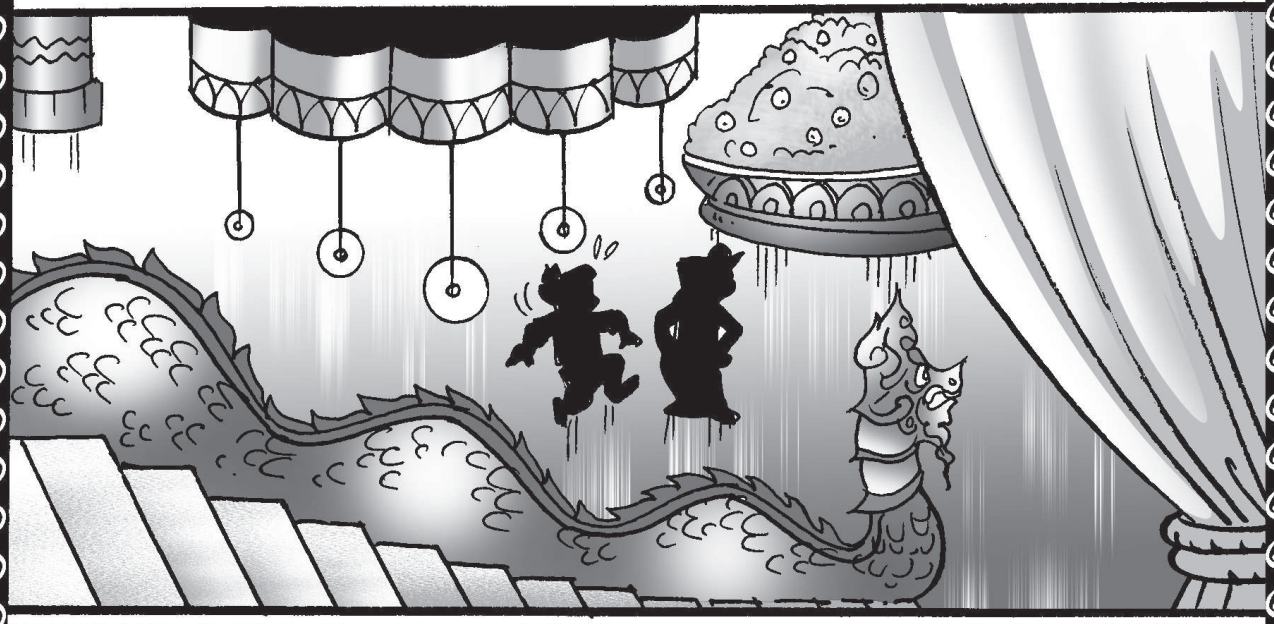

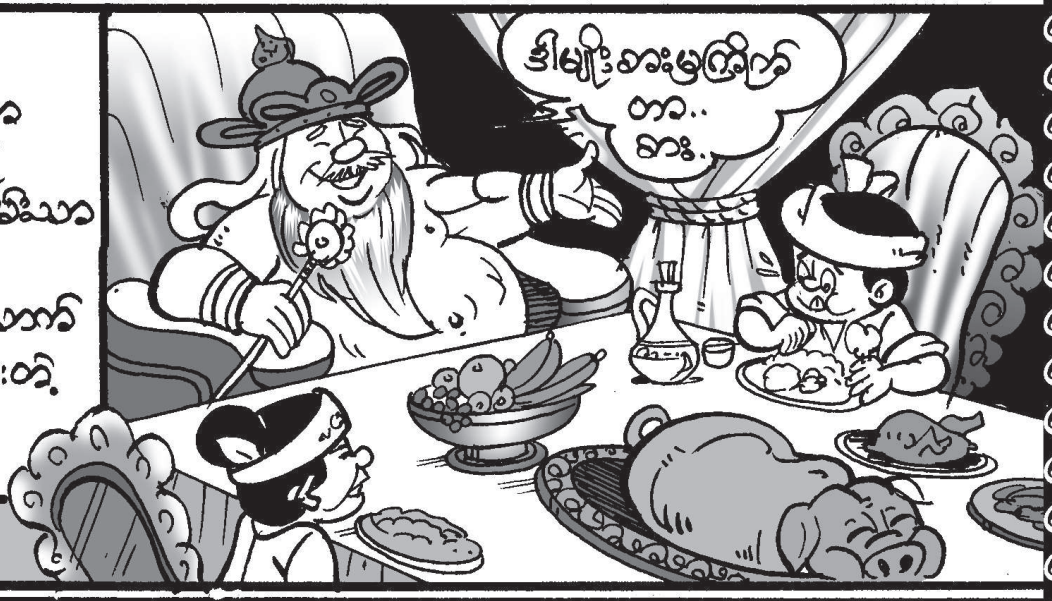
အိပ်ပျော်နေတဲ့နှုန်း
သူ့ကို လျှပ်ပြန်းလို့..
ကြည့်လိုက်တော့..
သူနဲ့သက်ဝင်ရင်ယှဉ်တူ
လူယဉ်လေး တစ်ခြိုက်ကို
ထုတ်ပြလိုက်ရတာယဲ..

ကျွန်တော်ကတော့ ကျွန်တော်ကရေမောက်နှဂိုးခင်းကြီး ရဲ့ သားတော်ပါ..
ဟာ/
ကျွန်တော်ကတော့..နောင်ကြီးကျေးဇူး မွေးစေခဲ့ရှောက်ထားခဲ့တဲ့ ရွှေငါးသိင်္ဂီးလေးပါ..
ရွှေငါးသိင်္ဂီးလေးယောင်ပန်ခင်းကြီး မြစ်ထဲကဆောင့်ကာစား နေတဲ့နှဂိုး.ငါးကြီးကမမျိုသွားခဲ့တာပါ..
ကျိုးကျိုး..
အဲဒါ.. နောင်ကြီးရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့်သာ အသက်ရှင်ရခဲ့တာကို အမည်းတော်ကြီးက လည်းကျေးဇူးတင်သွန်းလို့ နှဂိုးဖြည်ကိုပြန်လည်ထုတ်လာခဲ့တာပါ..
အဲ..
ဟုတ်ပါပြီ.. ဒေတဲ့ဘယ်လိုလုပ်သွားရမှာလဲ..
မေမေပါနဲ့.. မောင်မိမိတော်ကြီး ကျွန်တော့်ကို ခေါ်ခေါ်သွားပါ..

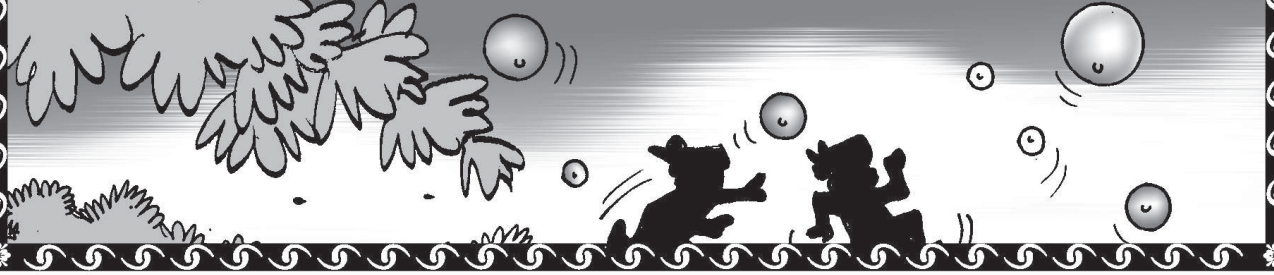
ဒီနေ့ နှင်းမင်းသားလေး ပြောတဲ့အတိုင်း လိုက်သွားတော့..အဲဒီနား တည်ပါပြတဲ့..နန်းတော်တစ်ခုတဲ့ကြောက်သွားသတဲ့။

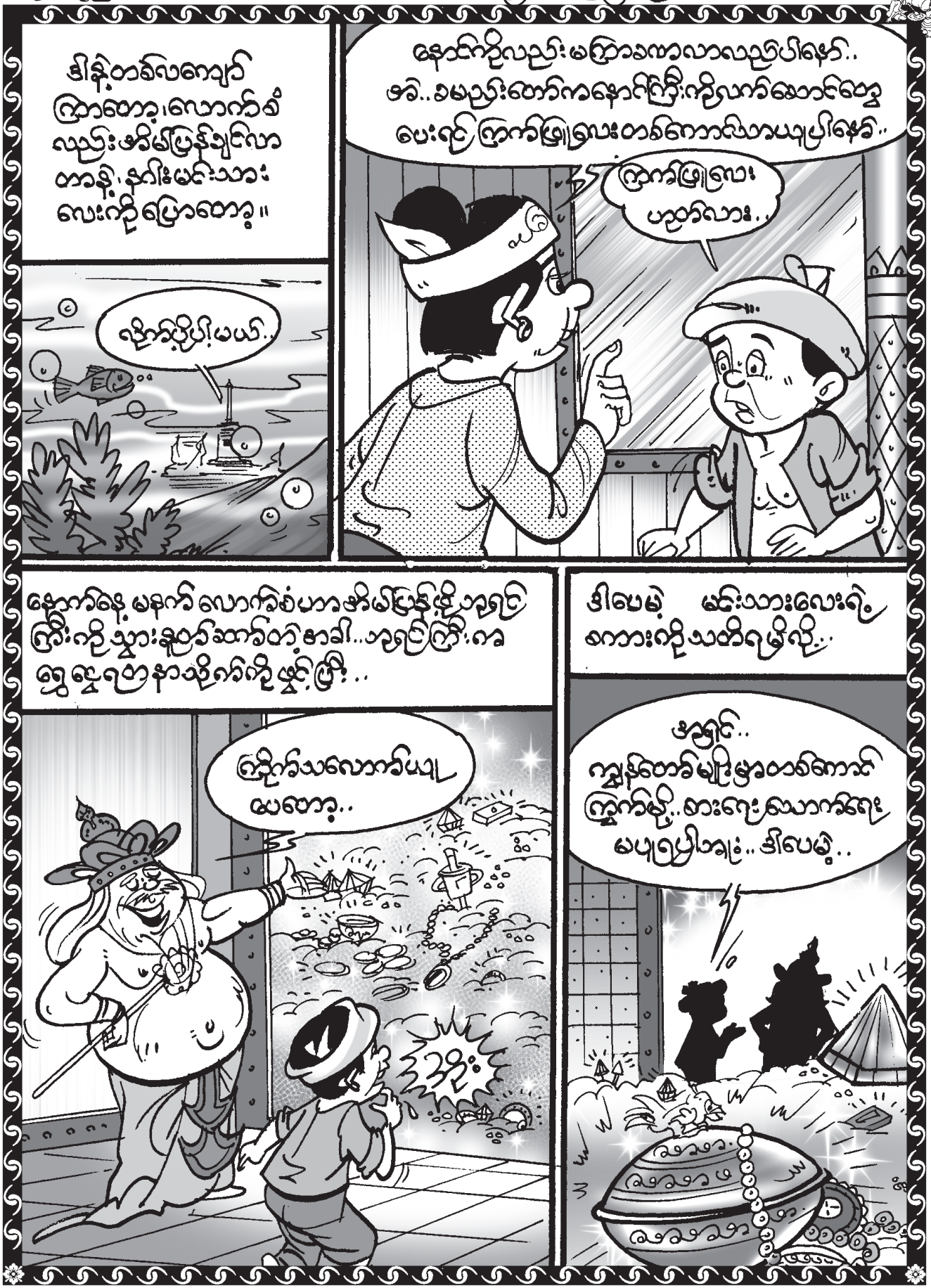

နှင်းမင်းကြီးက လောက်စိမ်ကို ဝမ်းမြောက်စမ်းသာ ကြိုဆိုပြီး.... အားကောင်းသောက် ဖွယ်တွေကျွေးတဲ့ အကြောင်..

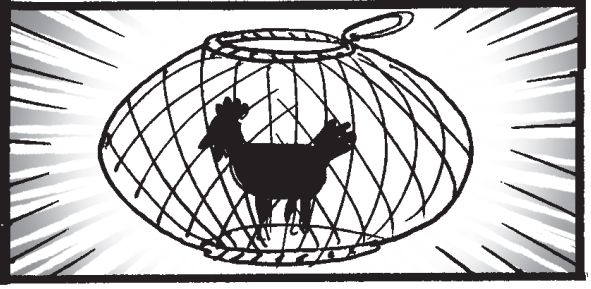
လှုပ်တဲ့ အဖေဆောင်တဲ့ကိုလည်း ပေးသနားတယ်၊ နှင်းမင်းသားလေးကလည်း အသက်လှာနေပြီး လောက်စိမ်ကို ပျော်အောင်ထားသတဲ့။

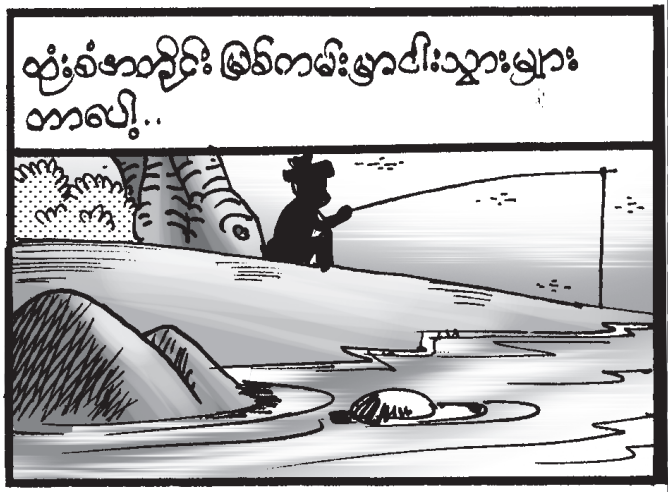

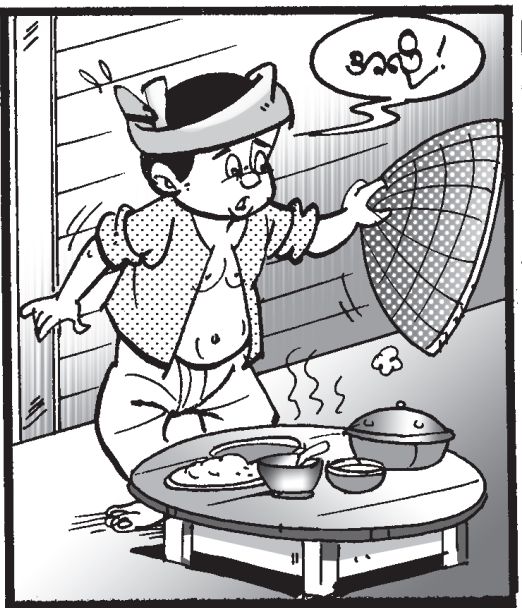

နောင်ကိုဉီးညီး မကြာခဏလာလည်ပါနော်..
ဖခင်..ဒမည်းတောင်ကနောက်ကြိုးကိုင်ဟက်အောင်တွေ့
ပေးရင် ကြက်ဖြူလေးတစ်ကောင်ယူပြန်နော်..
ကြက်ဖြူလေး ဟုတ်လား..
ဒါနဲ့တစ်ခါလောက်
ကြာတော့ လောက်စီ
ညီး အိမ်ပြန်ချင်လာ
တာနဲ့ နားမေးသား
လေးကို ပြောတော့။
ရွှိက်ပို့ပါ! မယ်..
နောက်နေ့ မနက် လောက်စီပဲဟာ အိမ်ပြန်ဖို့ ဟူရင်
ကြီးကို သွားနှုတ်ဆက်တဲ့အခါ...ဟူရင်ကြီးက ဒါ
ဟူ ဧည့်ဝတ်နာသိဝံကို ဖွင့်ကြို..
ဒါပေမဲ့ မေးသားလေးရဲ့
စကားကို သတိမပြုမိဘူး..
ဖခင်..
ကျွန်တော်မျိုးမှာတစ်ကောင်
ကြက်မို့..စားဝေးသောက်ရေး
မပူပါဘူးခင်ဗျား.. ဒါပေမဲ့..
ရွှိက်သလောက်ပါပဲ
ယတော့..
ဘွား!

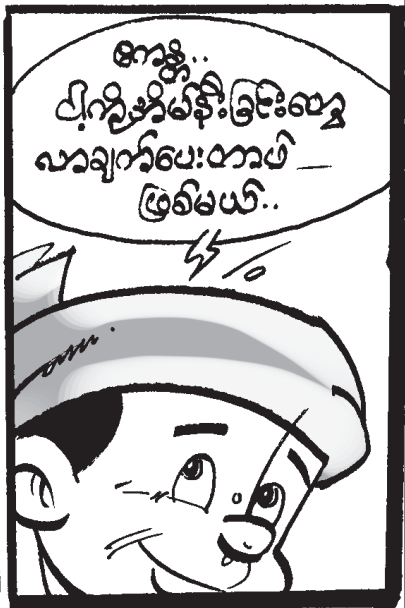

ရှေ့တစ်ငါးတွေ့ကို သွားကျောင်းပြီး ပြန်လာတိုင်း စားပွဲပေါ်မှာ ထမင်း၊ဟင်းတွေ ပျံပျံဖြန်း နွေး အသင့် ပြင်ပေးထားတာကို တွေ့တွေ့နေရတော့

ဒါနဲ့ အိမ်ထဲနိုးချင်းတွေ့ဆိုသွားပြီး ကျေးရွာစကားဆို တော့..

ရှဲကြီးစည်ကျော့ရွာ..မောားတဲ့ကြားက..မဒေါက်ချက်ပေးမလား..

ဘာမ

သူ့အသွက်ချက်ရင် မောင်..ငါကသူ့မိန်းမမှမဟုတ်ဘဲ..

လောက်ဆံလည်းသံသယဖြစ်ပြီး၊ ငါမျှားမတွက်ခဲ့အိမ်မှာနေပြီးစောင့်ကြည့်လေမဲ့... ဘယ်သူမျှဝင်မထွက်လာချက်တာမတွေ့ရဘူး တဲ့။

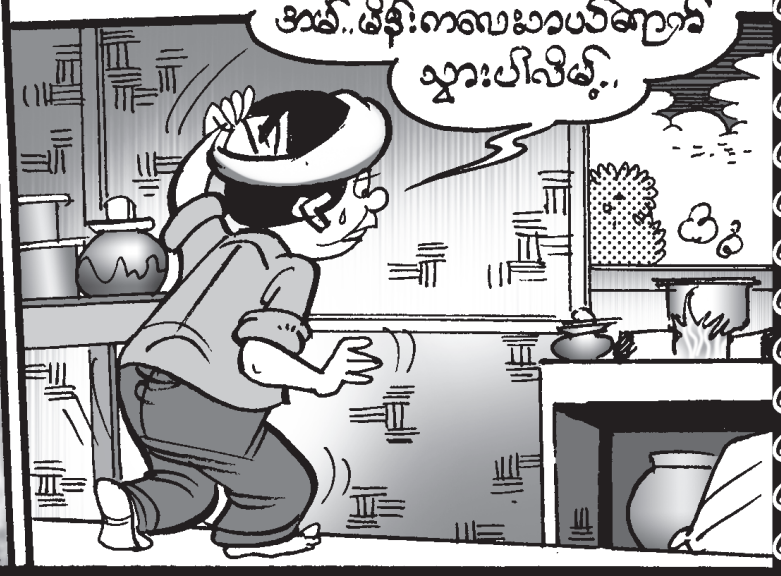
ဒါကြောင့်..ငါမျှားသွား၊ပြဲသွားလော့၊ ဝဝမင်းဟင်းတွေက..အသက်ဖြစ်နေပြီကျော်တဲ့..

လောက်ဆံလည်းသိချင်စိတ်ပြင်းလာပြီး၊ နောက်နေ့ကျတော့၊ ငါမျှားတွက်ချင်ဟန်ဆောင်ပြီး လမ်းတစ်ဝက်ကလှည့်ပြန်ခဲ့ပြီး တံခါးကြားကနေ ချောင်းကြည့်လိုက်တော့။

အဲဒီမှာ မိန်းမလျှောလေးတစ်ယောက် ဟာ..ဝမင်းဟင်းတွေကို ချက်ပြုတ်နေတာ တွေ့တော့၊ မောာင့်နှဲ့ပြီ.. မောက်ကြော မိသတဲ့။

ကျေးရွာတင်ပါတယ် မောာတာရယ်..

တစ်ခါးမှာတုံးကြီး ထင်ဟာတဲ့ လောက်စံဟာ..အရုပ်ကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွားတယ်..

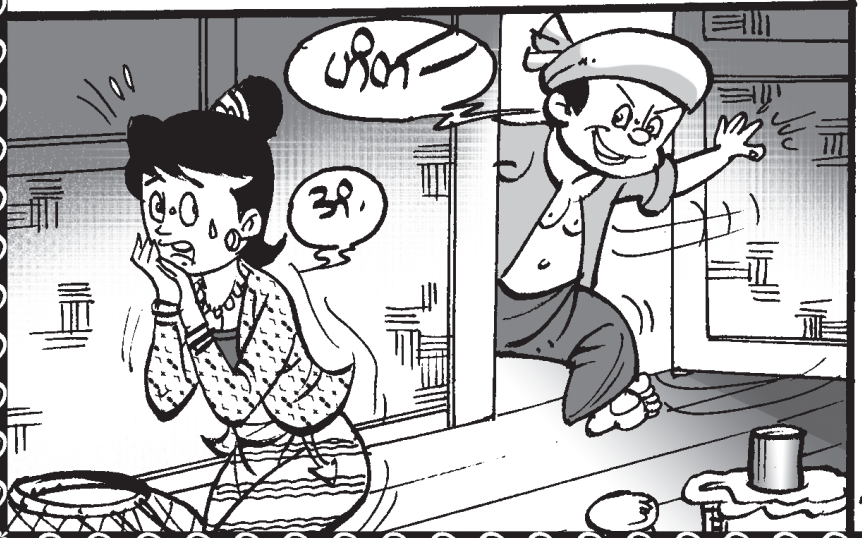
လူသံကြားလိုက်တာနဲ့ မိန်းမလျှာလေးလည်းကမျာကယာသူ့ကိုယ်သူချက်နဲ့ ပုတ်ပိုက်စ်တာ..ကြောက်ဖြူမလေးပြန်ဖြစ်သွားတယ်..

ဒါနဲ့ လောက်စံလည်း နောက်ခန့်ကျတော့ ငါးပျားတွက်ချင်ယောင်ဆောင်ပြီး..ချောင်းပြန်သတဲ့။

ဒီနေ့မှာကြောက်ဖြူမလေးက..မိန်းမပျိုအသွင်နဲ့ကြောက်ဖွယ်ထိတ်လန့်တကြီးလည်း ဖြင်ရော့..တံခါးကို အားမြန်တန်း ဖွင့်ပြီးဝင်သွားလိုက်တော့

မိန်းမပျိုလည်း ကြောက်ဖြူမလေးဟောင်ပြန်ဖမ်းဆီးမိရော့ဘဲ ဂျာဂျာကိုင်ရင်းနဲ့ ကြာလေပါ့..

ဒေါ်ကယ်တော့မိန်းမပျိုလေးဟာ..နှဂိုးမင်းကြီးရဲ့သမီးဖြစ်တယ်..
ဘယ်သူမဆို သူ့ကိုရဖို့ဆိုရင် ခက်ခဲတဲ့အလုပ်တွေကို လုပ်ပေးရမယ်ဆိုပြီး ကြေငြာထားတယ်..
ဒီလိုကိုး..
ဒေါ်ကယ်တော့ဟာ ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ဘူး..
ဒီတစ်ခါတော့..
ဘယ်သူလာလာ ငါ့ရဲ့ဆန္ဒကို ပြည့်စေနိုင်ပါ့မလား..
ဘယ်သူမဆို ငါ့ကိုရဖို့ဆိုရင် ခက်ခဲတဲ့အလုပ်တွေကို လုပ်ပေးရမယ်

ဟေ့..လောကဲ့စ်..
မင်းမယား၀မ်ကို (၃)ရက်
အတွင်း ငါ့ဆီဆက်သ
ခိုင်..မဟုတ်ဘူးပေါ့..

ကျွန်တော်မျိုးဇနီးကိုတော့ ချမ်းသာပေးတော်
မူပါ.. အရှင်ပြုချင်တာမှာယဲမဟုတ်ပေမဲ့အောင်
ကျဉ်းပေးပါမယ်..

ဒီဘုန်းမာ..
တွေ့ရော့ပေါ့!

ဗျောက်!! ဒီလိုလား..ကဲကဲ့ဘာ..ဒါဆိုလည်း ငါ့သိုင်းဟာကောင်(၃)ရက်
(၃)ရက်အတွင်းလာဆက်..အရောင်အား၀ဲ့ဟန်ဖြစ်ပြီး တခ်
ကောင်ကို (၃၀)သား ဆိုပိုနေရမှယ်..ဒါပဲ...

မင်းသမီးလေးလည်း..ဟန်ချောကြွာ ငါ့သိုင်းပုံ (၃၀)သွပ်
ပြီး ရေအင်တုံတဲ့ဝတည့်လိုက်
တော့ ငါ့ဇနီးဖြစ်သွားပြီး
ကျေးဇူးဆပ်နေသတဲ့။

မေဖြစ်နိုင်တာကို ခိုင်းလိုက်လို့လောကဲ့စ်လည်း
စိတ်ညစ်ပြီး နှာဂါးမင်းသမီးလေးကို ဖြုန်းပြောပြ
တော့..။

အိတ်မပျက်ပါနဲ့..ကျွန်မ
တာဝန်တာ၀ါပါ...

လောကဝိစံဂါးတွေကို လာဆက်ဝံတော့မော်ဘွားကြီးက
ကဝတ်မျိုးနွယ်ကို ဆိုင်းဖြုန်းသတဲ့။။

(၃)ရုက်ဘဝင်းဘဆုံးဘဝ

မရှိတဲ့ပိတ်ပြာတန်ဘုရားတက်သရေမယ်
ဒါပဲ..

မရရင်မိန်းမ
သိမ်းဦးမယ်..ဟွန်း

အဲဒီအကြောင်းသိရတော့
နဂါးမင်းသမီးလေးက..
ရေဘောက်ခုန်းတောင်ကြီးကို
ကြွေကွဲသယာဘူးသီးကို
ယူလာခဲ့သတဲ့..

ကြွေကွဲသယာဘူးသီးတန်ဖိုးနဲ့..
ပိတ်ဆည်ကို ဖန်ဆင်းပြီး ဆက်သတော့..

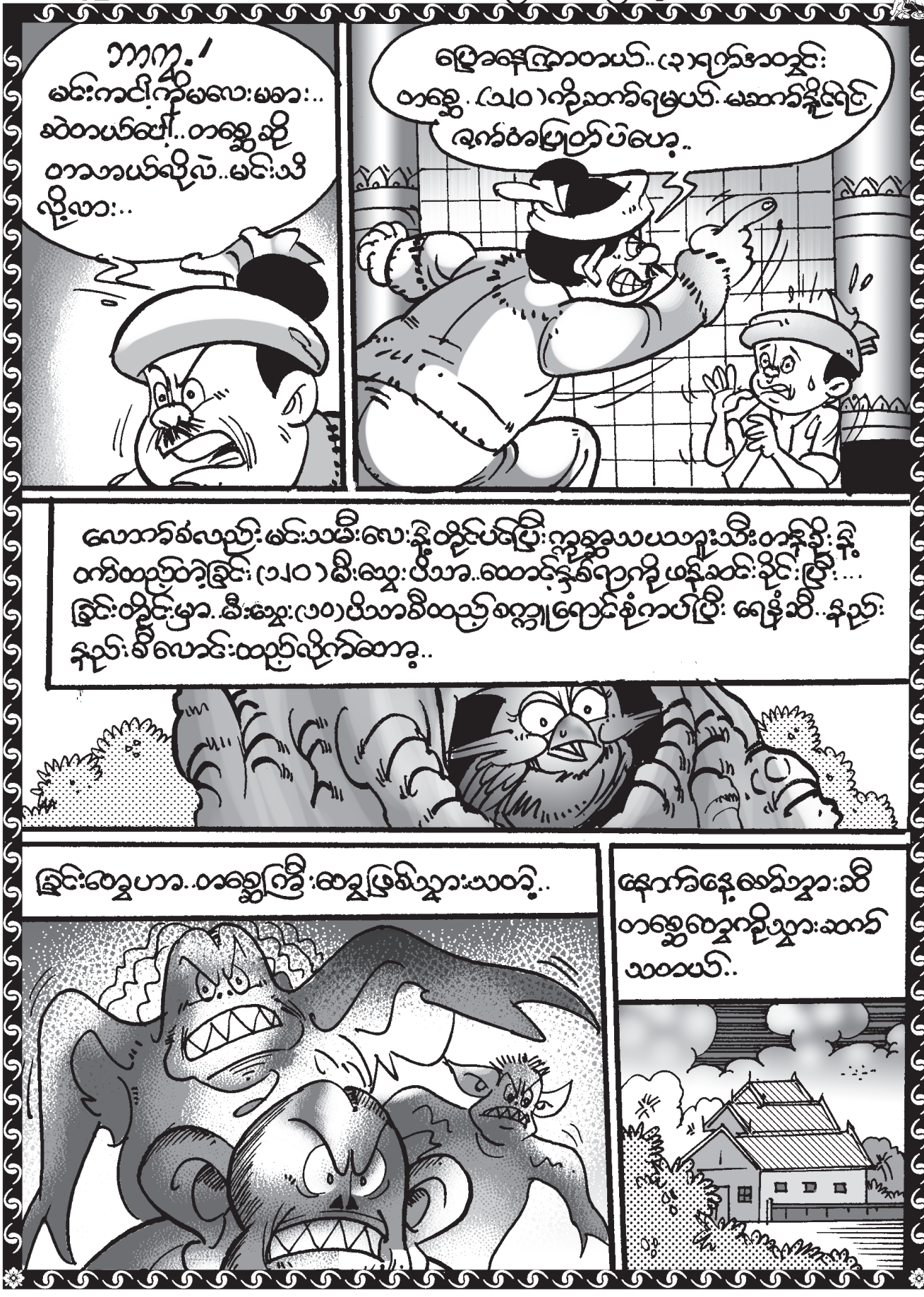
ဟာ့..မင်းပိတ်ဆည်က
ဘဆုံးဘဝမရှိမှန်းဘယ်လို
သိရှိခဲ့လဲကွ..

မယ်ရင်ဦးဆော်ဘွား
ကြီးတိုင်းတောင်ရှေ့ပြီ..

ဆော်ဘွားကြီးလည်းဘုရားတန်ဆောင်
ကျိမ်းပြီး၊တိုင်းခိုင်းစား..တစ်ညသား..ကမ္ဘာ
ဘွားရော ပိတ်ဂဟမဆုံးရှိခဲ့ဘူးတဲ့..

ဧာ..ဧာ..ပိတ်ဆည်ကဆောဟတ်ဘဲကြီး
ဒီလေမှုံ..နက်ဖန်..အိုဝဲဒို
တန်ဆည်လာဆက်
ရမယ်ဒါပဲ...

ဟူတောင်းသမျှကို လောက်စံကဆုလေးပေးနိုင်ပြီ
တော့ဆော်ဟွားကြီးမှာသံသယဖြစ်ပြီး။
ငင်းလို ဆင်းရဲသားက..ငါ့ဆောင်း
သမျှလေးနှိုက်တယ်ဆိုတော့..
ဓာတ်ခဲ..
လောက်စံသေမှသူမှတယာ
ကိုဂရုမစာမိ..ဆော်ဟွာ
ကြီးက တစ်မျိုး၊ ပြီးတစ်
မျိုး ဆက်သသခိုင်းသတဲ့..
ဟူးကြီး...
ငင်းမှာ အဖိုးတန်ဂုတ္တာ
တစ်ခုခုရှိလို့ဖြစ်ရမယ်..
အဲဒါ ငါ့ကို ဆက်သစမ်း..
လောက်စံလည်းဒေါသတွေက
လွှမ်းလို့ဆဲမိသတဲ့..
ဟင်..ဘဆွဲကောင်
ကြီး..ဘဆွဲကောင်
ကြီး...
ဆော်ဟွားကြီးတောင်းသမျှလေးပြီး ပါပြီ..
ဒီ..ဂုတ္တာနှာပန်းညှပ်ဆက်ရှိဦးမယ်
ဆိုတော့သာပဲဆို
လုပ်မလဲ..
စကား..
မျှညှိနဲ့..မဆက်
နိုင်ရင်သတ်မကွ..

ဘာက္ခ်ဳ!
မင်းကငါ့ကိုမလေးမစား..
ဆဲတယ်ပေါ့..တစ္ဆေဆို
တာဘာယ်လို့လဲ..မင်းသိ
လို့လား..
ပြောနေကြာတယ်..ဂုဏ်ကြီးဘဝင်မင်း
တစ္ဆေ..(၁၀)ကိုသတ်ရမှာပဲ..မဆက်နိုင်ရင်
ရုက်စရာကြီးပဲဟေ့..
လောက်ဆဲသည်:မင်းသမီးလေးနဲ့တိုင်ပင်ပြီး:ကျွန်တော်သေပြီးတဲ့နောက်
တကိုယ်တည်တဲ့ခြင်း(၁၂၀)မီးသွေးပီသာ..ဘောင်္ဂလီကျောက်ဂို ဖန်ခေါင်းခိုင်းကြွေ:...
ခြင်းတိုင်းမှာ..မီးသွေး(၁၀)ပီသာစီတည့်စက္ကူကြောင်စုံကပါကြွေး ရေနုံဆီ..နှဲညှဲ
နှဲညှဲ:စီပေါင်းတည့်လိုက်ဟော့..
ခြင်းတွေပာ..တစ္ဆေကြီး:ထွေ့ဖြစ်သွားသတဲ့..
အောက်နေ့မေ့သွားဆို
တစ္ဆေတွေကြိသွားဆက်
သတဲ့..

ဟော့..လောကိစ်..
ဒီတချွေတွေ့ကို..ဟာ
အာခေ့ချ:ပြဿဒါ
ကွဲ..
ဟာအာခုမှကျေး:ရောမလိုပါဘူး..ရေနံခဲ
တစ်ခါလောကိုအာဝ တိုက်ထား:ရင် ဆောက်ဟာမှ
ကျေး:ဖို့မလိုပါဘူး..သေသည်း မလေနှိုင်တော့
ဟုး..
ကောင်း
သဟ..
တချွေတွေ့ကို ခဲ့တဲ့ဝေါဟူး:လည်း
သွား:တဲ့ဝေါဟူး:လည်း
ဆောက်ဝဲပါ..ဟာမှမ
တောင်း:တော့မှလောကိစ်
လည်း:အိမ်ပြန်သွား
သတဲ့။
တော်သေး
ရဲ...
ဒီတချွေကောင်တွေဟာ..တူး:လည်း:တူး:ဆန်း:ကြည့်
လို့လည်း:ကောင်း:ဘာကယ့်အဖိုး:တန်တော့
ပဲ..ဘူးရင်မောင်:မြတ်ဝတ်သွား:
ဆက်ရင်ခဲ့ရသလို
ဘယ်ား:ကြီး:ရမှာပါ
ဟိ:ဟိ..

ညမိုးချုပ်တော့..တစ္ဆေတွေကိုရေနှံဆီအဝ..
တိုက်တာပေါ့.. တစ္ဆေတွေကလည်းတဆောင်
ကိုပေပါတစ်လုံး ကျန်အောင်လောက်သတဲ့။

ဒေါ့

ညဘက်မှောင်တော့..
တစ္ဆေတွေလည်းမိုက်အင်ဂျုပြီး
ကွိုကွိုကွက်ကွက်အော်ကြပါ
ရောတဲ့။

ဘွီး...ဘွီး..

ဆော်သွာကြီးလည်းဘာမျှာပြဖို့ကျန်ပါလိမ့်ဆိုပြီး အိပ်မှုန်စုံမွှာနဲ့..တပြီး..
မီးတိုင်နဲ့ကြည့်ရာ..တစ္ဆေတွေကို မီးခွဲလောင်ကျွမ်းသတဲ့။

ဟိုက်!

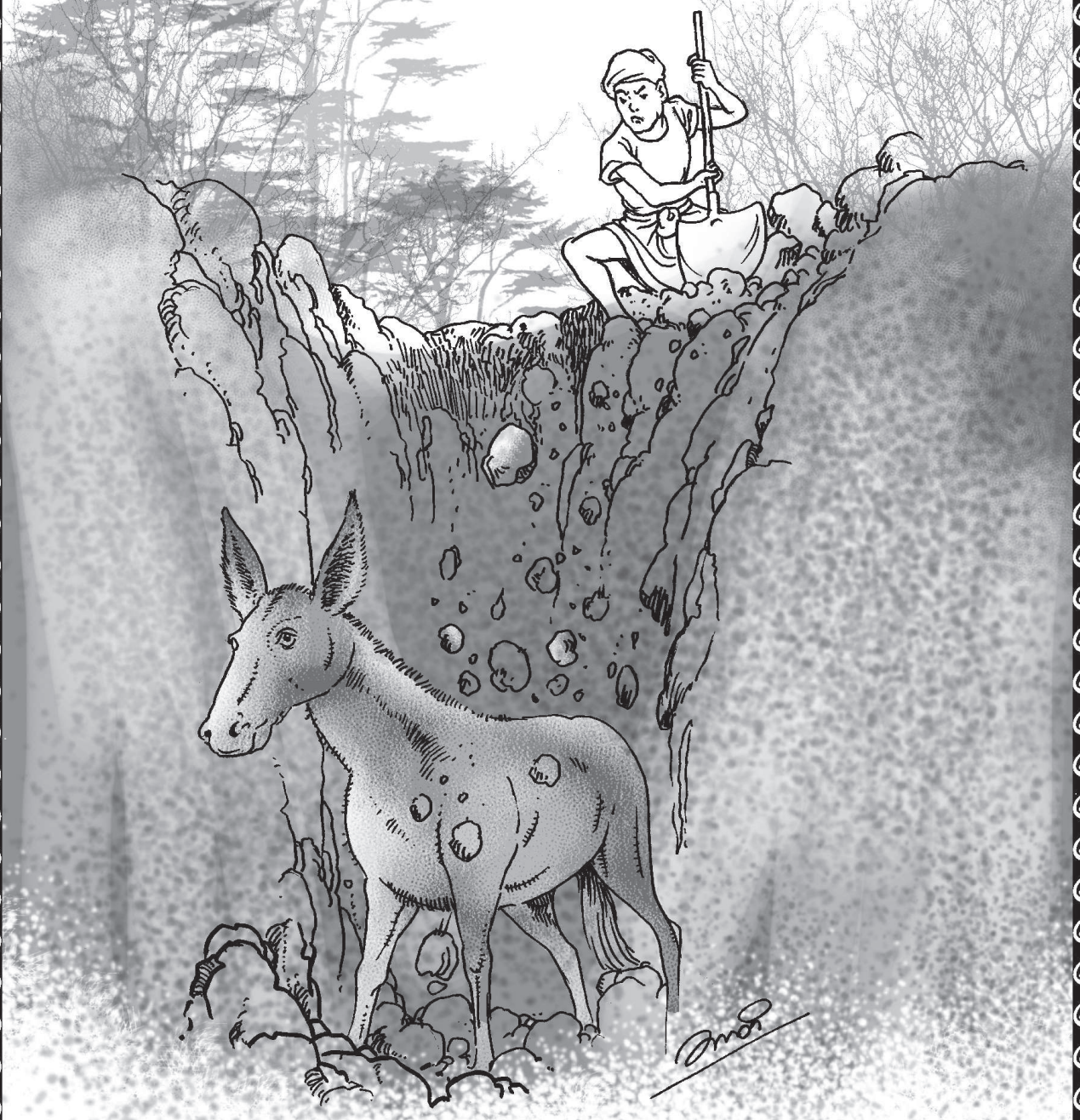
ဟိုး

တစ္ဆေတွေကလေ့ကျူးလေ့
တင်းလျောက်ပြေးတော့
ဟောခုနှင်းတဆုံးမီးခွဲလောင်
ပြီး၊ဆော်သွာကြီးနဲ့အကျွတ်ခံ
တွေလည်းမီးထဲပါသွားပြီး...
လေကုန်ရောတဲ့ဇွဲယဉ်..ဒါပဲဟာ..
အဓိပ္ပာယ်ကတော့မာန်ကြောင့်ပဲပေါ့နော်..

ပြီး

သတ္တိကောင်းတဲ့မြည်းကလေး

မောင်နှစ်သိမ့်(တောင်ကုတ်)

ဒီတစ်ပတ်တော့ ဘယ်လောက်ဆိုးဝါးတဲ့ အသက်ဘေး အန္တရာယ်ကျရောက်နေပါစေ ခေါင်းအေးအေးနဲ့ စဉ်းစားပြီး သတ္တိရှိရှိရုန်းကန်ရင်ဆိုင် ရင်းအန္တရာယ်က လွတ်မြောက်နိုင်ကြောင်းပုံပြင်လေး တစ်ပုဒ်ကို ပြောပြဖို့ရည်ရွယ်ထားတယ်ကွယ့် ”

“ ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘိုးဘိုး ”

" တစ်ခါတုန်းကပေါ့ကွာ၊ လယ်ယာလုပ်ငန်းလုပ်ကိုင်နေတဲ့ လယ်သမားကြီးတစ်ယောက်မှာ မြည်းလေးတစ်ကောင် မွေးထားတယ်ကွယ့် "

" မြည်းဆိုတာ ဘယ်လိုသတ္တဝါလဲဘိုးဘိုး "

မြည်းဆိုတာက နားရွက်ကြီးတယ်၊ လည်ပင်း နည်းနည်းရှည်တယ်၊ ခြေတွေလက်တွေတိုတယ်၊ မြင်းနဲ့တူသလိုလိုရှိရှိပေမယ့်မြင်းလောက်မကြီးဘူး၊ မြင်းလောက် လည်းအသုံးမဝင်ဘူး။ လူစီးလို့ရသလို ဝန်တွေတင်ပြီး ကုန်တက်ခရီးတွေမှာလည်း မြည်းကိုသုံးလေ့ရှိကြတယ်ကွယ့်"

"သိပါပြီ ဘိုးဘိုး "

" အဲဒီမြည်းလေးဟာ သူ့သခင်လယ်သမားကြီး အကျိုးအတွက် လုပ်ဆောင်ပေးနိုင်စွမ်း ရှိသမျှ အစွမ်းကုန် လုပ်ဆောင်ပေးလာခဲ့တာ အသက်အရွယ်တောင် အတော်ကြီးလာခဲ့ပြီ။ လယ်သမားကြီးရဲ့ လယ်တဲနဲ့မနီးမဝေးမှာ သီးနှံခင်းတွေကို လိုအပ်ရင် ရေပေးဖို့တူးထားတဲ့ ရေတွင်းတစ်ခုရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေတွင်းကရေ မထွက်တော့တာနဲ့ ဒီအတိုင်းပဲ ရေတွင်းပျက်တစ်ခုအဖြစ်ပစ်ထားလိုက်တော့တယ်တဲ့ကွယ်။တစ်နေ့တော့ မြည်းကလေးစဉ်းစားတယ်။ ဒီရေတွင်းထဲမှာ အစာငတ်ရေငတ်နဲ့ မကြာခင် ငါသေသွားနိုင်တယ်။ ငါ့သခင်လယ်သမားကြီး သိရင်တော့ ငါ့ကို ကယ်မှာပဲ။ ဒါကြောင့် ငါ့သခင်သိအောင် ငါအသံပေးရမယ်လို့ စဉ်းစားပြီးတအားကုန် အော်မြည်လိုက်တယ်။ မြည်းအော်သံကြားတော့ လယ်သမားကြီး ပြေးလာပြီး ရေတွင်းထဲငုံ့ကြည့်တယ်။ မြည်းကလေးကလည်း သူ့သခင်ကို မြင်တော့ ဝမ်းသာသွားတယ်။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့သခင်က သူ့ကိုရအောင် ကယ်တင်မှာပဲလို့လည်း ယုံကြည်ပြီး အတော်အားတက်သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့ လယ်သမားကြီးက ဘယ်လို စဉ်းစားသလဲဆိုတော့ ဒီမြည်းကို ကုန်ပေါ်ရောက်အောင် ပြန်တင်ဖို့ ကိစ္စဟာ အတော်မလွယ်ဘူး။ ခက်လဲခက်ခဲတယ်။ လူအင်အားလည်းအများကြီးလိုတယ်။ မြည်းက အသက်လည်းကြီးနေပြီဆိုတော့ ငါ့အတွက် အလုပ်လည်းများများစားစား လုပ်ပေးနိုင်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။

ဒီတော့ဒီမြည်းကို ခက်ခက်ခဲခဲ အပေါ် ပြန်တင်မယ့်အစား ဒီရေတွင်းပျက်ထဲမှာပဲ မြေကြီးနဲ့ဖို့သတ်လိုက်တာကောင်းမယ်လို့ တွေးတယ်။ အကြင်နာကင်းမဲ့တဲ့လယ်သမားဟာ ပေါက်တူး၊ ဂေါ်ပြားတွေယူပြီး အနားက မြေတွေကို ပေါက်တယ်။ ပြီးတော့ တွင်းကိုဖို့တယ်။ မြည်းကလေးမြေစာတွေနဲ့ ဝိသေအောင်ပေါ့။ ဒါကိုမြည်းကလေးက သိလိုက်တယ်။ ငါသခင်က ငါ့ကိုကယ်တာမဟုတ်ပဲ မြေကြီးနဲ့ဖို့ပြီး သတ်နေတာပဲ ငါ့အသက်ရှင်သန်မှုအတွက် ငါကိုယ်တိုင် ရုန်းကန်မှုရတော့မယ်လို့ စဉ်းစားပြီးကျောပေါ်ကျလာသမျှ မြေစာတွေကိုခါထုတ် ပစ်တယ်။ သူ့ကိုယ်ပေါ်က ကျတဲ့ မြေစာတွေကိုတက်နင်းတယ် လယ်သမားကြီးက မြေစာတွေဖို့ချလိုက် မြည်းကလေးက ခန္ဓာကိုယ်ကို လှုပ်ခါချလိုက်၊ ကျသွားတဲ့ မြေစာတွေ တက်နင်းလိုက်နဲ့ မကြာမီပဲ ရေတွင်းထဲ မြေတွေ တဖြည်းဖြည်းပြည့်လာပြီး မြည်းကလေးဟာ အသက်ဘေးက ချမ်းသာလွတ်မြောက်သွားခဲ့တယ်တဲ့ကွယ် "

"ဒီပုံပြင်လေးက မြေးတို့အတွက် သင်ခန်းစာတွေ အများအပြားရနိုင်ပေမယ့် ဘိုးဘိုးပြောချင်တာကတော့ ဘယ်လိုအခက်အခဲနဲ့ ရင်ဆိုင်ရ ရင်ဆိုင်ရ စိတ်ဓါတ်ကြံ့ ကြံ့ခိုင်ခိုင်နဲ့ လုံ့လဝီရိယရှိရှိကြိုးစား ရင်ဘာမဆိုအောင်မြင်နိုင်တယ် ဆိုတာ သဘော ပေါက်စေချင်တယ်။ ဘဝမှာ ဘယ်တော့မှ ပျော့ညံ့ တဲ့ စိတ်ဓာတ် မမွေးရဘူးနော် "

" ဟုတ်ကဲ့ပါ ဘိုးဘိုး "

"နောက်အပတ်ကျရင် ဘိုးဘိုးပုံပြင် အသစ်တွေ ထပ်ပြောပြဦးမယ်နော် "

" ကျေးဇူးတင်ပါတယ်ဘိုးဘိုး "

" မြေးတို့အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာကြပါစေကွယ် "

မောင်နှစ်သိမ့်(တောင်ကုတ်)

သင်္ဘာသဂရတော်

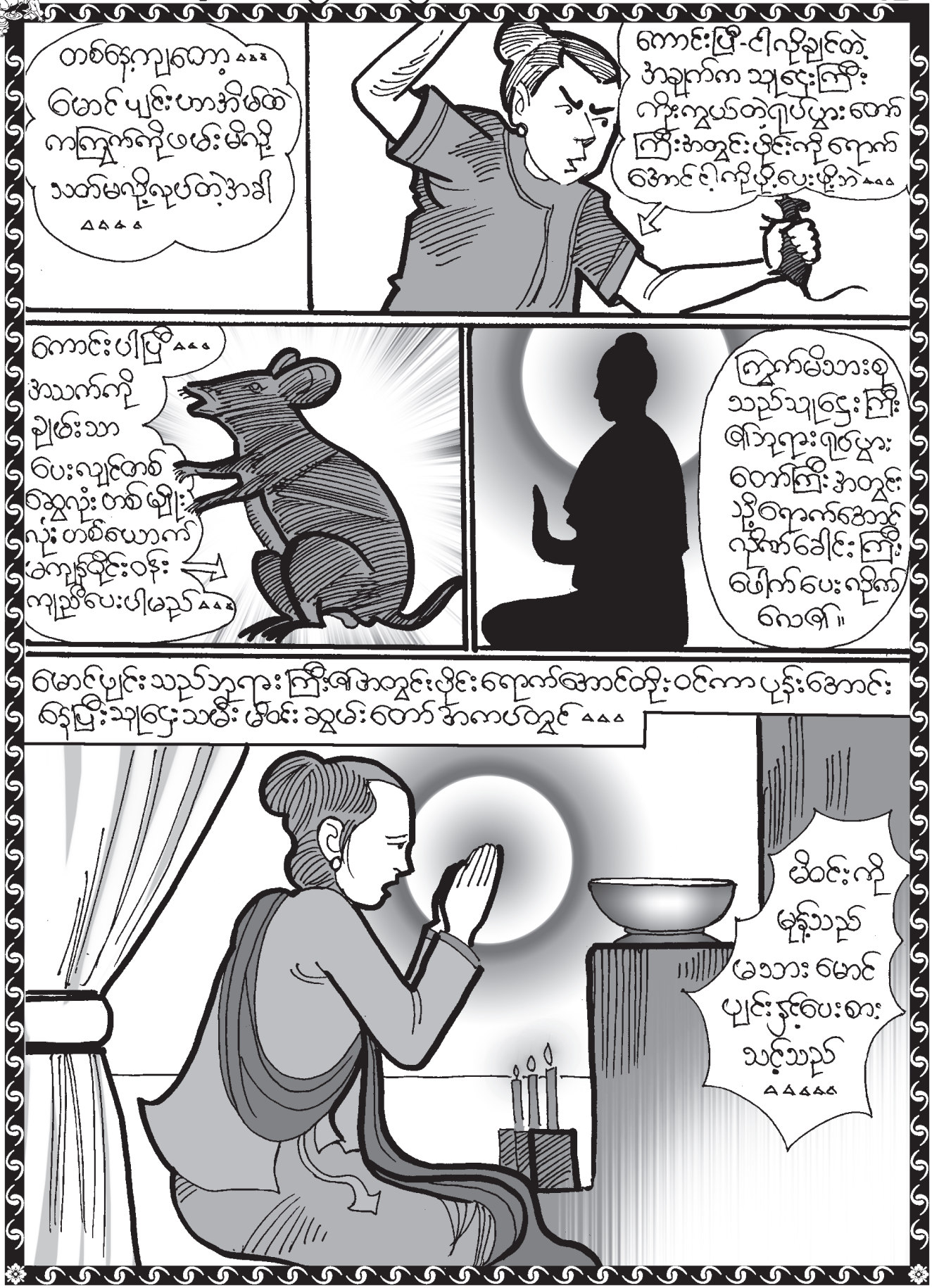
ကြွက်ကလေး ဘယ်ရောက်သွား...

ဆွေးကယ်လျှင်သာမိန်းမရ, ဂျပါ
တော့သည် ဆဆ ပေါ့ ဆဆ
ဆွေးကျေးမိန်းမရ - ပါသည်
အိုကာတာကယ့်အဖြစ်ပါ ဆဆ
ထိုစဉ် ဆဆ
သင်္ဃရာဆရာ
တော်လည်း
ကြွလာလေရာ ဆဆ
ဤကိစ္စကို မောင်ပျင်းဖာကျေယာလယ်
အောင်-
ကြွက်ကယ်
ဟုသည်ကို
ကြားဘုံ
ပါစေ ဆဆ
ဒကာမကောက်
ထွက်ခွင့်ပြုပါ
မျှား၊ တစောင်
သောငယ်မော
ရှိခဲ့ကြသို့ အရောက်
ဖတ်ကြားဘုံးပါဘုရား
ဤကိစ္စတို့ ကြောင့် မြို့ကြီးတစ်မြို့လုံးတွင် မွန်သည်မသား၊ မောင်ပျင်းဟု သည်။ အဲဒီမြို့ကသူ့ကြောင့်
ကြီးမွာသည်းသားသဖြင့် ခွေစပယောက်ဖြစ်ရာ၊ မောင်ပျင်းဟာအလုပ်ချင်မှအိုင်ချင်နှင့် ပညာမ
တတ်၊ စာမတတ်ဘဲ သူငြင်းသမီး မိုင်းကိုကြိုက်သောကြည်း ဘုန်းမကလပ်ဆို ဆဆ

ကောင်းပြီ-ငါလိုချင်တဲ့ အချက်က သူ့ရေးကြီး ကိုးကွယ်တဲ့ဂျပ်ပွမ္ပားတော် ကြီးအတွင်းပိုင်းကို ရောက် အောင်ငါကိုပို့ပေးဖို့ဘဲ ဆိုး
တစ်ခုခုကျတော့ ဘုရား မောင်ပျဉ်းဟာအိမ်ထဲ ကကြွက်ကိုပဖမ်းမိလို့ သတ်မလို့ဆုပ်တဲ့အခါ
ကောင်းပါပြီ ဘုရား အသက်ကို ချမ်းသာ ပေးလျှင်တစ် ဆွမ်းတစ် မျိုး လုံးတစ်ယောက် မကျန်ဝိုင်းဝန်း ကျည်ပေးပါမည် ဆိုး
ကြွက်မိသားစု သည်သူ့ရှေ့ကြီး ဂါဂဂျားဂျပ်ပွမ္ပား တော်ကြီးအတွင်း သို့ရောက်အောင် လှိုက်ခေါင်းကြီး ဖေါက်ပေးလိုက် လေဂါ။
ဘုရား မောင်ပျဉ်း သည်ဘုရား ကြီးဂါဂဂျားဂျပ်ပွမ္ပား တော်ကြီးအတွင်းပိုင်း ရောက်အောင်တိုင်း ဝင်ကာ ပဋိန်းဖောက်း လှုပြီး သူ့ရှေ့သစ္စီး မြိတ်း ခွမ်း တော် အကပ်တွင် ဆိုး
မိတ်းကို မြင်သည် ဘုရား မောင် ပျဉ်းနှင့်ပေးစား သင့်သည် ဆိုး

မိဘ၊ သည်ရောက်ချည်သူ့ပင် မိခင်သူငယ်ကြီးအား ပြောပြလိုက်ပါလျှင် ၄၄၄၄ သူငယ်ကတော် ကြီးနောက်တာရဲ့အဖွား ဖော်ကပါရာဒွ် ၄၄၄၄

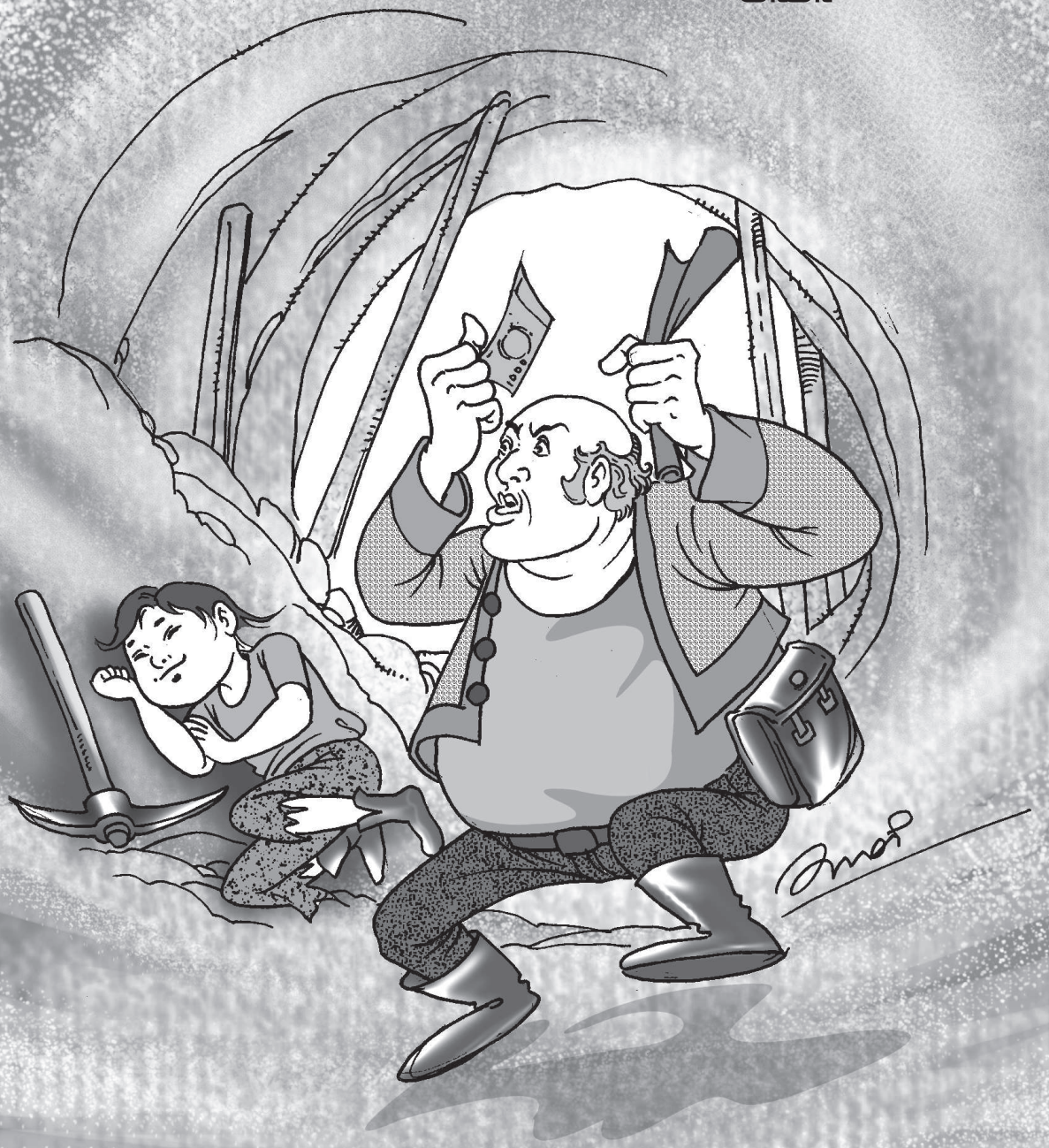

ပြီး

မိုးတွင်းပိုင်ရှင်
နှင့်
အရပ်သားအသစ်

ခင်ဖြူဖြူလွင်း(YUFL)

တစ်ခါတုန်းက ရွာတစ်ရွာ၌ အလွန်ဆင်းရဲသော မိဘမဲ့ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက် ရှိသည်။ အစ်ကိုဖြစ်သူ သောမတ်စ်သည် အသက်(၁၂) နှစ်ဖြစ်ပြီး ညီငယ်ဂျိုးဇက်မှာ အသက်(၁၁)နှစ် ဖြစ်သည်။ သူတို့နှစ်ဦး၏ စားဝတ်နေရေးအတွက် အစ်ကိုဖြစ်သူသောမတ်စ်သည်ကျောက်မီးသွေး မိုင်းတွင်းတစ်ခုတွင် အလုပ်သွားလုပ်ရန် ဆုံးဖြတ် လိုက်သည်။

"ပုံမှန်အတိုင်းဆိုရင် ငါက သန်မာတဲ့လူတွေကိုပဲ အလုပ်ပေးတာ" ဟုမိုင်းတွင်းပိုင်ရှင်ကပြောသည်။

"မင်း တစ်နှစ်တိတိ အလုပ်လုပ်နိုင်မယ်ဆိုရင် တော့ ငါမင်းကို ငှားမယ်။ ဒါပေမဲ့ အလင်းရောင်ရှိ နေသ၍ မင်းအလုပ်လုပ်ရမယ်။ အဲ့လိုမလုပ်နိုင်ရင်ဖြစ်စေ၊ ဒေါသထွက်ရင်ဖြစ်စေ စာချုပ်လျော်ကြေးအဖြစ် ငါ့ကို ဒေါ်လာငါးဆယ် ပေးရမယ်။ ဒါမှမဟုတ် ခုနစ်နှစ် အလကားအလုပ်လုပ်ပေးရမယ်။ ငါစိတ်ဆိုးခဲ့ရင် မင်းကို ဒေါ်လာတစ်ရာပေးမယ်"

ရိုးအသော သောမတ်စ်သည် အလုပ်လိုချင်သောကြောင့် မိုင်းတွင်း ပိုင်ရှင်ပြောသည့် အချက်များကို လက်ခံပြီး စာချုပ်တွင် လက်မှတ်ထိုးပေးလိုက်သည်။ သူငြေးက သူ့ကို ကျောက်မီးသွေးတုံးများခွဲသည့် နေရာတွင် လုပ်ခိုင်းခဲ့သည်။ မနက်မိုးလင်း အလုပ်စဆင်းချိန်မှစ၍ တစ်နေ့လုံး ကျောက်မီးသွေးတုံးများကို အဆက်မပြတ်ခွဲခဲ့ရသည်။ ချွန်ထက်မာ ကျောသော ကျောက်မီးသွေးတုံးများကို ကိုင်တွယ်ထုခွဲရသောကြောင့် သောမတ်စ်၏ လက်များ ပေါက်ပြဲကုန်ကြသည်။ တစ်ကိုယ်လုံးလည်း ကျောက်မီးသွေးမှုန့်များ ကပ်၍ ညစ်ပတ်ပေကျံသေည်။

နေဝင်သွား၍ သောမတ်စ်သည် အလုပ်သမားတန်းလျားသို့ ပြန်ရန် ပြင်ဆင်နေစဉ် ပိုင်ရှင်ရောက်လာပြီး "အလင်းရောင်ရှိနေသ၍ အလုပ်လုပ်ရမယ် လို့ မင်းကို ပြောထားတယ်လေ" ဟု ပြောသည်။

"အခု နေဝင်သွားလို့ နားတာပါခင်ဗျာ" ဟု သောမတ်စ်က ပင်ပန်းနွမ်းနယ်စွာ ပြန်ဖြေလိုက်သည်။

"နေဝင်ပေမဲ့ လကထိန်ထိန်သာနေတာပဲ၊ လ ရောင်နဲ့ အလုပ်ဆက်လုပ်"

"ခင်ဗျားက ဟာသတွေ ပြောနေတာပဲ" ဟု သောမတ်စ်က မကျေမနပ်ဖြင့် ပြောလိုက်သည်။ "မင်းဒေါသထွက်နေတာလား" ဟုဆိုင်ရှင်ကပြုံး၍ မေးလိုက်သည်။

"မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ ကျွန်တော်အရမ်းပင်ပန်းနေလို့ပါ" ဟု အမြန်ပြန်ပြောလိုက်ရသည်။

ပိုင်ရှင်က သောမတ်စ်ကို နေ့တိုင်းအလုပ်ဆက်တိုက်လုပ်ခိုင်းခဲ့သည်။ ထို့ကြောင့် နေဝင်ချိန်နှင့် လထွက်ချိန်ကြား အချိန်ခဏလေးသာ သောမတ်စ် အတွက် နားချိန်ရှိသည်။

တစ်နေ့တွင် သောမတ်စ်သည် သည်းခံနိုင်စွမ်းလုံးဝမရှိတော့ဘဲ အလုပ်ရှင်ကို အော်ဟစ်ဆဲဆို မိတော့သည်။

"မင်းအခု စိတ်ဆိုးနေပြီ" ဟု အလုပ်ရှင်က ရယ်၍ ပြောလိုက်သည်။

"ဒီတော့ မင်း ငှါကို ဒေါ်လာငါးဆယ်ပေးရင် ပေးဒါမှမဟုတ် ခုနစ်နှစ်အလကား အလုပ်လုပ်ပေး ပေတော့"

လောဘကြီး၍ ကောက်ကျစ်သော အလုပ်ရှင်၏ထောင်ချောက်ထဲသို့ သောမတ်စ်ရောက်သွားခဲ့လေသည်။

ꕥ ꕥ ꕥ

အိမ်တွင် ကျန်ခဲ့သော ဂျိုးဇက်သည် အစ်ကို ဖြစ်သူကို စိတ်မချဖြစ်ပြီး လိုက်လာခဲ့ရာ မိုင်းတွင်းသို့ ရောက်သောအခါ၌ ဖြစ်ရပ်အလုံးစုံကို ကြားသိရလေသည်။

"အစ်ကို ဘာမှ စိတ်ပူမနေနဲ့တော့။ ညီလေး အားလုံးအဆင်ပြေအောင် လုပ်ပေးမယ်" ဟု သူ့အစ်ကိုကို အားပေးလိုက်သည်။

ဂျိုးဇက်က အလုပ်လုပ်ချင်ကြောင်း ပြောသောအခါ ပိုင်ရှင်က ယခင်ကအတိုင်း စာချုပ်၏ စည်းမျဉ်းများကို ပြောသည်။ ထိုအခါ ဂျိုးဇက်က စာချုပ်ထဲ တွင် ပါသည့် အလောင်းအစား လုပ်ထားသော အချက်များသည် နည်းနေကြောင်း ပြောသည်။

"ဒါဆိုရင် မင်းက ဘယ်လိုလုပ်ချင်လို့လဲ" ဟု ပိုင်ရှင်က မေးရာ ဂျိုးဇက်က. . .

"ကျွန်တော် စိတ်ဆိုးခဲ့ရင် ခင်ဗျားဆီမှာ ဆယ့်လေးနှစ်ကျွန်ခံမယ်။ တကယ်လို့ ခင်ဗျား စိတ်ဆိုးခဲ့ရင် ကျွန်တော့်ကို ဒေါ်လာတစ်ထောင်ပေး၊ ပြီးတော့ကျွန်တော့်အစ်ကိုရဲ့ စာချုပ်ကို စုတ်ဖြဲပေး" ဟု ပြောလိုက်သည်။

ထို့နောက် စာချုပ်ပါ အချက်များကို သဘောတူညီကြောင်း လက်မှတ်ထိုးခဲ့ကြသည်။

နောက်တစ်နေ့ အရုဏ်တက်ချိန်၌ အလုပ်ရှင်က အလုပ်သမားများကို လိုက်နှိုးသောအခါ ဂျိုးဇက်သည် လုံးဝမထပေ။

"ဟိတ်ကောင် ထတော့လေ"

"မထသေးဘူးဗျာ။ ပင်ပန်းနေတဲ့ ကျောက်မီးသွေးတုံး ခွဲတဲ့သူတွေက နေးနေးလေးပဲ အလုပ် လုပ်နိုင်ကြတယ်။ ဒါကြောင့် သေသေချာချာနားပြီးမှပဲ မြန်မြန်အလုပ်လုပ်တော့မယ်"

"ထဆို ထစမ်း"

"ခင်ဗျားစိတ်ဆိုးနေတာလား" ဟု ဂျိုးဇက်က မေးလိုက်သည်။

ထိုအခါ အလုပ်ရှင်သည် စာချုပ်ကိုပြန်သတိရသွားပြီး-

"စိတ်မဆိုးပါဘူးကွာ။လုပ်စရာ အလုပ်တွေရှိသေးတယ်ဆိုတာ သတိပေးချင်လို့ပါ" ဟု ပြောသည်။

"ကျွန်တော် အဝတ်လဲနေပါပြီ"

သို့သော်ကောင်လေး၏လှုပ်ရှားမှုများသည် ပက်ကျိတစ်ကောင်လို နေးကွေးလှသည်။

"မြန်မြန်လုပ်စမ်း"

"ခင်ဗျား အခု စိတ်ဆိုးနေပြီ ထင်တယ်"

"လုံးဝ မဟုတ်ပါဘူးကွာ။ ဒါပေမဲ့ အချိန်တွေ

တော့ တော်တော်ကုန်နေပြီ”

“ကျိုးဇက် အင်္ကျီဝတ်ပြီး၍ မိုင်းတွင်းသို့ ရောက်သောအခါအလုပ်သမားများနေ့လည်စာ စားချိန်သို့ ရောက်နေပြီဖြစ်သည်။

“ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်းတော့ အလုပ် မလုပ်နိုင်ဘူး။ ပြီးတော့ အားလည်း သိပ်မပြည့်သေးဘူး။ အရင်စားလိုက်ဦးမယ်”

ပိုင်ရှင်သည် ဒေါသကို ကြိုးစားထိန်းချုပ်နေရ သည်။ ကောင်လေးသည် အစာကို နေးနေးလေး ဝါးလိုက်၊ မျိုချလိုက်လုပ်သေည်။

“ဟေ့ကောင် မှောင်တောင် မှောင်တော့ မယ်ကွ”

“ခင်ဗျား စိတ်ဆိုးနေပြီလား”

“လုံးဝ မဆိုးဘူး”

“ဩော် နေဝင်လို့ လတောင်ထွက်လာပြီပဲ၊ အလုပ်နားပြီး အိပ်ချိန်တောင် ရောက်နေပြီ။ ပြန် အိပ်တော့မယ်” ဟု ပြောကာ ကျိုးဇက်သည် အိပ်ရာ ဝင်ခဲ့လေသည်။

နောက်တစ်နေ့မနက်တွင်ပိုင်ရှင်ကကျိုးဇက် အား . . .

“မင်း မိုင်းတွင်းတံခါးစောင့်အဖြစ် လုပ်ရမယ်။ ကျောက်မီးသွေးတွေ တင်လာတဲ့ မြည်းလှည်းတွေ ဝင်လာတဲ့အခါ တံခါးဖွင့်ပေး၊ သူတို့ဖြတ်ပြီးတာနဲ့ တံခါးချက်ချင်းပြန်ပိတ်။ ဒီအလုပ်က အရေးကြီး တယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ တံခါးက လေကောင်းလေသန့်နဲ့ ရောနှောလွယ်ပြီး ပေါက်ကွဲစေတတ်တဲ့ အန္တရာယ်ရှိတဲ့ ဓာတ်ငွေ့တွေအကြားမှာ ခြားပေးထားလို့ပဲ”

“ဟုတ်ကဲ့”

ဟုတ်ကဲ့ဟု ပြောပြီးသည်နှင့် ကျိုးဇက်သည် ကျောက်မီးသွေး ထည့်သည့် တွန်းလှည်းအလွတ် တစ်ခုထဲတွင် ဝင်ခွေကာ အိပ်နေလေတော့သည်။

“ဒါဘာလုပ်နေတာလဲ”

“အရေးကြီးတဲ့အလုပ်ကို လုပ်ဖို့အတွက် ခွန်အားလိုတယ်လေ။ ဒါကြောင့် တစ်ရေးတစ်မော အိပ်နေတာပေါ့”

အလွန် ဒေါသထွက်လာသော အလုပ်ရှင်သည် ကျိုးဇက်ဝင်အိပ်နေသည့် တွန်းလှည်း၏ အပြင်နံရံကိုတူဖြင့် ထုချလိုက်သည်။

“ခင်ဗျားအခု စိတ်ဆိုးနေပြီထင်တယ်”

“ စိတ်မဆိုးပါဘူး။ ငါဒီနေ့ နေ့တစ်ဝက်ပဲ အလုပ် ဆင်းခိုင်းမလို့။ အခု ငှဲ့ရှေ့က ထွက်သွားပြီး အလုပ် သမားတန်းလျားကို ပြန်တော့လို့ ပြောမလို့”

နောက်နေ့တွင် အလုပ်ရှင်က ပြောပြန်သည်။

“မင်းကို မြည်းလှည်းမောင်းတဲ့ နေရာမှာပဲ ထားတော့မယ်။ ကျောက်မီးသွေးထည့် ထားတဲ့လှည်းကိုအပြင်ကို မောင်းထွက်လာရမယ်။ အပြင်မှာ ကျောက်မီးသွေးတွေ ချပြီး သွားရင် လှည်းအလွတ်ကို အထဲ ပြန်မောင်းသွားရမယ်။ တစ်ခုတော့ သတိထား။ မြည်းတွေကို မင်း တတ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံးထိန်း။ မြည်း

တွေသာ မရှိရင် ငါ့မိုင်းတွင်းကို ပိတ်ပစ်ရလိမ့်မယ်”

အချိန် အနည်းငယ်ကြာပြီးနောက် အလုပ်ရှင်ထံသို့ မိုင်းအလုပ်သမား တစ်ယောက်အော်ရင်း ပြေးလာသည်။

“ဆရာ၊ အလုပ်သမားအသစ်လေးက ရှူးသွားပြီ ထင်တယ်။ လှည်းဆွဲတဲ့မြည်းတွေကို လွှတ်ပေးနေတယ်”

အလုပ်ရှင်သည် ထိုနေရာသို့ ချက်ချင်းသွားကြည့်ရာ ဂျိုးဇက်က နောက်ဆုံးကျန်သည့်မြည်းတစ်ကောင်ကို ကြိုးဖြည်ပေးနေသည်ကို တွေ့ရလေသည်။

“ဦးနှောက် မရှိတဲ့ကောင် မင်းဘာတွေလျှောက်လုပ်နေတာလဲ”

“ခင်ဗျားပဲ ပြောခဲ့တာလေ။ မြည်းတွေကို ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ အကောင်းဆုံးထိန်းပါဆို။ သူတို့တွေက မိုင်းတွင်းထဲမှာ လှည်းတွေဆွဲရတာ ပင်ပန်းနေပြီ။ လေကောင်းလေသန့် နေရောင်ခြည်၊ မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းနဲ့ လွတ်လပ်မှုတွေ လိုအပ်နေကြတယ်။ ဒါကြောင့် ကျွန်တော်က သူတို့အတွက်အကောင်းဆုံးလုပ်ပေးလိုက်တာ”

အလုပ်ရှင်သည် လှည်းမှ လွတ်ခါစမြည်းကို အနောက်က လှမ်းဆွဲလိုကရာ မြည်းက သူ့ကို ကန်ထုတ်လိုက်လေသည်။ အလုပ်ရှင်သည် ဒေါသူပုန် ထသွားလေသည်။

“ခင်ဗျားအခု စိတ်ဆိုးနေပြီလား”

“ဟုတ်တယ် အရူးကောင်၊ အသုံးမကျတဲ့ကောင်၊ ငါမင်းကို အခုစိတ်ဆိုးနေပြီကွ။ သတ်တောင် သတ်ပစ်ချင်တယ်”

“အခု ခင်ဗျားရှုံးသွားပြီ။ ကျွန်တော့်ကို ဒေါ်လာတစ်ထောင်ပေးပါ။ ကျွန်တော့်အစ်ကိုရဲ့ စာချုပ်ကိုစုတ်ဖြဲပေးပါ”

“မင်းလိုကောင်မျိုးကို ထုတ်ပစ်ဖို့အတွက် ငါ့ပိုက်ဆံတွေပေးရတာတန်တယ်ဟေ့ခုချက်ချင်း သာထွက်သွားပေတော့” ဟု ဆိုကာ။ အလုပ်ရှင်သည် ဂျိုးဇက်ကို ဒေါ်လာတစ်ထောင်ပေးလိုက်ပြီး သူ့ အစ်ကို၏ စာချုပ်ကိုလည်း ဖြဲပစ်လိုက်သည်။ သူ တစ်ဖက်သားအပေါ် ယုတ်မာကောက်ကျစ်သော လောဘကြီးသော အလုပ်ရှင်သည် ငွေကြေးများစွာဆုံးရှုံးသွားလေသည်။ သောမက်စ်နှင့် ဂျိုးဇက်တို့ ညီအစ်ကိုနှစ်ယောက်သည် လုပ်ကိုင်စားသောက်ရန် အရင်းအနှီးဒေါ်လာတစ်ထောင်နှင့် အိမ်သို့ ပျော်ရွှင်စွာ ပြန်ခဲ့ကြလေတော့သည်။

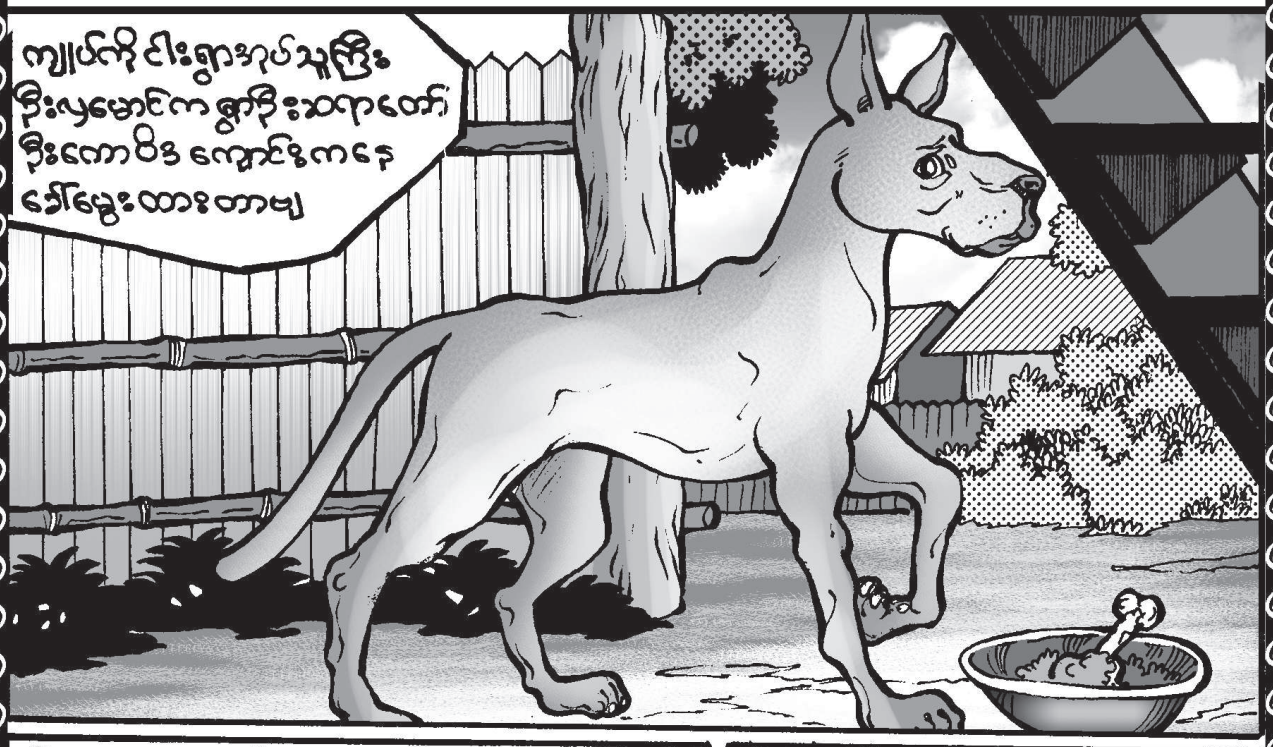
The Mine Owner and the New Hand by Robert San Souci ကို ဘာသာပြန်သည်။

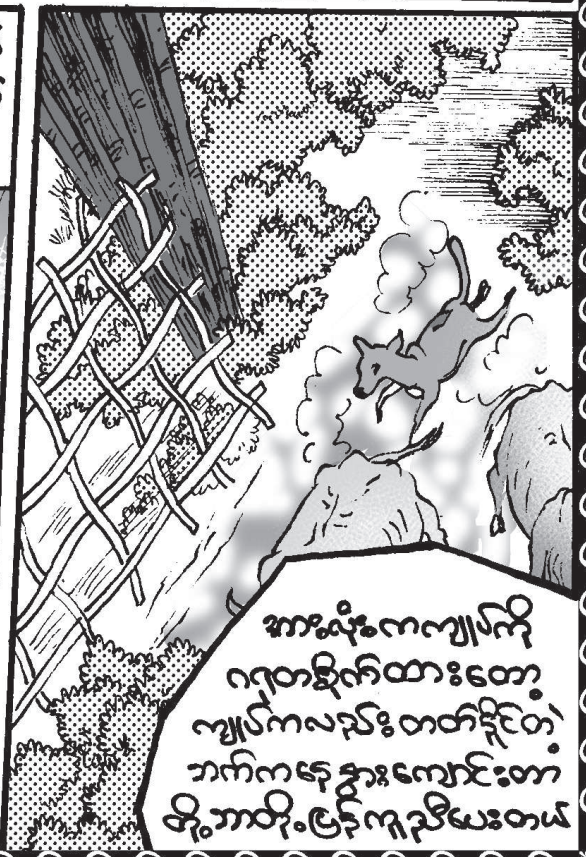
ခင်ဖြူဖြူလင်း (YUFL)

CARTOON

ပေါ်ကာ သမ္မိုက်ကြောင်တော်လှန်ရေးသစ်ဆန်းလေး

သဂျလင်ပေါ်သည်

တစ်ည ကျေးတို့အိမ်
ခိုးဖြတ်ဖို့ကြံတာကျေးဇူးဒီလိုကိုက်
ခိုးဖြန်ဖြစ်ယောက် ဟိုဖြီးကျဲနဲ့တဲ့
ကောင်မလေးထွက်ဖြေးဟား၀ယ်
တစ်ခါတစ်လေလည်းမောင်မလန့်ဲ့
ဆေး ဒါမှမဟုတ် ဒုက္ခသိရောဟက
ဖိုက်ဖြီး အပြန်ကျတော့ ဒုက္ခသိ
ဂျုံဖြီး ယက်ခဲ့ထုပ်ပေးဖိုက်တဲ့
တိုးတက် အကူအညီလေးတွေ အိမ်မြဲနဲ့
သမက်လာပေးနဲ့ မေးစံရာပေါ့၀
အဖိုးသတင်းကို အမျှဖိုက်လာတဲ့
မြို့ဖိုးဝိုင်ဒဲ့ ကုဒ်ထက် အလင်းဟား
ကျေးဇူးဆင်ဆိုမှာ အတင်းတောင်း
တာ ကျေးဇူးကောင်းဖို့ ကျေး
ဇူးမှားတာ ဗျ၀
လမ်းခွေတဲ့မှာ
တစ်ခွေ့ကကုန်ကုန်းမှာ ကျေးနေတဲ့ ဒုက္ခသိကို
လှည်း ဆရာဖိုလင်ယုတစ်ကောင်က အပြေးကြမ်းလား
လာနေလို၀၀

ဟာ
ယုကောင်ဒဲ့ အဲ့တပည့်တွေဝိုးတိုးဝါးဒိန်ဒဲ့
ကွက်ဆင်လာကြတော့ကျမတို့အားသာနေတာပေါ့
ကျုပ်လည်း
ဒွင်းဆိုနောက်ကအကြွေးကိုမိုကောက်ရဖို့မမေ့ကြနဲ့

ဒေါက်ဖိုးလေးဂျက်ကြားတော့ ယုကောင်မိုးခြင်ကောက်ဟာကြီး သူကြီးအိမ်ဘဉ်းဆီကို လာကိုထမ်ခွင့်တောင်းပတဲ့ဝ်ဝ
အင်္ဂါအင်္ဂါနဲ့ အိမ်မှာ ကျေပ် ဖက်ကာ ဒင်း ကိကောင်းသွား သဟာဝ
သူကြီးအာဇာနဲ့ပြင်းလိုက်လို့ဝမတတ်သာတတ်သာနဲ့ ပြန်သွားတယ်ဆိုပါဝ
ဒါယေဖဲ့ မကြာခင် ယုကောင် လာဆောင်တော့ဖဲ့ ကောက်ဟာပြဒ်ကြီးဒင်းအိကို ပမ္ပါပေါ် ဖြောဒေတာ ကျေပ်မျက်စေ့ ဒေါက်မာတာ ဒဲ့ဝဝ

နွားဆိုတာကျွဲလိုကို ဓာတ်ခံအဖြူရိုး
အိပ်ခိုနောက်ဖေးထွက်ပြေးလာတာပဲ
ငါ့ပညာနဲ့ဒါလေးဖြစ်မှာပေါ့။ ကျွဲလိုကို
ဓားတိုနဲ့ပစ်မယ်ဆိုကကွေးကကွေးနဲ့
ဘုရားဘုရား ကြောက်လန့်စရာ အိပ်မက်ပါလား
ပြေးဆင်နေကြီးတောင်းပန်ခဲ့ပါ
ပြန်မှားတော့တယ်။ ဝ

ဒီဆင်းရဲကြောင့် ဆရာတော်ကြီး
ကျုပ်ကို ကျောင်းနေခိုင်းပြီး
အာဠာဝိတ်လောင်း ထားမလို့
သက်သေ အပြင်ထွက်ခွင့်ရတော့
တယ်။
တပည့်တော်
ကျောင်းသားလေးတစ်ယောက်
ဆရာတော်ဆီဟာဖြာဝိုဂိုးကောက
မှန်ကျသိန်းပင်မောက်မှာ
ယူကောင်းပေးခဲ့တာတွေ့လို့
လာလျှောက်တယ်။
ကျွန်တော်သားတွေက ဒီကိစ္စကတွေကို ကြည့်ပြီး ကျောင်းကိုက
ခံရသလိုနဲ့ မာလောင်းပြန်ပျံ၊ မွှာ ဖားကြောတယ်။ ကျုပ်ကို ဘွဲ့ကတော့
ပစ်ကောင်ဖို့ မှတ်ပါ မှတ်ပေးတော
ဒီဝေတယ်ဗျို့
လက်ချက်ဆိုတာ
ကျုပ်ကလွဲပြီး
ဘယ်သူပဲတာ မှတ်လို့

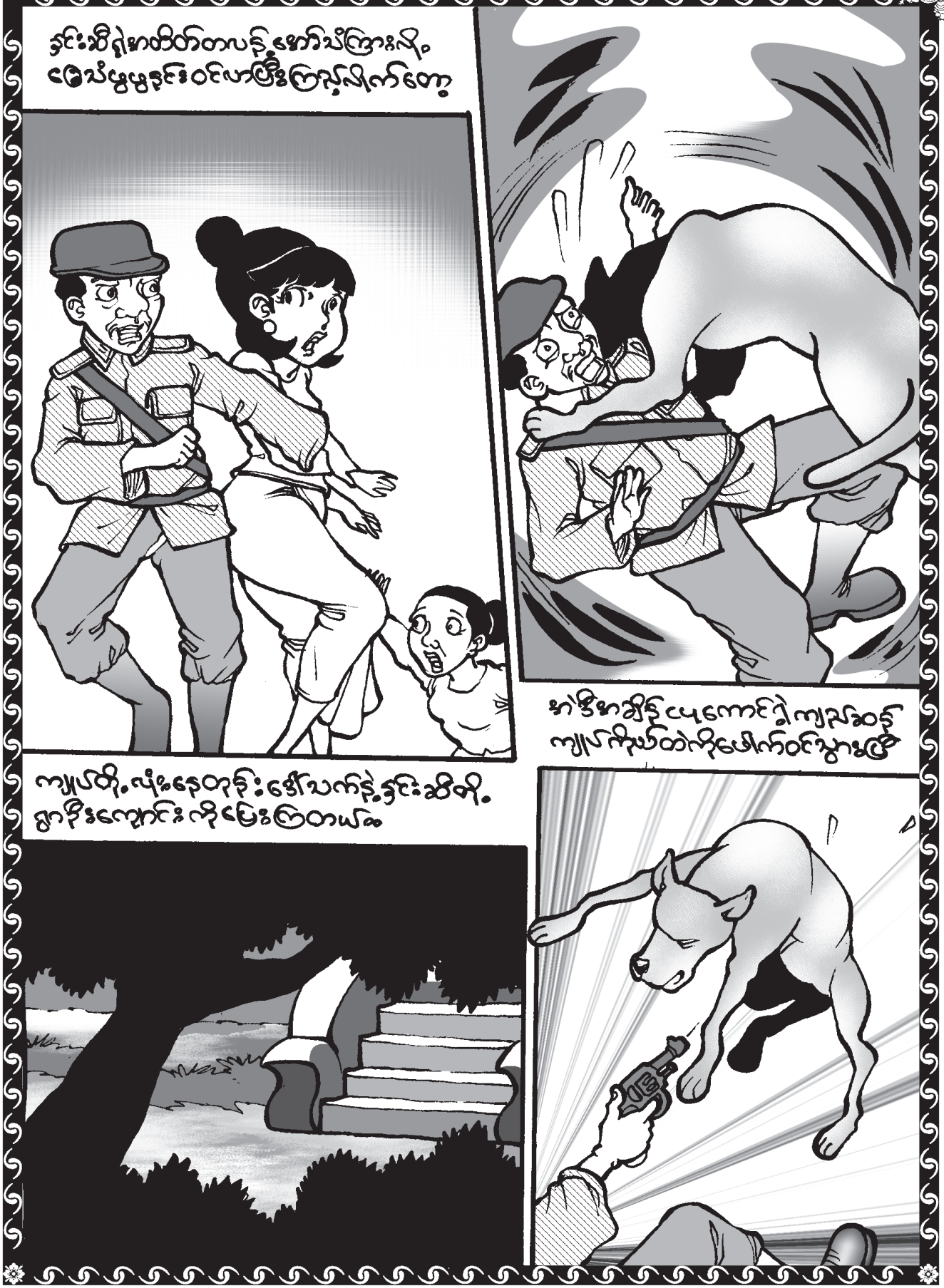

ဒီတစ်ခါတော့
သူတော်ကောင်းကျယ်ကို
အာသဗမယူးတော့ဘူး
မျိုး...
သိပ်မကြာပါဘူး ဒုင်းဆိုက်ကို
ပိုးပန်းတဲ့ လယ်ခင်းစပ်မှာ
တစ်ယောက်ပေါ်လာပြန်ရော
အိုး...မြစ်ဒီတိမ်ဒီတိုက်ဂိုတဲ့
သူတော်ကဲ့ သူကြီးဒီမှာမှောင်
လယ်း စစ်သားနဲ့ ဂိုက္ခာမာတွက်
တာစဉ်ယူကြတာပေါ့...
အဲဒီကာလမှာပဲ မြင်ချမောင်ဆင်းမြေးမောင်တဲ့ ပြန်မှာ
တပ်မတော်သားတွေကမြောက်ကြားတော်ပုန်ကွေးဆင်နွှဲလာ
ကြတာပေါ့...
ကျေးဇူးကိုးပွားရာ
လိုက်ပါ!...

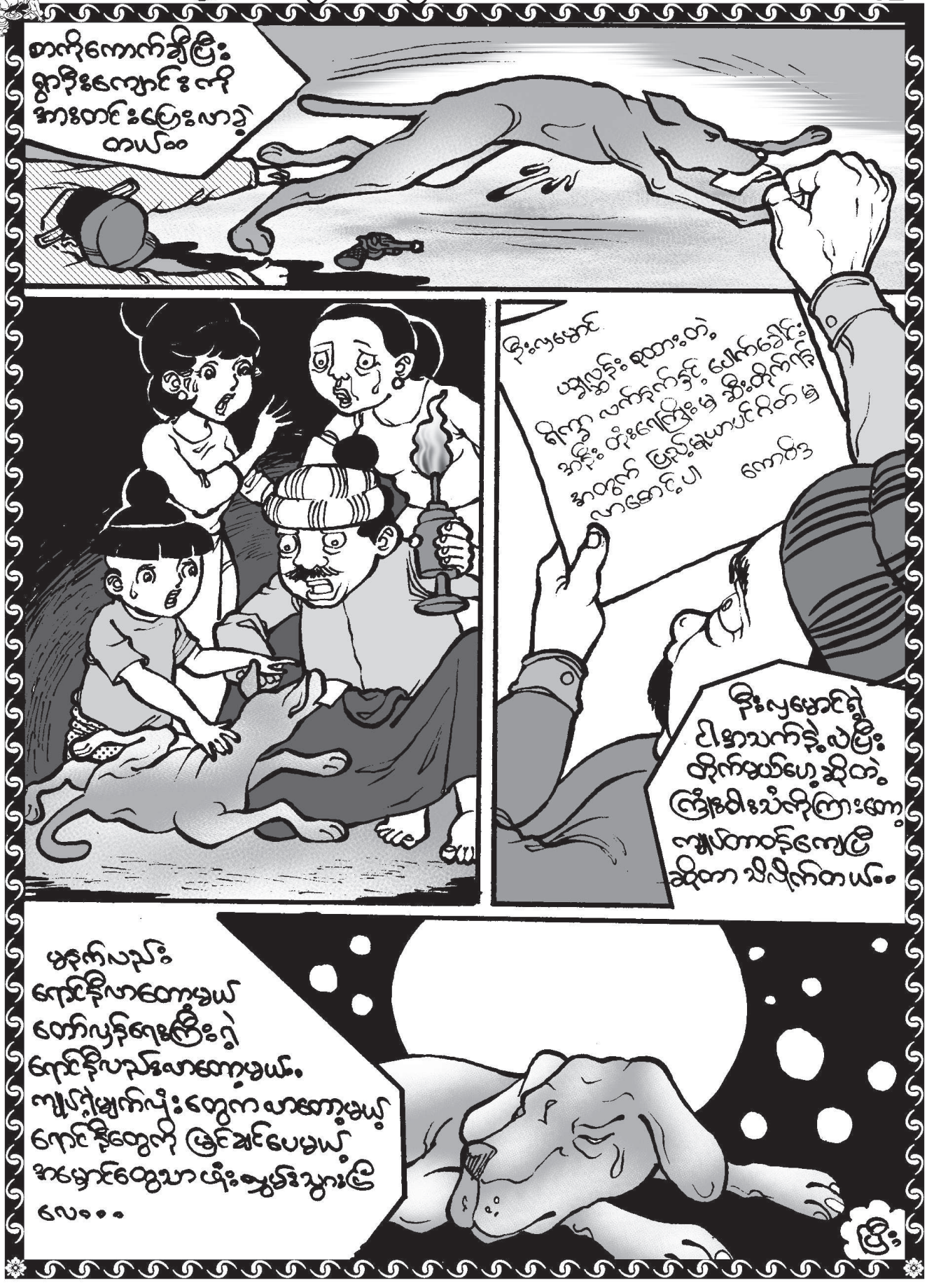
တစ်ခါတစ်လေဆိုကတော့ တော်လှန်ရေးခေတ်နောက်ဆုံးပိုင်းမှာ သူကြီးနဲ့ဆွေးနွေးအယူလုပ်ဖို့ရာ ကျွဲပိုက်ဆက်သွားစာပြန်ခဲ့တဲ့အယ်ဒီတာအိုးကိုတစ်တောင်ကျော်တစ်တောင်တက် ခုံခုက်ခွင်းအိုးဆက်ရပေမယ့် ကျေးဇူးပေါက်ပေါက်ကြီးတာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပါတယ်ဗျ။

တစ်ခုခုများဖြစ်နေပေါ့

ဆရာတော်ရဲ့ဓာတ်ကိုကျေးဇူးပွဖွဖကိုက်ဖို့ပြီး သူကြီးဥဒါဂါကို ဓာတ်လှမ်းလိုက်တယ်။

သူကြီးအိမ်နောက်ဖေးရောက်နေ ကြောင်းပြောင်ဒဏ်ခံရတာကိုး။

ခွင်းဆိုရဲ့မာတိတာတယင့် အော်ပင်ကြားနိုင်
ငြေပင်မှမှုန်းဝင်ပာမြို့ကြည့်လိုက်တော့
အင်္ဂြိမာမြို့ငှင့် ငယ်ကောင်ရဲ့ ကျည်ဆန်
ကျပ်ကိုယ်တဲ့ကိုပေါက်ဝင်သွားတဲ့
ကျပ်တို့ လုံးနေတဲ့ခွင်းနော်ဆက်နဲ့ခွင်းဆိုရဲ့
ဖွာဒိုးကျောင်းကို ပြေးကြတယ်ဇ

ဆက်ကောက်ချိုပြီး
ကွာဒိုးကျောင်းကို
အားတင်းပြေးလာခဲ့
တယ်ဝေ
ဦးလေးမောင်
ပဲနှာသက်နဲ့ လမ်းပြီး
ကိုက်မယ်ဟေ့ ဆိုတဲ့
ကြွေးအော်သံကိုကြားတော့
ကျပ်တာတဝန်ကျေပြီ
ဆိုတာ သိလိုက်တယ်ဝေ
ဟုတ်ကဲ့လည်း
ကောင်းပါတယ်ဗျာ
တော်လှန်ရေးကြီးရဲ့
ကောင်းပါပဲသူငယ်ချင်းရယ်
ကျွန်ုပ်ဖျက်ဆီးတွေက
ကောင်းတွေကို ဖြိုဖျင်းပေမယ့်
အမောင်တွေဟာ ထိုးစွမ်းအားကြီး
လေဝေ
ကြိုး

ဆိတ်ကွယ်ရာမရှိသော

ပီတု

ကလေးတို့ရေ-

တစ်ခါတုန်းက သူဌေးကြီးတစ်ယောက် ရှိသတဲ့။ သူဟာ ပိုက်ဆံချမ်းသာပေမဲ့ ထောင်ထောင်လွှား လွှားမနေတတ်ဘူး။ ဆင်းရဲသူတွေကိုလည်း အမြဲပဲ ကူညီတတ်သူဖြစ်တယ်တဲ့။ တစ်ခါတလေမှာ ဆင်းရဲသူတွေ ဘယ်လိုသွား၊ ဘယ်လိုစား၊ ဘယ်လိုနေတယ်ဆိုတာ သိရဖို့ သူ့ကိုယ်သူ အဝတ်အစား နွမ်းနွမ်းတွေ ဝတ်ဆင်ပြီး သူတို့နဲ့အတူ ရောနှောနေ

တတ်လေ့ရှိတယ်။ အဲဒီလိုနေရင်းကနေ ကူညီရမယ့်သူတွေ တွေ့တဲ့အခါကျတော့လည်း ကူညီစောင့်ရှောက်ပေးတာပေါ့ကွယ်။

တစ်နေ့မှာ သူဌေးကြီးက ဘတ်စ်ကားစီးပြီး မြို့လယ်ကနေ ဆင်ခြေဖုန်းဘက်ကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ သူစီးတဲ့ကားက ဂိတ်က စ,ထွက်စဆိုတော့ လူသိပ်မပါသေးဘူးပေါ့။ သူဘေးမှာ ဆင်းရဲနွမ်းပါးပေမယ့် ရုပ်ရည်သန့်တဲ့လူတစ်ယောက် ထိုင်လာတယ်။ ကားစပယ်ရာက ပိုက်ဆံကောက်တဲ့အခါ အဲဒီလူက ပိုက်ဆံငါးဆယ်ပဲ ထုတ်ပေးလိုက်တယ်။ ငါးဆယ် တန်ခရီးတစ်ဖြတ် ဆုံးသွားတဲ့အချိန်မှာ ဒီလူက မဆင်းသေးတော့ သူဌေးကြီးက ဒီလူ တစ်မှတ်တိုင် နှစ်မှတ်တိုင်လောက်မို့ တစ်ရာမပေးဘဲ ဆက်စီးတာနေမှာလို့ တွေးပြီး သူဆင်းမယ့်မှတ်တိုင်ကို စိတ်ဝင်တစား စောင့်ကြည့်နေတယ်။ ဒါပေမဲ့ နှစ်ရာတန်ခရီး ရောက်တဲ့အထိ ဒီလူဟာ မဆင်းသေးဘဲ ပိုက်ဆံလည်း ထပ်မပေးပါဘူး။ ဒီတော့ သူဌေးကြီးက တွေးလိုက်တယ်။ ဒီလူမှာ ပိုက်ဆံမပါလို့ ကားခိုးစီးတာ ဖြစ်မယ်။ ကားခကို သူ စိုက်ပေးလိုက်မယ်ပေါ့။ အဲဒီအချိန်မှာ ကားက မီးပွိုင့်မှာ အကြာကြီးရပ်တဲ့အချိန်ဆိုတော့ ကားနားကို ဈေးသည်တွေ လာရောင်းကြတယ်။ ဒီလူက ရေသန့်တစ်ဘူးကို သုံးရာနဲ့ ဝယ်ဖို့ ငါးရာတန်တစ်ချပ် ထုတ်ပေးပြီး ပိုတဲ့ နှစ်ရာကို သူ့အိတ်ထဲ ထည့်တာ တွေ့လိုက်ရတယ်။

အဲဒီလူ ကားခိုးစီးတာ သေချာသွားတော့ သူဌေးကြီးက သူ့ကို သေချာမှတ်မိသွားတယ်။

ဒီလိုနဲ့ နောက်တစ်လလောက်ကြာတဲ့အခါ သူဌေးကြီးက သူ့ရဲ့ စက်ရုံမှာ အဆောက်အဦးဆောက်ဖို့ လိုအပ်လို့ လက်သမားဆရာ ဌားဖို့ သူ့ရဲ့ မန်နေဂျာကို ပြောရတယ်။ လုပ်ငန်းပမာဏကြီးလို့ လက်သမားဆရာကို သူနဲ့ ပေးတွေ့ဖို့လည်း မှာထားတယ်။ မန်နေဂျာက သူ့သူငယ်ချင်း လက်သမားဆရာတစ်ယောက်ကို ညှိနှိုင်းပြီး သူဌေးကြီးနဲ့တွေ့ဖို့ ချိန်းဆိုလိုက်ပါတယ်။

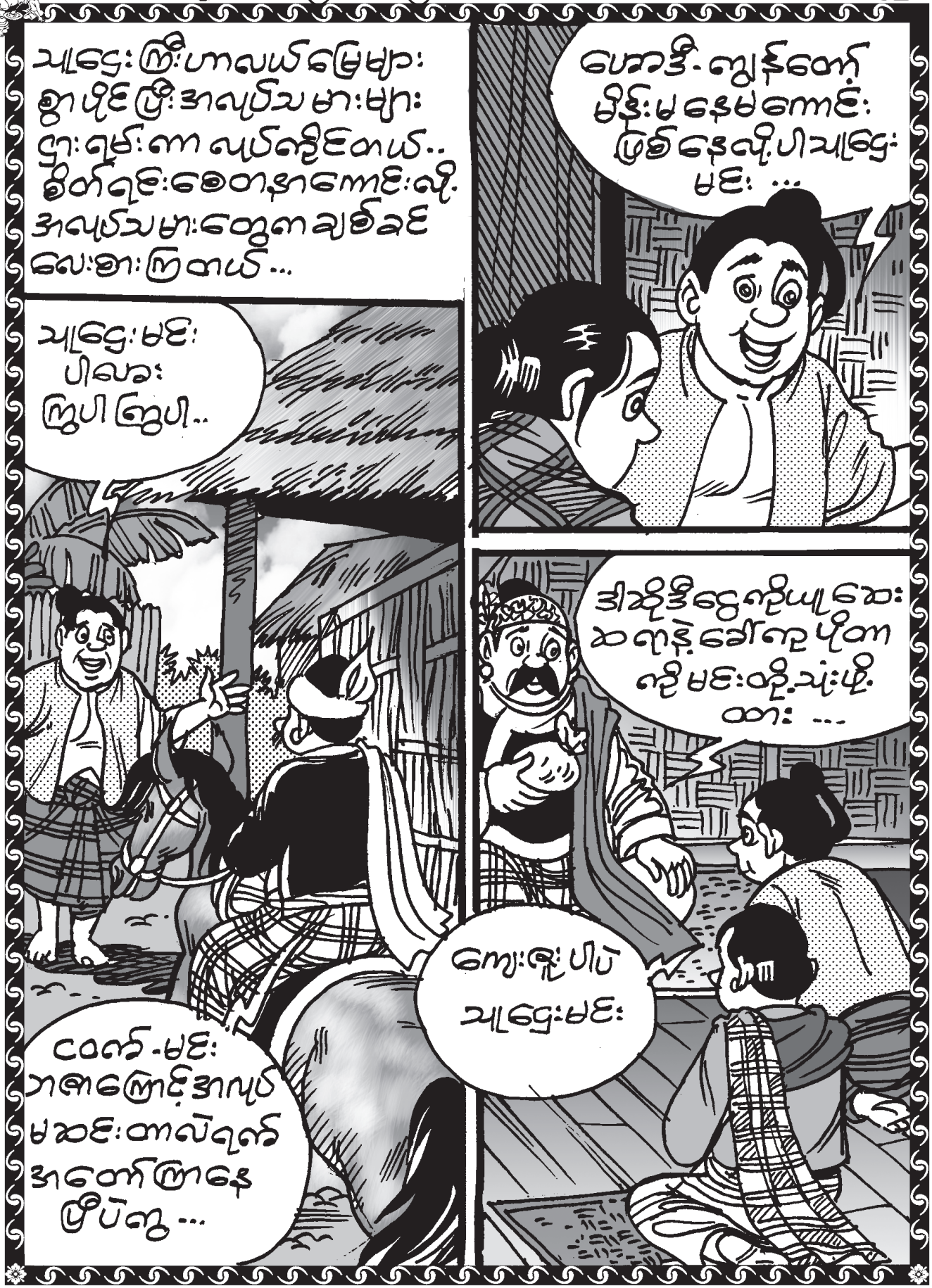
ချိန်းဆိုတဲ့နေ့မှာ လက်သမားဆရာက သပ်သပ်ရပ်ရပ် ဝတ်စားပြီး မန်နေဂျာနဲ့အတူ သူဌေးကြီးရုံးခန်းထဲကို ဝင်လာကြတယ်။ သူဌေးကြီးက သူဆောက်မယ့်အဆောက်အဦးပုံစံကို သေချာရှင်းပြပြီး လုပ်ငန်းညှိနှိုင်းမှုတွေ လုပ်တယ်။ နောက်တစ်ပတ်မှာ သူ့ကို ဌား၊ မဌား အကြောင်းပြန်မယ်လို့ သူဌေးကြီးက ပြောလိုက်တယ်။

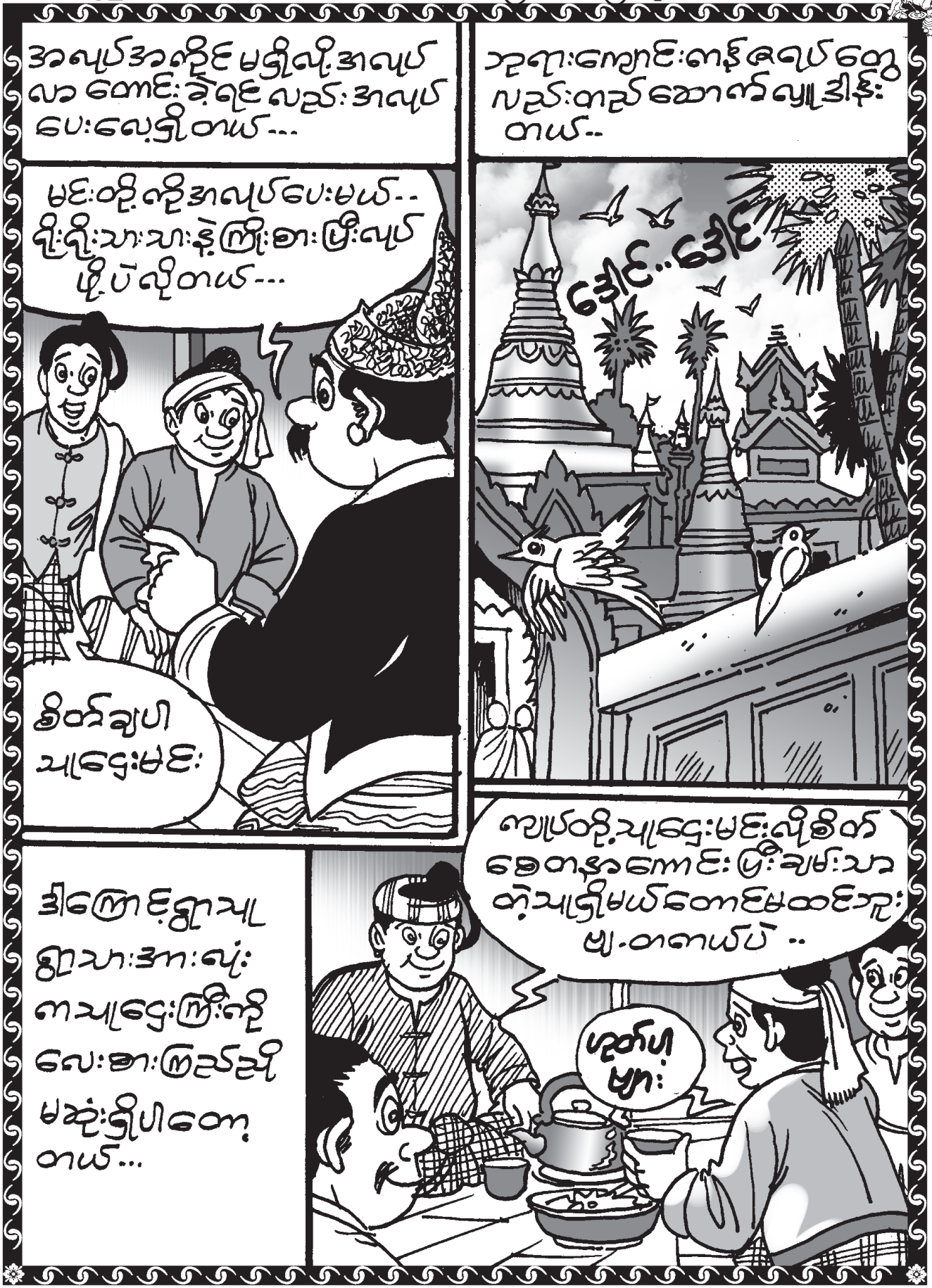
သူဌေးကြီးက လက်သမားဆရာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး သေချာတွေးနေမိတယ်။ ဒီလူဟာ သူ့အလုပ်နဲ့ ပတ်သက်ပြီး ပိုင်နိုင် ကျွမ်းကျင်တာတော့ အမှန်ပါ။ ဒါပေမဲ့ သူစိတ်ထဲစွဲနေတဲ့ ဘတ်စ်ကားခကို အပြည့် မပေးဘဲ စီးတဲ့သူ ဖြစ်နေတာက သူ့ကို စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်နေစေတယ်။ (၂၀၀)ပေးရမယ့်နေရာမှာ (၅၀)ပဲပေးတဲ့ ဒီလူဟာ သိန်း(၅၀) ကုန်မယ့်နေရာမှာ သိန်း(၂၀၀)တောင်းတဲ့သူ ဖြစ်မလား တွေးစရာ ဖြစ်နေတယ်။ နောက်ဆုံးမှာ ယုံကြည်စွာနဲ့ ဆက်ဆံလို့မရတဲ့သူအဖြစ် ဆုံးဖြတ်ပြီး ဒီလက်သမားကို မဌားဖို့ ဆုံးဖြတ်လိုက်တယ်။

ပိုက်ဆံ (၁၅၀)ကို မပေးချင်တဲ့စိတ်ကြောင့် လက်သမားဆရာဟာ လုပ်ငန်းကြီးတစ်ခုကို ဘာကြောင့်မှန်းမသိဘဲ ဆုံးရှုံးခဲ့ရသတဲ့ကွယ်။

ပီတု

2013
ဒီတစ်ခါကြီးပြပေး
ဒေါ်ငွေနုန်းစော-ကျော
ကိုးတစ်ကျောမှာလှန်ဖွာချမ်း
သာတဲ့သူငြေးကိုးတစ်
ယောကျ်ားရှိသတဲ့ --

ဟောဒီ-ကျွန်တော် မိန်းမနေမကောင်း ဖြစ်နေလို့ပါ သူဌေး မင်း ...
ဒါဆိုဒီဘွေကိုယူသွား ဆရာနဲ့ဓါးရေ ပိတာ ကိုမင်းတို့သုံးဖို့ ထား ...
ကျေးဇူးပါပဲ သူဌေးမင်း
သူဌေး ကြီးဟာလေယ် မြေမျာ စွာဖိုင်ကြီးအလုပ်သမား များ ဌာ:ရှမ်းကာ လုပ်ခိုင်တယ်.. စိတ်ရင်းစေတနာကောင်းလို့ အလုပ်သမား တွေရ ချစ်ခင် လေးစား ကြတယ် ...
သူဌေး မင်း ပါလား ကြွပါ ကြွပါ..
ငဝက်-မင်း ဘရာကြောင့်အလုပ် မဆင်းတာလဲ ရတဲ့ အတော်ကြာနေ ပြီပဲကွ ...

ဘဉ်ဂျားကျောင်းဂန်ဓလပ်တွေ
လည်းတည်ဆောက်လျှဒါနိုးတယ်..
ဒေါင်..ဒေါင်
အလုပ်အကိုင်မရှိလို့အလုပ်လာတောင်းခဲ့ရင်းလည်းအလုပ်ပေးလေ့ရှိတယ်...
မင်းတို့ကိုအလုပ်ပေးမယ်..ရိုးရိုးသားသားနဲ့ကြိုးစားပြီးလုပ်ဖို့ပဲလိုတယ်...
စိတ်ချပါသင်္ဘောမင်း
ဘယ်ပုံကြီးလဲ
ဒါကြောင့်ရွာသူရွာသားအားလုံးကသင်္ဘောကြီးကိုလေးစားကြည်ညိုမဆုံးရှိပါတော့တယ်...
ဟုတ်ပါ့မှာ

တစ်နေ့မှာတော့ တစ်ရွာကသူကြီး ဦးကံတစ်ခုဟာ သူငှေးကြီးရဲ့ခပါး ကိုခိုးယူဖို့ဝိုင်ပတ်ကြံတယ်..

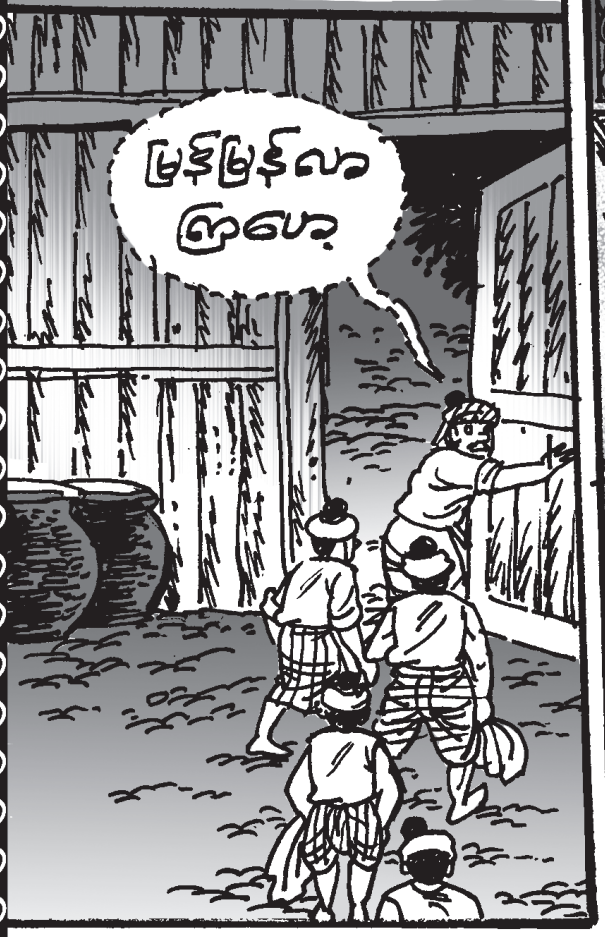
သူငှေးကြီးဟာ သူ့ရဲ့ ပိုလျှံတဲ့ခပါးတွေကို သူ့အိမ်နောက်မှာရှိတဲ့ ခပါးကျီမှာအပြဲသိုလှောင်ထားလေ့ရှိတယ်..

သူဆိုး ဦးကံး
ခေါင်းဆောင်
မိုးမောင်က
သူ့လူတွေကို
ဖြေလိုက်
တယ်..
ဟဲ့.မိုးမောင်
မီးစဉ်လိုက်ရင်
ဘယ်တော့မှ
မအောင်မြင်တာ
မဖြိုးဘူးကွ..
တစ်ယောက်
ကို စပါး တစ်
တင်း မီးပေး ရမယ်နော်..
ငါပါမင်းတို့
နဲ့ လိုက်ခဲ့မှာ
ပါကွ
ဒါဆို ဟို
ကောင်းတာ
ပေါ့ဆရာလေး
ဗြီးတော့ ဒီညကလေ မိုက်တဲ့
သတ္တ.လူပြဿနာလို့ အ
ကောင်းဆုံးပဲ

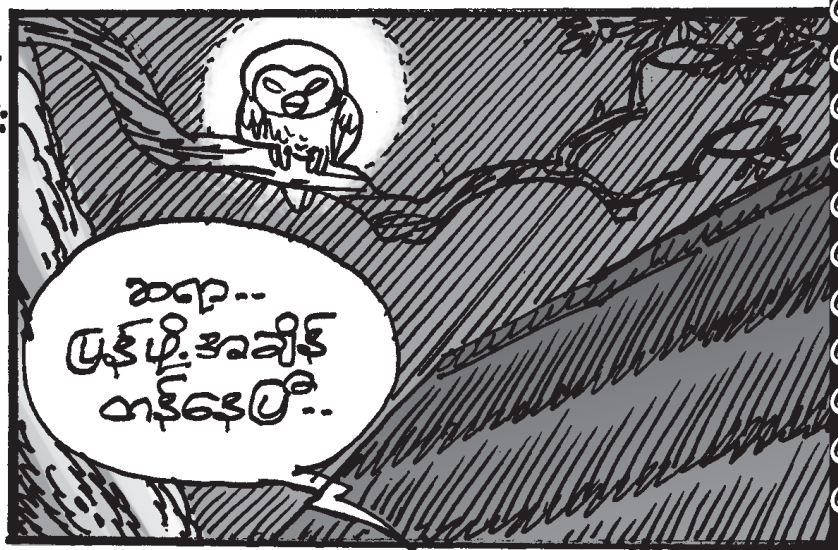
ဒီလိုနဲ့ သူဌေးတွေဟာ
ညအမှောင်ကြီးအကွယ်
အကာယကပြီး စပါးကျီ
ရှိရာကိုလာခဲ့ကြတယ်

ပြီးတော့စပါးကျီထဲဝင်ပြီး
အသီးသီးစပါးတွေကိုပါလာတဲ့
အိတ်ထဲထည့်တယ်..

မကြာခင်မှာပဲသူတို့
အားလုံးစပါးတစ်ဂီး
စီအိတ်ထဲထည့်ပြီး
သွားကြတယ်..

သန်း ခေါင်ချိန်ရောက်တော့ သူခိုးတွေက ပြန်ဖို့ လုပ်တဲ့အခါ ခေါင်း ဆောင်သူခိုးမိုးမှောင်က သူ့လူတွေကို ပြော ထိုက်တယ်...
မင်းတို့ ပြန် တော့ ငါကိစ္စရှိလို့ ဒီမှာခဏနေခဲ့ ဦးမယ်..

အမှန်တော့ သူခိုး ခေါင်း ဆောင်ဟာ စပါး တွေကို အိတ်ထဲကဲ့ထည့်ရင်း သူ့လက်သည်းခွံတစ်ခုကစပါးပုံထဲ ကျွတ်ကျသွားလို့ ပြန်ရှာ ချင်လို့နေခဲ့ တာပါ ဖြစ်တယ်..
ဒီလက်သည်း ခွံကိုမတွေ့ လို့မဖြစ်ဘူး ရှာမှ ..

မိုးမှောင်ဟာစပါးပုံထဲကျသွားတဲ့ သူ့လက်သည်းခွံကိုရှာရင်း မိုး စင်စင် လင်းသွားတဲ့အချိန်မှာ အဆောင့်တွေ လည်းသူ့ကိုတွေ့သွား တော့သတဲ့
ဟေ့ သူခိုး မပြေးနဲ့
တို့စပါးတွေ လာခိုးတာ ဟေ့

သန်းခေါင်အချိန်မှာ ဆိုးကြိုးလို့ ကျွန်တော်တို့ ဒီအလုံးပြန်လို့ ရပေမယ့် - ကျွန်တော် ဂတော့ ပြန်လို့ မရပါဘူး ဘာကြောင့်လည်း ဆိုတော့ ကျွန်တော့်လက်သည်းတစ်ခုဟာ စပါးပုံထဲမှာ ကျွတ်ကျန်နေခဲ့လို့ပါ - ဒါကြောင့် ကျွန်တော် မတွေ့တွေ့အောင် ရှာနေရတာပါ..

ဦးလက်သည်းသာစပါးပုံထဲထား ခဲ့ရင် ဆန်စက်ကြီး အတွင်းသို့ရောမင်းဟာ ဆင်းရဲမွဲတေသွားမှာပါ ဒါကြောင့် သို့ရောမင်းဦးဌာ မဖြစ်အောင် ကျွန်တော် ရဲ့ ကျွတ်ကျန်ခဲ့တဲ့လက် သည်းကိုရှာဖွေနေခြင်းသာဖြစ်ပါတယ်...

ဟာ..

မိုးမှောင်ကိုသို့ရောမင်း ကြီးဆီခေါ်သွားကြတော့

မှန် မှန်ပြော စမ်းကွာ

ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ဟာသို့ရောမင်း ကြီးရဲ့ စပါးကို လာခိုးကြတာပါ..

သို့ရောမင်းကြီး လည်း မိုးမှောင်ရဲ့ စိတ်ဓာတ်ကောင်းပုံကို အလွန်သဘောကျသွားတော့တာပေါ့..

မင်းတို့ရဲ့ ဒီမကောင်း မှုအလုပ်ကို ဝန်ခံပေတော့ မိုးမှောင်..

မင်းနဲ့ မင်းရဲ့ လူတွေဟာ လုံးဝ ဒီအမှုအလုပ် လုပ်ပေတော့ ကောင်းကောင်း လုပ်မှာလား

လုပ်ပါမယ် ခဲ့ပါကြောင်း ရတာ ကျွန်တော်တို့ ဝမ်းသာ လှပါတယ်..

ပီနိုချိုယိုး

ဟိုးရှေးရှေးတုန်းကဟိုးအဝေးကြီးကရွာတစ်ရွာမှာ ဂီပက်တို အမည်ရှိကြင်နာတတ်တဲ့အရုပ်လုပ်တဲ့အဘိုးအိုတစ်ယောက်နေထိုင်တယ်။ အဘိုးကြီးဟာ ကြောင်တစ်ကောင်၊ ရွှေငါးတစ်ကောင်နဲ့ အဖော်ပြုပြီး အထီးကျန်စွာ နေထိုင်တယ်။

မိုးသည်းတဲ့ တစ်နေ့မှာ အဘိုးအိုဂီပက်တိုက ပြောသတဲ့။

"ငါ သိပ်အထီးကျန်တယ်။ စကားပြောဖော် တစ်ယောက် ငါလိုတယ်"

ဒီနောက်မှာ ဂီပက်တိုမှာ အကြံတစ်ခုရလာတယ်။ "ငါ့တစ်ယောက်တည်းအတွက် အရုပ်ကလေးတစ်ခု လုပ်မယ်။ ငါ့ကို အဖော်ပြုမယ့်အရုပ်ကလေးပေါ့" ဂီပက်တိုက အလုပ်ထလုပ်တယ်။ သူ့အလုပ်ပြီးသွားတဲ့အခါ သူနာမည်ပေးချင်နေတဲ့ အရုပ်ကလေးတစ်ခုနဲ့ သူသိပ်ပျော်နေတယ်။

"ငါမင်းကို ပီနိုချိုယိုလို့ နာမည်ပေးမယ်" သူပြောတယ်။

"ကလေး . . . မင်းက တကယ့်ကောင်လေးတစ်ယောက်လိုပဲ။ မင်းကိုငါ ဘယ်လောက်ဆန္ဒရှိသလဲဆိုရင် မင်း ငါ့သား ဖြစ်နိုင်ပါတယ်"

အခု ဂီပက်တိုရဲ့ဆန္ဒကို ကောင်းမြတ်တဲ့ အပြာရောင်နတ်သမီးက ကြားသွားပြီး သူက အဘိုးအိုကို

သနားသွားတယ်။ ဒါနဲ့ပဲ အဲဒီညမှာ ပီနိုချိုယိုကို သူရဲ့မှော်တုတ်ချောင်းနဲ့ တို့လိုက်တယ်။

"ထတော့" သူပြောလိုက်ချိန်မှာ ပီနိုချိုယိုက သူ့မျက်လုံးတွေကို ဖွင့်လာတယ်။ "မင်းက ဂီပက်တိုရဲ့သားဖြစ်ရမယ်" နတ်သမီးက ပြောတယ်။ "သူ့အပေါ် ကောင်းကောင်း ဆက်ဆံပြီး သူပြောသလိုလုပ်ပါ။ သူ့လောက်မင်းကို ဘယ်သူမှ မချစ်ဘူး"

နတ်သမီးက ပုံးတစ်ခုထဲမှာ ပုန်းနေတဲ့ ပုရစ်လေးတစ်ကောင်ကို တွေ့တယ်။ "ပုရစ်ကလေး မင်းက တတ်နိုင်သလောက် ပီနိုချိုယိုကို ကူညီပါ။ သူ့

အနားမှာ အမြဲနေပြီး အန္တရာယ်တွေကနေ သူ့ကို ကာကွယ်ပါ။

ဒီနောက် လျှပ်တစ်ပြက်အတွင်းမှာ အပြာရောင် နတ်သမီးကပျောက်သွားတယ်။

အရုပ်လုပ်တဲ့ အဘိုးအို နိုးလာတဲ့အခါ သူ့မျက်လုံးတွေကို သူမယုံနိုင်ဘူး။

"ကောင်လေးတစ်ယောက်တကယ့် အစစ် အမှန် သားလေး၊ အိုး ... ငါဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အပျော်ဆုံး အရုပ်လုပ်တဲ့သူပဲ" သူအော်လိုက်တယ်။

ဂီပက်တိုက ပီနိုချီယိုအတွက် ဆောင်းရာသီ ဝတ်စုံလေးတွေရယ်၊ ကျောင်းတက်ဖို့ စာအုပ်အသစ်တွေရယ် ဝယ်ပေးတယ်။ တကယ်တော့ သူက သူ့ရှိသမျှ ပိုက်ဆံတွေကို သူ့ရဲ့သစ်သား၊ သားကလေးအတွက် သုံးစွဲနေတာပါ။

ပီနိုချီယိုက ကျောင်းတက်ဖို့ သိပ်မကြိုက်ပါဘူး။ ဒါဟာ မိုက်မဲတာလို့ သူက ထင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ပုရစ်က သူ့ကို ပြောတယ်။ "ကျောင်းမတက်ရင် မင်းဟာ အားလုံးထဲမှာ အမိုက်မဲဆုံးကောင်လေး ဖြစ်လိမ့်မယ်"

"မင်းပြောတာ ဟုတ်တယ်" ပီနိုချီယိုက ပြောတယ်။ "ငါ စာမြန်မြန်သင်မယ်။ ပြီးရင် အလုပ်လုပ်ပြီ။ ငှါအဖေအတွက် ငွေရှာမယ်"

ဒီလိုနဲ့ သူ ကျောင်းကို သွားတယ်။

ဂီတသံတွေ ကြားချိန်မှာ ပီနိုချီယိုက သိပ်ဝေးဝေးကို မရောက်ဘူး။ ဂီတသံနောက်ကို သူလိုက်သွားတော့ ကပွဲရုံဟောင်းတစ်ခုရှေ့မှာ လူအုပ်ကြီးတစ်ခုကို တွေ့ရတယ်။ ဆိုင်းဘုတ်က "ရုပ်သေးရုပ်ပြပွဲ၊ လာကြပါ။ အားလုံး၊ လာဟေ့" လို့ ဆိုတယ်။

"ရုပ်သေးရုပ်တွေ" ပီနိုချီယိုတွေးတယ်။ "ငါ ဒါကို လွတ်လို့ မဖြစ်ဘူး" ကျောင်းကို မေ့သွားပြီး လက်မှတ်ဝယ်ဖို့ ပီနိုချီယိုက စာအုပ်တွေ ရောင်းလိုက်တယ်။

ကြိုးဆွဲဆရာက ပီနိုချီယိုကို တွေ့ချိန်မှာ ကောက်ကျစ်တဲ့ အကြံတစ်ခုပေါ်လာတယ်။

"ကောင်းပြီ၊ ကောင်းပြီ၊ ဘယ်သူမှ ကြိုးမဆွဲဘဲ လှုပ်ရှားတဲ့ အရုပ်တစ်ခု၊ ငှါပြပွဲမှာ ထည့်နိုင်ရင် ငါ ချမ်းသာပြီ"

ကြိုးဆွဲဆရာက ပီနိုချီယိုကို ဆွဲယူပြီးအရုပ်ပုံးထဲကို လှမ်းပစ်လိုက်တယ်။ သနားစရာပီနိုချီယိုဟာ

စတင်ငိုကြွေးတယ်။

"ငှါအဖေကို နောက်ထပ်မတွေ့ရတော့ဘူး" ပီနိုချီယိုက ငိုတယ်။ "သူမှာ ပိုက်ဆံလည်း မရှိဘူး။ ပြီးတော့ တကယ်တစ်ယောက်တည်း။ သူငှါကို လိုအပ်တယ်"

ပီနိုချီယိုငိုနေတာကိုကြိုးဆွဲဆရာကကြားတော့ သူ့အဖေအကြောင်း သူတွေးမိသွားတယ်။ ပီနိုချီယိုအတွက် သူသိပ်ဝမ်းနည်းသွားပြီး သူ့ကို လွှတ်ပေးလိုက်တယ်။ ဂီပက်တိုအတွက် ယူသွားဖို့ ရွှေဒင်္ဂါးငါးပြားတောင် ပေးလိုက်သေးတယ်။

"အိမ်ကို ပြန်တော့၊ ဒီကနေ ရှေ့လျှောက်ပြီး ဂရုစိုက်ပါ" ကြိုးဆွဲဆရာက ပြောတယ်။

"ဟုတ်ကဲ့ပါ" လို့ပြောပြီး ပီနိုချီယို ထွက်လာခဲ့တယ်။

ဒါပေမဲ့ သူအိမ်ကို လမ်းလျှောက်လာတုန်းမှာ ရွှေဒင်္ဂါး ၁ ခုနဲ့ စဉ်းစားလာရင်း ပီနိုချီယိုက တွေးတယ်။

"ရွှေဒင်္ဂါး ငါးပြားဆိုတာ သိပ်မများဘူး။ ဒါကို ရွှေဒင်္ဂါး ၁၀ အဖြစ်သာ ငါပြောင်းနိုင်ရင် ငါချမ်းသာပြီ။ အဖေက ငှါအတွက် သိပ်ဂုဏ်ယူရမှာပါ။"

ခြံစည်းရိုးနောက်ကွယ်မှာ ကောက်ကျစ်တဲ့ မြေခွေးတစ်ကောင်နဲ့ ဉာဏ်များတဲ့ ကြောင်တစ်ကောင်က ပီနိုချီယိုကို စောင့်ကြည့်နေကြတယ်။ ရွှေဒင်္ဂါးငါးပြားတွေကို လိုချင်တပ်မက်တဲ့ မျက်လုံးတွေနဲ့ သူတို့ကြည့်နေတယ်။

"ဒီမိုက်မဲတဲ့ သစ်သားကောင်လေးကို တို့လှည့်စားကြမယ်" မြေခွေးကဆိုတယ်။

"မကြာခင် ဒီရွှေဒင်္ဂါးတွေက တို့ဟာတွေ ဖြစ်လာမယ်" ကြောင်က ပြောတယ်။

ဒီနောက်မှာ ခြံစည်းရိုးနောက်ကနေ ခုန်ထွက်ပြီး မြေခွေးက ပြောတယ်။

"မင်းရဲ့ ရွှေဒင်္ဂါး ငါးပြားကို အပြားငါးဆယ်ဖြစ်အောင် လုပ်တဲ့နည်းကို ငါသိတယ်ကောင်လေး"

အဲဒါတွေကို ဒီမှော်ကြမ်းပြင်အောက်မှာမြှုပ်ရုံပဲ။ ပြီးတော့ မင်းပြန်လာရင် ရွှေဒင်္ဂါးတွေ ပြည့်နေတဲ့ အပင်ကြီးတစ်ပင်ကို တွေ့လိမ့်မယ်။

"ဟုတ်တယ်" ကြောင်က ပြောတယ်။

"ရွှေဒင်္ဂါးတွေ"

ပီနိုချီယိုက သူ့ကို ပြောတဲ့အတိုင်း လုပ်တယ်။ ဘာဖြစ်မယ်ဆိုတာ တွေးကြည့်လို့ရပါတယ်။ သူပြန်လာတော့ သူပိုက်ဆံအားလုံးကုန်ပြီ။ သနားစရာ ပီနိုချီယိုဟာ ဒေါသဖြစ်ပြီး စိတ်ဆိုးသွားတယ်။

"မင်းယုံတဲ့ သူတွေကို မင်းသတိထားရမယ်"

ပုရစ်က ပြောတယ်။ "ဝေးဝေးမှာ နေစမ်း။ ပုရစ်ငမိုက်ကောင်" ပီနိုချီယို အော်တယ်။ ပြီးတော့ တစ်လမ်းလုံးငိုပြီး အိမ်ကို သူပြေးသွားတယ်။

အဲဒီညမှာ နတ်သမီးက အလည်လာတယ်။

"ငါစိတ်မကောင်းအောင်မင်းလုပ်တယ်။မင်းက လူဆိုးလေးတစ်ယောက်ပဲလို့ ပုရစ်က ပြောတယ်" နတ်သမီးက ပြောတယ်။

"ဒါမဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်တော်က အမြဲတမ်း အကောင်းဆုံးအရုပ်ကလေးပါ"

ပီနိုချီယိုက အော်ပြောတယ်။

ဒီနောက်မှာ ထူးဆန်းတဲ့ အရာတစ်ခုဖြစ်လာတယ်။ သူနှာခေါင်းရှည်ထွက်လာတယ်လို့ ပီနိုချီယို ခံစားရတယ်။

"ပီနိုချီယို၊ ဒီနေ့ မင်းဘယ်သွားသလဲ" နတ်သမီးက မေးတယ်။

"ကျွန်တော် ကျောင်းသွားတယ်" ပီနိုချီယို ဖြေလိုက်အပြီးမှာ သူနှာခေါင်းက ပိုရှည်ထွက်လာတာ ခံစားရပြန်တယ်။

"မင်းစာအုပ်တွေ ဘယ်မှာလဲ" နတ်သမီးက မေးတယ်။

"ကျွန်တော် ကျောင်းမှာ စာအုပ်တွေ ပျောက်ခဲ့တယ်"

ပီနိုချီယိုဖြေတယ်။

အိုး– သူနှာခေါင်းထပ်ရှည်ထွက်လာတာကို ပီနိုချီယိုခံစားရပြန်ပါပြီ။

"ဘာဖြစ်နေတာလဲ" သူကမေးတယ်။ "ဘာလို့ ကျွန်တော့နှာခေါင်းက ရှည်ထွက်နေတာလဲ" သူသိပ်ကြောက်နေတာပေါ့။

"မင်းက အလိမ်အညာ စကားတွေ ပြောနေတယ်။မင်းတစ်ကြိမ်လိမ်လိုက်တိုင်းမှာ မင်းနှာခေါင်းက ရှည်ထွက်လာတယ်" အပြာရောင် နတ်သမီးက ဖြေတယ်။ "ကျွန်တော့်နှာခေါင်းကို ပြန်တိုအောင် လုပ်ပေးပါဗျာ။ အခုကစပြီး ကျွန်တော်အမှန်ပြောပါတော့မယ်"

"ပထမဆုံး မင်းချစ်တဲ့ အဖေကို ရှာရမယ်" နတ်သမီးက ပြောတယ်။ "သူက မင်းကို လိုက်ရှာရင်း ပင်လယ်ထဲမှာ ပျောက်ဆုံးနေတယ်"

"အိုး .... မဟုတ်ဘူး။ ကျွန်တော့်အဖေ ပင်လယ်ထဲမှာ ပျောက်ဆုံးသွားတယ်။ အားလုံး ကျွန်တော့်ကြောင့်ပါ။ အခုချက်ချင်း သူ့ကို ကျွန်တော်သွားရှာမယ်"

ပီနိုချီယိုနဲ့ပုရစ်တို့ ခရီးစထွက်ပေမဲ့ သိပ်ဝေးဝေးမရောက်သေးဘူး။

မုန်တိုင်းကြီးတစ်ခု တိုက်ခတ်လာပြီး ကမ်းခြေကို လှိုင်းလုံးကြီးတွေ လိမ့်လာတယ်။

"ဒီမုန်တိုင်းပြီးတဲ့ထိ တို့စောင့်ရမယ်။ ပြီးရင် လှေတစ်စီးငှားပြီး အဖေ့ကို ရှာမယ်"

သူတို့စောင့်နေတုန်းမှာ စျေးလှည်းတစ်စီး ရောက်လာတယ်။ လှည်းနဲ့ အပြည့်ယောက်ျားလေး၊ မိန်းကလေးတွေ ပါလာတယ်။ သူတို့အားလုံးက သီချင်းတွေ ဆိုလို့၊ ရယ်လို့။

"တို့နဲ့ လိုက်ခဲ့ပါလား။ တို့က အရုပ်တိုင်းပြည်ကို သွားမလို့။ အဲဒီမှာ လူတိုင်း တစ်နေ့လုံး တစ်ည လုံး ကစားတယ်" သူတို့က ခေါ်ကြတယ်။

"မသွားနဲ့၊ ဒါလှည့်ဖျားတာ" ပုရစ်က သတိပေးတယ်။

"မမိုက်စမ်းနဲ့၊ ငါက ခဏလေးသွားရုံပဲ။ မုန်တိုင်းပြီးသွားရင် အဖေ့ကို ရှာဖို့ ငါပြန်လာခဲ့မယ်" ပီနိုချီယိုက လှည်းထဲကို ခုန်ဝင်လိုက်ပြီး အဝေးကြီးကို သူ ထွက်သွားတယ်။

အရုပ်တိုင်းပြည်က ဂီတသံတွေ၊ ကစားပွဲတွေနဲ့ သကြားလုံးတွေနဲ့ သိပ်ကို ကြီးကျယ်တဲ့ နေရာတစ်ခုပါ။ ကစားလိုက် စားလိုက်နဲ့ ပီနိုချီယိုအတွက် သိပ်ပျော်ဖို့ကောင်းနေတာပေါ့။ ချက်ချင်းပဲ သူ ထူးထူးခြားခြား ခံစားရတယ်။ မှန်တစ်ချပ်ထဲ ကြည့်တော့ သူ့ နားရွက်တွေဟာ မြည်းတစ်ကောင်ရဲ့ နားရွက်တွေလို ရှည်ထွက်နေကြတယ်။

"ဘာဖြစ်တာလဲ" သူ အထိတ်တလန့်နဲ့ အော်တယ်။

နယ်လှည့်စျေးသည်က ပြောတယ်။

"ဟား ... ဟား ... ငါက မင်းကို မှော်စားစရာတွေ ကျွေးတာက မင်းကို မြည်းဖြစ်အောင်လို့ပေါ့ကွ။ အခု မင်းရဲ့ ကျန်တဲ့ ဘဝမှာ ငှဲလှည်းကို ဆွဲပေတော့"

"မဖြစ်ဘူး၊ မဖြစ်ဘူး။ ပီနိုချီယိုက ပြောပြီး သူ့ခြေထောက်တွေ သယ်နိုင်တဲ့ အမြန်ဆုံးနှုန်းနဲ့ ထွက်ပြေးပါတော့မယ်"

သူပြေးနေတုန်းမှာ အမြီးတစ်ခု ရှည်ထွက်လာတာ ခံစားမိတယ်။

"မလုပ်ဘူး။ မဖြစ်ဘူး၊ ကျွန်တော်မြည်းမဖြစ်ချင်ဘူး" သူအော်တယ်။

ပင်လယ်ကမ်းစပ်သွားတဲ့လမ်းတစ်လျှောက်လုံး စျေးသည်က ပီနိုချီယိုနောက်ကနေ လိုက်တယ်။

"ခုန်ချကွာ" ပုရစ်က ပြောတယ်။ ပီနိုချီယိုက လှိုင်းလုံးတွေကြားထဲ ခုန်ချလိုက်တယ်။ ရေအေးနဲ့ ထိလိုက်တာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် သူက အရင်အတိုင်း ဖြစ်သွားတယ်။ ဒါပေမဲ့သူ့ရှေ့မှာရှိနေတဲ့ဝေလငါးကြီး

နဲ့ ယှဉ်ရင် သူဒုက္ခတွေက သေးသေးလေးတွေပါ။

"သတိထား" ပုရစ်က အော်တယ်။

သိပ်နောက်ကျသွားပြီ။ ဝေလငါးကြီးက သူ့ပါး စပ်ကို အကျယ်ကြီးဟပြီး သစ်သားအရုပ်ကလေးကို မြိုချလိုက်ပါတော့တယ်။

ငါးကြီးရဲ့ ဝမ်းဗိုက်ထဲ ရောက်သွားချိန်မှာ သူ့ အဖေ ဂီပက်တိုနဲ့ ပီနိုချီယိုပြန်တွေ့တယ်။

"ဖေဖေ ... နောက်ဆုံးမှာ အဖေ့ကို ကျွန်တော် တွေ့ပြီ"

"အဖေလည်း မင်းကို ပြန်တွေ့ရပြီပေါ့သားရယ်။ ငါမင်းကို အချိန်အကြာကြီး လိုက်ရှာခဲ့တယ်"

"အခု ကျွန်တော်တို့ ဒီက ထွက်ကြမယ်။ ကျွန် တော့်မှာ အကြံတစ်ခုရှိတယ်"

သူက ဝေလငါးကို ကလိထိုးတယ်။ ဝေလငါးက နှာချေလိုက်တဲ့အခါ ပီနိုချီယို သူ့အဖေနဲ့ ပုရစ်တို့ ကမ်းပေါ်ရောက်လာတယ်။

အိမ်မှာ သူတို့တွေ လုံလုံခြုံခြုံဖြစ်သွားတဲ့အခါ သားနှာခေါင်းက ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ လို့ ဂီပက်တို က မေးတယ်။

ပီနိုချီယိုက သူဟာ ဘယ်လိုဆိုးသွမ်းတဲ့ သား တစ်ယောက် ဖြစ်တယ်ဆိုတာ သူ့အဖေကို အမှန် အတိုင်းပြောပြတယ်။ ဂီပက်တိုကို အရာအားလုံး ပြောပြီးပြီးချင်း သူ့နှာခေါင်းက ပြန်တိုသွားတယ်။

ဒီခဏမှာ "ဖုတ်" ဆို အပြာရောင်နတ်သမီး ရောက်လာတယ်။ "နောက်ဆုံးတော့ သင်ခန်းစာတွေ မင်းလေ့လာပြီးသွားပြီ။ ဒါကြောင့် မင်းကို တကယ့် လူသားလေးအဖြစ် ငါပြောင်းပေးတော့မယ်"

အဲဒီနေ့ကစလို့ ပီနိုချီယိုနဲ့ ဂီပက်တိုတို့ ပျော်ရွှင် စွာနဲ့ နေထိုင်သွားကြတော့တယ်ကွယ်။

1
ဆွာဇေတာ
အပိုင်း
၀၁၀
ငါးသည်...
တောသည်....
ဘဒ္ဒါတို့ကိုးကာ.. ဘုရားဒေသနာတော်..
အင်းစာတိုင်.. ချစ်ကြွေးဘုံ.. သားသမီးချင်း
နှစ်ဦး.. ဖြတ်ကြသတဲ့.. ..
သားတို့နှစ်ဦးခေါင်းကား.. ငါတို့အဘအကြိုးပဲ..
ကိုင်.. ဆိုပါစားဟး..
ဝါးခြင်းတောကြွက်နဲ့..
ဝါးခြင်းတောကြွက်ချင်း..
ပြပါးပေဝံ့ကဲ့..
နွားတောကြွက်..
ဖမ်းပါဝင်နှင့်.. ..
အစ်မကြီး.. အဘဘုရားဒေသနာတော်
ကျွန်တော်တို့ အဘဘုရားဖြစ်ပါတယ်..
ဟင်.. ဒါဆိုရင်လည်း.. ဆရာတော်ဘုရားကြီးပေါ့..
ဘယ်လောက်ကြီးမှန်းမသိဘူး..
ဘုရားရှိခိုးကြစို့..
ကဲ.. ကဲ..

ဒါဟာပေါင်းအခေါင်းနဲ့...အဝတ်ပြုံးပေါ်ကို ခုံခင်းတတ်သူတွေပဲ...
"ပြစမတပေး"ကို... ဖခင်ပါတယ်... ဟမ်...ဟမ်...
နွားတစ်ကောင်ကိုတော့ကျ...ပေါက်ပေါက်ကွဲကြီး... ဆိုးကို...ဘယ်သူမှ ပြောတတ်မှာလဲ...
ခေါင်းဆောင်ကြီးနဲ့... ခေါင်းဆောင်ရဲ့ ဝတ်ကြီးနဲ့...ဆိုပါတော့... ဒီမိုကရေစီ!...
အာ..."ပြစမတပေးနဲ့ပါကြီး"ဆိုတာကို...ချစ်ခင်ကြောင်းပဲ... အသေအကာ...သူတော်ကောင်းကို... ကျေးဇူးတင်တတ်ကြောင်း...ပြတဲ့နည်းတွေပါပဲ...
ဖြင်းဆို...ကျန်းမာရေးကိုသာ... ကျေးဇူးတင်ပြီး ငါတောင်... ပါးစပ်ကြွေစေသမ်း ဘုန်းဘုန်း...
ဘယ်လောက်... ကျေးဇူးကြီးတာ... ပါလဲဟင်...
ဒါင်း...ဒီလိုလုပ်လည်း... ဖြင်းဆို...ဒီလောက်ကြီး... ပါပါးဘုန်း...
ဖြင်းဆို...ဒီလောက်ကြီးတဲ့... ကျေးဇူးကိုတောင်... ဘယ်လိုမှ... ပြန်မဆပ်နိုင်ဘူး...
ဟိုက်ဟက်ဟား... ဟီးဟီး...

ဒီအကြိုင်း...
ဆောက်သွားကို...ဖမ်းခဲ့ရင်
ဝမ်းသာအားရ...ဘုရင်ကြီး
ဆုလာဘ်တွေ...ပေးမှာပဲ...
ဒင်း...
ကံကောင်းကို...ငါတို့...
"ကြောက်ကျောင်း"ဘွဲ့...
ရတဲ့ဝမ်းသာကို...
ဟိုဘက်ခြမ်း...
ကျွဲတင်ကားတွေ...
အဝေးကြီး...
သွားကို...ဖမ်းဆီးရမှ...
ဒီးကြောင်တောရဲကျော်...
ငါတို့ကြောင်တောရဲကျော်...
ဘယ်လောက်...
ကြီးမားလဲ...
ဟင်း...ကြိုးကိုးတိုး...
ငါ့...သိပ်ပါတယ်...
ကျေးဇူး...
ရှင်ကြီး...ရှင်ကြီး...
"ရှင်ကြီး"...ရှင်ကြီးကွာ...
ငါ့မ...ဒုက္ခပဲ...
ဝမ်းသာတဲ့အကြောင်း...
ကြိုးကိုးတိုးပါတယ်...

ဒီလောက္ခာ..
ဝက်ဟယ်ငြင်းခုန်ကြတဲ့အခါ..
သစ်သားခုန်ကျင်ကို..
ခေါ်ပေးတာ....
ခင်ဗျာ..
အင်းဒီလောက်ဆို..
ခေါ်ပေးလိုက်တာပဲ..
ဟင်း..ဟင်း..
ဘယ်သူလဲ..
"ဖေဖေလေး.."
ခေါ်..ဒါအကြီးကြီး
ဖြတ်ဖြတ်သိသား..
အဖေလား..ဖေလား..
ဟင်..
ဘာတွေလဲ..
ဘယ်သူလဲ..
ဘယ်သူလဲ...
ဘယ်ကဘဲ..
ဘယ်ကဘဲ..
ဘယ်ကဘဲ..

အရင်းခံပြီး
ကားအများကြီး..စားနိုင်...
ငါ့အတွက်လည်း..ခြင်္သေ့ဆေးတစ်ပုလင်း..
ဝယ်ခဲ့ပါ..
ဟင်...
ဘယ်လိုလဲ...
ဒါပဲ...
အခုလိုဝယ်နိုင်ဖို့..
ပြောင်းပြန်ကြီးဖြစ်နေတာ..
"ဖြစ်ပါပြီ"ဗျာ..
ဟာ...
ဟုတ်..ဟုတ်ပါ့...
ဒီလောက်ကြီးတဲ့..
ခြင်္သေ့ကို..
ဘယ်လိုဖမ်းမလဲ..
ဘယ်လိုသယ်မလဲ..
ဘယ်လိုရောင်းမလဲ..
ဟာ...ကားကြီးတော့..
ဒီအိတ်ကလေးထဲ..ဒီလောက်ကြီးတဲ့..
ခြင်္သေ့ဆေးတစ်ပုလင်းက..
အရင်းကြေးငွေ..
သိပ်များတဲ့ကိစ္စကွာ..
ဟာ...ဟာ...
ဒီအကြောင်းတော့..
ဘယ်သူမှ..
မသိလိုက်ကြဘူး..

ဟာ...ဟို...
ဟိုဟာကဟာ...
အိမ်မွေး...
ဖြစ်...
ဖြစ်ပေါ်ပေါ့...
ဟင်း..ဟင်းဟင်း... ကမ္ဘာကြီးတစ်ခုလုံး
ခြေတစ်ဖက်နဲ့...စက်ဘီးတစ်စီး...ပဲ..
အင်းဟိုလို...
ကျေး..ဇူးတင်
ကျေးဇူး...
ပါ..ပါ..
ဖေဖေရယ်...
ကယ်..ကယ်ကြပါ...
ကျွန်တော်မသေချင်ဘူး...
ငါသေပြီပေါ့...
ငါတို့...
ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ကြမယ်..ဘား...
ကိုဇော်..ပြောပြပါဦး...
အကူအညီပေး
ဒီအကြိမ်ကတော့...
ဆောက်လုပ်ရေးပြဿနာတွေ...အေး..
ပြန်...ပြောင်းရွှေ့ဖို့ကိုတော့...
စဉ်းစားထိုက်ပါပြီ...
ဟေ...
ဗျေား...
ဗျေားပါ...

ကျွန်တော်တို့...အတွင်းပိုင်းမှာနေနိုင်အောင်...ခိုလှုံခွင့်ပေးပါဆိုပြီး...ဘာတွေများ...ပြောနေကြတာလဲ...
ဘာလဲကွာ...
ဟေ့...ငါးကြီးတွေတဟားဟား...
ဟင်းကြီးတွေပါလား

ဂျပ်-ဂျပ်ကြီးပါကွာ...
ငါ့ကြိမ်ဖောက်ကို...
ဟဲ့...ဟဲ့...
ဟား...ဟား...

ဟား...ဒီ...ပြဿနာကြီး
ငါ့ခြေထောက်...ပေ
လာပေါ့...ဝန်ထမ်းကိုး...
သွားပေါ့...

ဟင်း...ဒီခွေးထောက်ကြီး
ငါ့ကောင်ပါဖြစ်နေတယ်
ဟားဟား...ဒါကို...
ဝမ်းသာရမှာပဲ...
ဟင်း...

ဟား...ဂမ်းစားမယ်...
ဘယ်ကို...ငါ့ကို...ပို့မှာလဲ...
ဟား...ကျတော်-ကျတော်...

ဒါကြီးမားလှတဲ့ ကျောက်ဆူးကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမှ ရွှေ့မရနိုင်ပါဘူး...
ဟာကွာ... ဒါဆို... ငါ့ကို ခွင့်လွှတ်...
ဟင်...
ဒီလောက်ကြီးမားတဲ့ ကျောက်ဆူးကို ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမှ ရွှေ့မရနိုင်ပါဘူး... ဘုရားသခင်...
ဒီလောက်ကြီးမားလှတဲ့ ကျောက်ဆူးကို ငါ့အစေခံတွေ ကျွန်တော်တို့ ဘယ်လိုမှ ရွှေ့မရနိုင်ပါဘူး...
ဟုတ်ပါပြီ... ငါ့ရဲ့ ကိုင်း... ငါ့ရဲ့ စည်းစိမ်...
ငါ့ ခွင့်လွှတ်ရင်ကိုင်ဝါ... အစေခံအဖြစ်ကနေ ဒီလောက်ပဲ တောင်းမှာပါ...
ရပါတယ်...

ငါ..ငါတော်..ဒင်္ဂ..
အိပ်ပေါက်ကရတွေ
ပါလား...
ဘိုင်..
ပါတာပဲ!..
ဒင်း..ဘာတွေတိုင်ပင်နေကြပါလိမ့်..ဟင်..
ဖောက်ပြန်..အိပ်မက်..မကြိုက်ဘူးတဲ့လား...
ပဲခူးတော်..
အိပ်မက်ကြီး"ကျပဲ"ဝင်..
အိပ်မက်-ကို..
အိပ်ပေါက်ကရတွေ..ငါတော်..ဘုရားဒိုင်ခံ..ဒီလူ..သတင်းတွေ
ဖောက်..ဒင်းကြီး..ငါတောင်တောင်..ဟင်းဟွာအန်ပျာလို့..
အကြွင်းအကျန်တွေ..ဆီ..ခြင်္သေ့ဝံနဲ့..အဆိုး..
ကျပဲ...
"ဘုရင်ခံကြီးတော်..နှင့်..ပုပ်ကြွင်း..ကြီး..အဝင်ကြွင်းပေး..
ငါတော်..သမ္ဘာနိဗ္ဗာန်ရောက်သွားပါတယ်ဗျာ...
ဟင်း..အဝေးကြီးတွေး...
ငါတော်..သမ္ဘာနိဗ္ဗာန်..
ဂျပန်ကြေးစားတပ်ဗျာ..

ကလေးငယ်တို့ရဲ့ ဘဝရှေ့ရေး

"စိတ်ပိမိုးမှု" အစဉ်ကင်းဝေး

စိတ်ပိစိုးမှုများ
များစွာလျော့ခြင်းများ
အာဟာများ
ဂရုစိုက်ခံလိုခြင်းများ
ခိုးဝင်ခြင်းခံလိုများ

"သင့်ကလေးငယ်ရဲ့ စိတ်ပိစိုးမှုများကို အကောင်းဆုံး

ကာကွယ်ပေးမည်"

UNITED PHARMA
Serving Your Healthcare Needs